

ΤΕΧΝΟΛΟΓΙΚΟ ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΟ ΙΔΡΥΜΑ (ΤΕΙ)

ΠΕΛΟΠΟΝΝΗΣΟΥ

ΣΧΟΛΗ ΔΙΟΙΚΗΣΗΣ ΚΑΙ ΟΙΚΟΝΟΜΙΑΣ

ΤΜΗΜΑ ΔΙΟΙΚΗΣΗΣ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΕΩΝ ΚΑΙ ΟΡΓΑΝΙΣΜΩΝ

ΠΤΥΧΙΑΚΗ ΕΡΓΑΣΙΑ

Το Ανθρώπινο Δυναμικό του ΙΚΑ-ΕΤΑΜ κατά την
χρονική περίοδο 1999-2010

Επιβλέπων Καθηγητής: Κωνσταντίνος Μαυρέας

Σπουδάστριες : Ραφαέλα Λαγάκη και Παρασκευή Μπλέτσα

Δεκέμβριος 2017

Περιεχόμενα

ΕΙΣΑΓΩΓΗ.....	7
ΚΕΦΑΛΑΙΟ 1 : Η ίδρυση και εξέλιξη του Ιδρύματος Κοινωνικών Ασφαλίσεων (ΙΚΑ)	9
1.1 Η δημιουργία της κοινωνικής ασφάλισης στην Ελλάδα	9
1.2 Η ίδρυση του ΙΚΑ	13
1.3 Η δομή και διαρθρωτική οργάνωση του ΙΚΑ	16
1.4 Οι φάσεις της εξελικτικής πορείας του Ιδρύματος.....	20
ΚΕΦΑΛΑΙΟ 2. Το Ανθρώπινο Δυναμικό του ΙΚΑ-ΕΤΑΜ κατά την περίοδο 1999-2010	24
2.1 Η Διεύθυνση του Διοικητικού προσωπικού του ΙΚΑ-ΕΤΑΜ.....	24
2.2 Η Διεύθυνση του Ιατρικού και Υγειονομικού προσωπικού του ΙΚΑ-ΕΤΑΜ.....	26
2.3 Η διαδικασία στελέχωσης του ΙΚΑ-ΕΤΑΜ και η επιμόρφωση του ανθρώπινου δυναμικού ²⁷	
2.4 Το Διοικητικό, Ιατρικό και Υγειονομικό Προσωπικό του ΙΚΑ-ΕΤΑΜ	30
ΚΕΦΑΛΑΙΟ 3: Το Διοικητικό Προσωπικό το 2009.....	34
3.1 Το Διοικητικό Προσωπικό ανά Κατηγορία Εκπαίδευσης και Σχέση Εργασίας.....	35
3.2 Η Κατανομή του Διοικητικού Προσωπικού ανά Ηλικία, Φύλο και Κατηγορία Εκπαίδευσης.....	36
3.3 Η Κατανομή του Διοικητικού Προσωπικού ανά Κατηγορία Εκπαίδευσης και Έτη προϋπηρεσίας	37
3.4 Η Κατανομή του Διοικητικού Προσωπικού ανά Κατηγορία Εκπαίδευσης και Γεωγραφική Περιφέρεια.....	39
3.5 Η Κατανομή του Διοικητικού Προσωπικού ανά Κατηγορία Εκπαίδευσης και Νομό	40
3.6 Η Κατανομή του Διοικητικού Προσωπικού ανά Κατηγορία Εκπαίδευσης και Μονάδα Υγείας	43
ΚΕΦΑΛΑΙΟ 4: Το Ιατρικό Προσωπικό το 2009	46
4.1 Η Κατανομή του Ιατρικού Προσωπικού ανά Ειδικότητα και Σχέση Εργασίας.....	46
4.2 Η Κατανομή του Ιατρικού Προσωπικού ανά Ηλικία, Φύλο και Ειδικότητα	47
4.3 Η Κατανομή του Ιατρικού Προσωπικού ανά Ειδικότητα και Έτη προϋπηρεσίας	49

4.4	Η Κατανομή του Ιατρικού Προσωπικού ανά Ειδικότητα και Γεωγραφική Περιφέρεια.....	51
	ΚΕΦΑΛΑΙΟ 5: Το Υγειονομικό Προσωπικό το 2009.....	54
5.1	Η Κατανομή του Υγειονομικού Προσωπικού ανά Κατηγορία Εκπαίδευσης	54
5.2	Το Υγειονομικό Προσωπικό ανά Ηλικία, Φύλο και Κατηγορία Εκπαίδευσης.....	55
5.3	Η Κατανομή του Υγειονομικού Προσωπικού ανά Κατηγορία Εκπαίδευσης και Έτη προϋπηρεσίας	56
5.4	Η Κατανομή του Υγειονομικού Προσωπικού ανά Κατηγορία Εκπαίδευσης και Γεωγραφική Περιφέρεια.....	58
5.5	Η Κατανομή του Υγειονομικού Προσωπικού ανά Κατηγορία Εκπαίδευσης και Νομό	59
	ΕΠΙΛΟΓΟΣ	63
	ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ.....	65
	ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ	67

Πίνακες

Πίνακας 1: Το Διοικητικό, Ιατρικό και Υγειονομικό Προσωπικό	31
Πίνακας 2: Κατανομή του Διοικητικού Προσωπικού ανά κατηγορία εκπαίδευσης και σχέση εργασίας το 2009	35
Πίνακας 3: Κατανομή του Διοικητικού Προσωπικού ανά ηλικία, φύλο και κατηγορία εκπαίδευσης το 2009	36
Πίνακας 4: Κατανομή του Διοικητικού Προσωπικού ανά κατηγορία εκπαίδευσης και έτη προϋπηρεσίας στο ΙΚΑ-ΕΤΑΜ το 2009	37
Πίνακας 5: Κατανομή του Διοικητικού Προσωπικού ανά κατηγορία εκπαίδευσης και γεωγραφική περιφέρεια το 2009	39
Πίνακας 6: Κατανομή του Διοικητικού Προσωπικού ανά κατηγορία εκπαίδευσης και Νομό το 2009	41
Πίνακας 7: Κατανομή του Διοικητικού Προσωπικού ανά κατηγορία εκπαίδευσης και Μονάδα Υγείας το 2009	43
Πίνακας 8: Κατανομή του Ιατρικού Προσωπικού ανά ειδικότητα και σχέση εργασίας το 2009	46
Πίνακας 9: Κατανομή του Ιατρικού Προσωπικού ανά ηλικία, φύλο και ειδικότητα το 2009	48
Πίνακας 10: Κατανομή του Ιατρικού Προσωπικού ανά ειδικότητα και έτη προϋπηρεσίας στο ΙΚΑ-ΕΤΑΜ το 2009.....	49
Πίνακας 11: Κατανομή του Ιατρικού Προσωπικού ανά ειδικότητα και γεωγραφική περιφέρεια το 2009	51
Πίνακας 12: Κατανομή του Υγειονομικού Προσωπικού ανά κατηγορία εκπαίδευσης το 2009	54
Πίνακας 13: Κατανομή του Υγειονομικού Προσωπικού ανά ηλικία, φύλο και κατηγορία εκπαίδευσης το 2009	55
Πίνακας 14: Κατανομή του Υγειονομικού Προσωπικού ανά κατηγορία εκπαίδευσης και έτη προϋπηρεσίας στο ΙΚΑ-ΕΤΑΜ το 2009	57
Πίνακας 15: Κατανομή του Υγειονομικού Προσωπικού ανά κατηγορία εκπαίδευσης και γεωγραφική περιφέρεια το 2009	58
Πίνακας 16: Κατανομή του Υγειονομικού Προσωπικού ανά κατηγορία εκπαίδευσης και νομό το 2009	59

ΠΕΡΙΛΗΨΗ

Η **κοινωνική ασφάλιση** αποτελεί έναν θεσμό δικαίου και κοινωνικής αλληλεγγύης με σκοπό την αντιμετώπιση των διαφόρων κινδύνων που μπορεί να απειλήσουν τη ζωή ενός ατόμου. Η αποστολή της έχει άμεση σχέση, όχι μόνο με το σεβασμό και την προστασία της ανθρώπινης αξιοπρέπειας, αλλά και με τη διαφύλαξη της κοινωνικής συνοχής (Υπουργείο Υγείας, Πρόνοιας και Κοινωνικής Αλληλεγγύης, 1984). Το **Ίδρυμα Κοινωνικών Ασφαλίσεων (ΙΚΑ)** αποτελεί αναμφισβήτητα το μεγαλύτερο φορέα ασφάλισης μισθωτών στην Ελλάδα. Από την ίδρυσή του, το 1937, μέχρι και σήμερα έχει διανύσει μια πολύ ενδιαφέρουσα πορεία η οποία σαφέστατα συντελέστηκε παράλληλα, αλλά και επηρεάστηκε, από την πολιτική και οικονομική πορεία της χώρας. Κατά τη διάρκεια λειτουργίας του ενσάρκωσε διαφορετικές προσδοκίες και πέρασε από διάφορες φάσεις εξέλιξης.

Το **ανθρώπινο δυναμικό** του ΙΚΑ-ΕΤΑΜ αποτελείται από τη Διεύθυνση **Διοικητικού Προσωπικού** που εμπεριέχει το τμήμα κατάστασης Διοικητικού προσωπικού, το τμήμα Μητρώου, το τμήμα Εργασιακών σχέσεων και το τμήμα Πειθαρχικού. Επιπλέον, διακρίνουμε τη Διεύθυνση **Υγειονομικού Προσωπικού** που αποτελείται από το τμήμα κατάστασης **Ιατρικού προσωπικού**, τμήμα κατάστασης Νοσηλευτικού και Λοιπού Υγειονομικού προσωπικού, το τμήμα Μητρώου, το τμήμα Εργασιακών σχέσεων και το τμήμα Πειθαρχικού. Βασισμένες στα **πορίσματα** και στις **αναλογιστικές μελέτες** ενημερωθήκαμε για τη διαδικασία επιλογής του ανθρώπινου δυναμικού του ΙΚΑ-ΕΤΑΜ και την αναγκαιότητα της επιμόρφωσής του.

Αξιοσημείωτη είναι η **εξέλιξη** του Διοικητικού, Ιατρικού και Υγειονομικού Προσωπικού κατά την χρονική περίοδο 1999-2010, έχοντας βασιστεί στα **Στατιστικά Δελτία** της χρονικής περιόδου 1999-2010. Επιπλέον, αποκλειστικά για το έτος 2009 θα σας παραθέσουμε πολλές σημαντικές **κατανομές** του Διοικητικού, Ιατρικού και του Υγειονομικού Προσωπικού, σύμφωνα με το Στατιστικό Δελτίο του 2009.

Λέξεις-κλειδιά: κοινωνική ασφάλιση, Ίδρυμα Κοινωνικών Ασφαλίσεων (ΙΚΑ), ανθρώπινο δυναμικό, Διοικητικό Προσωπικό, Υγειονομικό Προσωπικό, Ιατρικό Προσωπικό, Πορίσματα, Αναλογιστικές μελέτες, Στατιστικά Δελτία, εξέλιξη, κατανομές.

«Κάθε άνθρωπος ως μέλος της κοινωνίας, έχει δικαίωμα για κοινωνική ασφάλεια, έχει αξίωση να γίνονται σεβαστά τα αναγκαία για την αξιοπρέπεια του, οικονομικά, κοινωνικά και πολιτιστικά του δικαιώματα, όπως διαμορφώνονται από την χώρα του και την διεθνή συνεργασία, έπειτα από στάθμιση της οργάνωσης και των πλουτοπαραγωγικών πηγών κάθε κράτους.»

Οικονομική Διακήρυξη των Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων της Φιλαδέλφειας το 1994

(Άρθρο 22)

ΕΙΣΑΓΩΓΗ

Η παρούσα πτυχιακή εργασία με τίτλο "Το ανθρώπινο δυναμικό του ΙΚΑ-ΕΤΑΜ κατά την χρονική περίοδο 1999-2010" διαπραγματεύεται την εξέλιξη του ανθρώπινου δυναμικού του μεγαλύτερου ασφαλιστικού οργανισμού της Ελλάδος στην προαναφερθείσα χρονική περίοδο. Αρχικά στο Κεφάλαιο 1 θα αναφερθούμε στο ρόλο του Ιδρύματος Κοινωνικών Ασφαλίσεων (ΙΚΑ) και θα προβούμε σε μια ιστορική αναδρομή της πορείας του. Στο Κεφάλαιο 2 θα εστιάσουμε την προσοχή μας στη διάρθρωση του ΙΚΑ-ΕΤΑΜ και την εξέλιξη του ανθρώπινου δυναμικού του κατά την χρονική περίοδο 1999-2010, βασισμένες στα επίσημα Στατιστικά Δελτία της χρονικής περιόδου 1999-2010. Τέλος, στα τρία ακόλουθα κεφάλαια θα παρουσιάσουμε λεπτομερώς τις κατανομές και από τα τρία είδη προσωπικού του ΙΚΑ-ΕΤΑΜ του έτους 2009 βασισμένες στο επίσημο Στατιστικό Δελτίο του 2009. Αναλυτικότερα στο Κεφάλαιο 3 παρουσιάζουμε τις κατανομές του Διοικητικού Προσωπικού, στο Κεφάλαιο 4 τις κατανομές του Ιατρικού Προσωπικού και τέλος στο Κεφάλαιο 5 τις κατανομές του Υγειονομικού Προσωπικού.

Η εργασία βασίστηκε σε πρωτογενείς πηγές και κυρίως στα Στατιστικά Δελτία ΙΚΑ-ΕΤΑΜ της χρονικής περιόδου 1999-2010, τα οποία παρέχουν στον ερευνητή πολύτιμες πληροφορίες σχετικά με την εξέλιξη του Διοικητικού, Ιατρικού και Υγειονομικού Προσωπικού τη δεδομένη χρονική περίοδο. Ο σκοπός του στατιστικού δελτίου ήταν η ενημέρωση των υπηρεσιακών μονάδων του οργανισμού και η πληροφόρηση Κρατικών Υπηρεσιών, Νομικών προσώπων, Οργανισμών κλπ. σε θέματα που αφορούν τα ασφαλιστικά και οικονομικά μεγέθη του Ι.Κ.Α. Επιπλέον, ανατρέξαμε στα Πορίσματα επιτροπών και στις Αναλογιστικές μελέτες, προκειμένου να πληροφορηθούμε για τη διαδικασία επιλογής του ανθρώπινου δυναμικού του ΙΚΑ-ΕΤΑΜ, την αναγκαιότητα της επιμόρφωσής του και ορισμένες πληροφορίες που αφορούν το ρόλο του ΙΚΑ. Αντλήσαμε επιπλέον πληροφορίες και από δευτερογενείς πηγές, όπως άρθρα σε επιστημονικά περιοδικά, πτυχιακές εργασίες και άλλα βιβλία ή και διαδικτυακές πηγές.

Συνεπώς, γίνεται αντιληπτό ότι η παρούσα πτυχιακή εργασία είναι καινοτόμα, διότι βασίζεται τόσο στην εξέλιξη του διοικητικού, ιατρικού και υγειονομικού προσωπικού του ΙΚΑ-ΕΤΑΜ κατά την χρονική περίοδο 1999-2010 όσο και στην αναλυτική καταγραφή των κατανομών του ανθρώπινου δυναμικού του ΙΚΑ-ΕΤΑΜ το 1999.

Δυστυχώς προέκυψαν δυσκολίες και προβλήματα στην άντληση υλικού, διότι τα Στατιστικά Δελτία, με εξαίρεση εκείνο του 2009, παρείχαν πληροφορίες αποκλειστικά για τον συνολικό αριθμό (Ποσοτικά και γραφήματα) του Διοικητικού, Ιατρικού και Υγειονομικού προσωπικού του ΙΚΑ-ΕΤΑΜ και δεν περιείχαν αναλυτικές και λεπτομερείς κατανομές του ανθρώπινου δυναμικού του ΙΚΑ-ΕΤΑΜ. Επιπλέον, οι κεντρικές υπηρεσίες του ΙΚΑ (τωρινό ΕΦΚΑ) δεν διαθέτουν υλικό σχετικά με το διοικητικό προσωπικό του ΙΚΑ-ΕΤΑΜ και τις κατανομές του ως προς την ηλικία, το φύλο και την εκπαίδευση. Τέλος, τα Στατιστικά Μητρώου του Μητρώου Ανθρώπινου Δυναμικού Ελληνικού Δημοσίου δυστυχώς δεν μας παρείχαν πληροφορίες σχετικές του θέματος μας, καθώς τα στατιστικά αφορούν μόνο τη χρονική περίοδο 2013-2017, δηλαδή τη λειτουργία του Ε.Ο.Π.Υ.Υ.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 1 : Η ίδρυση και εξέλιξη του Ιδρύματος Κοινωνικών Ασφαλίσεων (ΙΚΑ)

1.1 Η δημιουργία της κοινωνικής ασφάλισης στην Ελλάδα

Η κοινωνική ασφάλιση ορίζεται ως ένας θεσμός δικαίου και κοινωνικής αλληλεγγύης αποσκοπώντας στην αντιμετώπιση των διάφορων κινδύνων που μπορεί να θέσουν σε κίνδυνο την ανθρώπινη ζωή. Η αποστολή της έχει άμεση σχέση, όχι μόνο με το σεβασμό και την προστασία της ανθρώπινης αξιοπρέπειας, αλλά και με τη διαφύλαξη της κοινωνικής συνοχής (Υπουργείο Υγείας, Πρόνοιας και Κοινωνικής Αλληλεγγύης, 1984). Η θεσμική της οργάνωση είναι υπό κρατική δικαιοδοσία και, ενδεχομένως, συνιστά τον κυριότερο μοχλό εκπλήρωσης των στόχων του κοινωνικού κράτους. Αναμφισβήτητα, έχει διαγράψει μια μακρόχρονη και συνάμα αξιόλογη πορεία, η οποία σαφώς και επηρεάστηκε από τις οικονομικές, κοινωνικές και πολιτικές εξελίξεις της εκάστοτε εποχής (Σολωμός, 1991,σελ. 94). Επιπλέον, η κοινωνική ασφάλιση αποτελεί μια από τις σημαντικότερες λειτουργίες στις σύγχρονες κοινωνίες. Αυτό δικαιολογείται ως εξής: πρώτον, για τα υπέρογκα ποσά που διαχειρίζεται και δεύτερον για την τεράστια κοινωνική σημασία που κατέχει ο θεσμός. Τέλος, η κοινωνική ασφάλιση καλύπτει σχεδόν το σύνολο του πληθυσμού και οι παροχές σύνταξης είναι ο μοναδικός πόρος διαβίωσης για την συντριπτική πλειοψηφία των συνταξιούχων (Πόρισμα, Μελέτη για την Κ.Α,σελ.32).

Καθ' όλη την ιστορική διαδρομή της ανθρωπότητας εντοπίζουμε ενδείξεις θεσμικής παρέμβασης που αποσκοπούσαν στην προστασία του κοινωνικού συνόλου. Ήδη από τα προϊστορικά χρόνια, στην περιοχή της Βαβυλώνας, ο βασιλιάς Χαμουραμί επιδίωξε να διαφυλάξει τις χήρες και τα ορφανά από την εξαθλίωση, αλλά και γενικά όλους τους φτωχούς από τις επιζήμιες ενέργειες των ισχυρών. Στην Αρχαία Ελλάδα είχαν ληφθεί μέτρα κοινωνικού χαρακτήρα, είτε με τη μορφή του αναδασμού της ιδιοκτησίας, είτε με τη διαγραφή χρεών (π.χ. Σεισάχθεια του Σόλωνα). Παράλληλα, υπήρχε ο θεσμός του δημοσιεύοντος ιατρού, ή αλλιώς το «*Ιατρικόν*», το οποίο αποσκοπούσε στην παροχή ιατρικών υπηρεσιών σε πλούσιους και φτωχούς με έξοδα που καλύπτονταν από εισφορές των πολιτών. Με έσοδα από τους γενικούς φόρους, η Αθήνα νομοθέτησε και τη δωρεάν σίτιση των φτωχών σε περιόδους κακής σοδειάς (αντίστοιχος νόμος υπήρχε και στη Σπάρτη), όπως και τη χορήγηση επιδόματος διατροφής για τους ανάπηρους πολέμου και τους μη ικανούς

προς εργασία (Προβόπουλος, 1987, σελ.132 και Κυριακουλάκος, 1970, σελ.66). Παράλληλα, υπήρχαν πολλές ενώσεις και συντεχνίες που προσέφεραν ιατρική βοήθεια ή κάλυπταν τα έξοδα κηδείας των μελών που αδυνατούσαν. Οι ενώσεις αυτές ήταν συνήθως πρωτοβουλίες πλούσιων πολιτών, οι οποίοι τις ενίσχυαν με εφάπαξ και τρέχοντες οικονομικούς πόρους (Αγαλλόπουλος, 1955, σελ.104).

Κατά την εποχή της Ρωμαϊκής Αυτοκρατορίας ιδρύθηκαν τα *collegia tenuiorum*, τα οποία ήταν σωματεία με θρησκευτική ή επαγγελματική υπόσταση και στόχευαν στην παροχή υλικής ή χρηματικής βοήθειας και ιατρικής περίθαλψης στα μέλη τους. Επίσης, είχε απαγορευτεί με νόμο ο δανεισμός με υποθήκη του σώματος και καθιερώθηκε η δωρεάν διανομή τροφίμων στους ανέργους (*Lex Poetelia* - Προβόπουλος, 1987, σελ.132).

Την εποχή του Βυζαντίου, η κοινωνική προστασία οργανώθηκε σε μεγαλύτερο βαθμό, κυρίως εξαιτίας του Χριστιανισμού. Το κράτος, η εκκλησία, τα μοναστήρια και οι ευκατάστατοι φιλόπρωποι προσπάθησαν να παλέψουν ενάντια στη φτώχεια και την εξαθλίωση ιδρύοντας πτωχοκομεία, ορφανοτροφεία και νοσοκομεία. Πρότυπο ίδρυμα θεωρήθηκε η Βασιλειάδα η οποία ιδρύθηκε από το Μέγα Βασίλειο και λειτουργούσε ως πτωχοκομείο, νοσοκομείο, λεπροκομείο, ορφανοτροφείο και ξενώνας για τους ταξιδιώτες. Κατά τη διάρκεια της Τουρκοκρατίας, ωστόσο, η θεσμική κοινωνική προστασία αποδυναμώθηκε, και απέμεινε μόνο αυτή που προέρχονταν από τη φιλανθρωπία. Σε αυτήν την εποχή καταλυτικό ρόλο διαδραμάτισαν η εκκλησία, η κοινότητα, οι συνεταιρισμοί και οι συντεχνίες (Ίδρυμα Κοινωνικών Ασφαλίσεων, 2008, σελ.81).

Στην υπόλοιπη Ευρώπη, δημιουργήθηκαν συντεχνίες που αποσκοπούσαν στον έλεγχο της τοπικής αγοράς, της εισόδου νέων μελών, των μισθών, του ωραρίου κλπ. Με την χρονική πάροδο, δημιούργησαν ταμεία για να εξασφαλίσουν τα μέλη τους σε περίπτωση ασθένειας, πυρκαγιάς και κηδείας, καθώς επίσης, διέθεταν πόρους για τη δημιουργία και τη συντήρηση νοσοκομείων και λουτρών (Προβόπουλος, 1987, σελ. 132).

Τον 18^ο και 19^ο αιώνα, στο πλαίσιο της ραγδαίας βιομηχανικής ανάπτυξης, άλλαξε άρδην η οικονομική και κοινωνική οργάνωση της κοινωνίας. Οι συντεχνίες χάνουν την λαμπρή τους υπόσταση, και αντικαθίστανται από οργανωμένες αδελφότητες (*companionages*), οι οποίες συνιστούν πρόδρομο των σημερινών συνδικάτων. Εκεί, καταφεύγουν οι προλετάριοι, των οποίων η εξαθλίωση επιταχύνει τις κοινωνικές ζυμώσεις που θα οδηγήσουν στην κοινωνική ασφάλιση. Οι

αδελφότητες οργανώνουν τα δικά τους ταμεία, τα οποία ασφαλίζουν για τα ακόλουθα: γήρας, ασθένεια και θάνατος, έναντι τακτικών εισφορών (Προβόπουλος, 1987, σελ.136). Τα ταμεία αυτά, είχαν δυναμική παρουσία στην Κεντρική Ευρώπη. Αξιοσημείωτο είναι ότι, στη Γερμανία υπήρχαν περίπου 10.000 τέτοιου είδους ταμεία μέχρι και το 1874 όπου ασφαλιζόνταν το ¼ του γερμανικού εργατικού δυναμικού (περίπου 2 εκ. μέλη). Προς το τέλος του αιώνα, αποτελούσε κοινή πεποίθηση η ανάγκη για γενίκευση αυτού του καθεστώτος και η απόκτηση του υποχρεωτικού χαρακτήρα του (Λιάκος, 1993, σελ.44).

Το έναυσμα της σύγχρονης κοινωνικής ασφάλισης τοποθετείται χρονολογικά στη δεκαετία του 1880 στη Γερμανία υπό την καγκελαρία του Ο. Μπίσμαρκ. Ως ημερομηνία απαρχής της μπορεί να θεωρηθεί η 17η Νοεμβρίου του 1881, όταν από το βήμα του Ράιχσταγκ ο Μπίσμαρκ ανακοινώνει ένα ιστορικό διάγγελμα. Σε αυτό διακηρύσσονταν πως το κράτος είναι αρμόδιο για την ευημερία όλων των πολιτών, κυρίως των πιο αδύνατων και φτωχών. Σαφέστατα, απώτερη επιδίωξη του Καγκελάριου ήταν η καταπολέμηση των σοσιαλιστικών ιδεών-νοοτροπιών, που είχαν αρχίσει να εκφράζουν τη γερμανική κοινωνία, καθιστώντας κοινή πεποίθηση στον εργάτη ότι το κράτος είναι, όχι μόνο απαραίτητος, αλλά και χρήσιμος θεσμός (Κυριακούλάκος, 1970, σελ. 73). Μετά από πολυάριθμες αντιδράσεις και συζητήσεις, στις 31/5/1883, ψηφίζεται στο Γερμανικό Κοινοβούλιο το νομοσχέδιο για την υποχρεωτική ασφάλιση ασθένειας και ατυχήματος, και στις 22/7/1889 ο νόμος για την ασφάλιση κατά της αναπηρίας και του γήρατος (Parlier, 2010, σελ. 116). Έκτοτε, ο θεσμός υπό την επίδραση πολιτικών, οικονομικών και κοινωνικών τεκταινόμενων τίθεται υπό αέναη διαμόρφωση. Σταδιακά, ανελίχθηκε σε ατομικό δικαίωμα και πλέον συνιστά αναπόσπαστο κομμάτι του σημερινού κράτους ευημερίας.

Ο ρυθμός των εξελίξεων της κοινωνικής ασφάλισης και γενικά η πορεία που σημείωσε στον Ελλαδικό χώρο διαφοροποιείται σε πολλά σημεία σε σύγκριση με τα συστήματα της υπόλοιπης Ευρώπης, διότι επηρεάστηκε όχι μόνο από κοινωνικά ρεύματα που αναπτύχθηκαν στο εσωτερικό της, αλλά και από την μεταβαλλόμενη διακυβέρνηση της χώρας από αντικρουόμενες δυνάμεις (Υπουργείο Υγείας, Πρόνοιας και Κοινωνικής Αλληλεγγύης, 1984, σελ.26). Γενικά, στην Ελλάδα οι εξελίξεις εκτυλίχθηκαν με μια καθυστέρηση αρκετών χρόνων ή καλύτερα, δεκαετιών. Ουσιαστικά, το πρωταρχικό ασφαλιστικό ταμείο στην Ελλάδα γεννήθηκε μετά την απελευθέρωση από τους Τούρκους. Ωστόσο, η διαδεδομένη ανάπτυξη του θεσμού χρειάστηκε πολλές δεκαετίες μέχρι να ολοκληρωθεί, καθώς μεγάλες κατηγορίες

εργαζομένων όπως μισθωτοί, βιοτέχνες, αγρότες καθυστέρησαν πολύ να ενταχθούν κάτω από τη σκέπη κάποιου ασφαλιστικού φορέα (Πέτρουλας, Ρομπόλης κ.α., 1993, σελ.142). Η εν λόγω καθυστέρηση των εξελίξεων απεικονίζεται και στο πως διαμορφώνονταν οι κοινωνικές δαπάνες σε διεθνές επίπεδο σε αντίθεση με την Ελλάδα. Για παράδειγμα, όταν στην Ευρώπη δαπανούσαν το 23,3% του ΑΕΠ για κοινωνική προστασία, στις δεκαετίες από το '50 μέχρι το '70, στην Ελλάδα οι αντίστοιχες δαπάνες κυμαίνονταν στο 13,1%. Όταν αργότερα, τη δεκαετία του '80, ο ρυθμός ετήσιας αύξησης των ευρωπαϊκών δαπανών μειώθηκε από το 6% στο 2,6%, στην Ελλάδα ανήλθε στο 8,2%, ενώ οι κοινωνικές δαπάνες έφτασαν το 25,6% του ΑΕΠ, το 1989 (Σολωμός, 1991,σελ.94). Αυτή η ελληνική ιδιαιτερότητα συσχετίζεται με τους διαρκείς αγώνες των Ελλήνων για εθνική ανεξαρτησία, την καθυστερημένη και ασθενή εκβιομηχάνιση, την εξάρτηση του συνδικαλιστικού κινήματος από την πολιτική εξουσία και την μακραίωνη αδυναμία ίδρυσης αστικού κράτους.

Όλα τα προαναφερθέντα, επηρέασαν την οικονομική εξέλιξη της χώρας, με σκοπό τη τάση για άσκηση περιστασιακής κοινωνικής πολιτικής (Υπουργείο Υγείας, Πρόνοιας και Κοινωνικής Αλληλεγγύης, 1984,σελ 32). Έτσι, προέκυψε ένα πολύπλοκο και ασθενές σύστημα κοινωνικής ασφάλισης, το οποίο χαρακτηριζόταν από την αναρχία των νομικών καθεστώτων, την έλλειψη ενιαίας φιλοσοφίας και κοινών κανόνων λειτουργίας, αλλά και την ανισότητα προστασίας και κατανομής πόρων όχι μόνο μεταξύ των ασφαλισμένων διαφορετικών φορέων, αλλά ακόμα και στους ασφαλισμένους του ίδιου φορέα (Υπουργείο Υγείας, Πρόνοιας και Κοινωνικής Αλληλεγγύης, 1984, σελ.36 και Προβόπουλος, 1987, σελ.77).

Γενικότερα, το ελληνικό σύστημα ασφάλισης είναι συνταγματικά κατοχυρωμένο (αρ.22, παρ. 5), διανεμητικό και λειτουργεί σύμφωνα με την αρχή της κοινωνικής αλληλεγγύης, όχι μόνο εντός των γενεών (ως μέσο κοινωνικής πρόνοιας), αλλά και μεταξύ των γενεών (ως μέσο αναπλήρωσης του εισοδήματος). Επίσης, είναι αναγκαστικό ως προς τη νομική του μορφή και δημόσιο ως προς τη διαχείριση (Κρεμαλής, 1985,σελ.93). Μία από τις προαναφερθείσες «ελληνικές ιδιαιτερότητες», είναι και ο τρόπος διάρθρωσης και διοίκησης του συστήματος κοινωνικής ασφάλισης στην Ελλάδα. Αξιοσημείωτο είναι το γεγονός, ότι για το σχεδιασμό των πολιτικών κοινωνικής ασφάλισης δεν είναι αρμόδιο μόνο το Υπουργείο Εργασίας, αλλά και πέντε ακόμα Υπουργεία, τα οποία έχουν συμπληρωματικό ρόλο. Αυτά είναι: το Υπουργείο Οικονομικών, το Υπουργείο Υγείας, το Υπουργείο Εθνικής Αμύνης, το Υπουργείο Εμπορικής Ναυτιλίας και το Υπουργείο Γεωργίας. Η συμμετοχή τόσων

πολλών Υπουργείων καθώς και η διχασμένη οργανωτική δομή του ασφαλιστικού μας συστήματος, δυσχεραίνει σημαντικά την επίλυση των σοβαρών προβλημάτων που το ταλανίζουν.

Μέχρι τα μέσα της δεκαετίας του '90, οι ανεξάρτητες αρμοδιότητες ασκούνταν από το Υπουργείο Υγείας, Πρόνοιας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων. Αυτό τροποποιήθηκε από το 1995 και μετά και οι αρμοδιότητες αυτές μεταβιβάστηκαν στο Υπουργείο Εργασίας, διότι κρίθηκε πως αυτός ο διαμοιρασμός εξυπηρετεί βέλτιστα τη διασύνδεση ασφάλισης και εργασίας. Στο Υπουργείο Εργασίας λειτουργεί η Γενική Γραμματεία Κοινωνικών Ασφαλίσεων, η οποία σχεδιάζει και εποπτεύει τις σχετικές πολιτικές (Προβόπουλος, 2007, σελ. 185). Οι ασφαλιστικοί φορείς μπορεί να διαιρεθούν στις ακόλουθες κατηγορίες με κριτήριο το είδος των παροχών τους: α) φορείς Κύριας ασφάλισης (κύρια σύνταξη), β) φορείς Επικουρικής ασφάλισης (επικουρική σύνταξη), γ) φορείς κάλυψης Ασθενείας (περίθαλψη), δ) φορείς Πρόνοιας (εφάπαξ βοηθήματα) και ε) φορείς Αλληλοβοήθειας (συμπληρωματικές παροχές) (Γεωργακόπουλος, 2005, σελ.56).

1.2 Η ίδρυση του ΙΚΑ

Το νομοσχέδιο για την ίδρυση του ΙΚΑ (μετέπειτα νόμος **Ν. 5733/ της 11.10.1932**) κατατέθηκε στις 19 Μαΐου 1932 και, όπως ήταν προσδοκώμενο, διέγειρε πολλές συζητήσεις. Οι εργοδότες εκτιμούσαν το θεσμό ανούσιο και εξαιρετικά δαπανηρό, η Ένωση Τραπεζών ζητούσε από τον Βενιζέλο να μην υποστηρίζει τη λαϊκή τάξη και να αποσύρει το νομοσχέδιο, και οι γιατροί έκριναν ότι ο καινούριος φορέας προωθεί την υπαλληλοποίηση τους (Μαυρέας, 1998, σελ.7). Στους αντιπάλους του Βενιζέλου εντάχθηκε και το Λαϊκό κόμμα, το οποίο αν και υποστήριζε εξ αρχής την κοινωνική ασφάλιση, διαφωνούσε με την οικονομική βάση του νομοσχεδίου. Τελικά, το νομοσχέδιο δεν κατάφερε να συζητηθεί στη Βουλή, διότι, λίγο μετά την κατάθεσή του, η κυβέρνηση Βενιζέλου ανακήρυξε την 4η πτώχευση της Ελλάδας –εξαιτίας διόγκωσης του εξωτερικού χρέους– και παραιτήθηκε. Την διαδέχτηκε η κυβέρνηση Παπαναστασίου, στις 26 Μαΐου, η οποία είχε διάρκεια ζωής μόλις 6 μέρες. Η προτεραιότητα του Παπαναστασίου στη ψήφιση του ασφαλιστικού νόμου αποτέλεσε την αιτία της σύντομης διακυβέρνησής του. Ο Βενιζέλος, όμως, φοβούμενος ότι το

κόμμα των Λαϊκών θα επωφεληθεί τον πολυετή του κόπο για να κερδίσει τη συμπάθεια της εργατικής τάξης, ζήτησε αναβολή και έτσι η κυβέρνηση έπεσε (Λιάκος, 1993, σελ.76). Αμέσως μετά, ανέλαβε την εξουσία πάλι ο Βενιζέλος, μέχρι τις εκλογές του Νοεμβρίου του 1932.

Τελικά, τον Οκτώβριο του 1932 το αμφιλεγόμενο νομοσχέδιο ψηφίστηκε, αποκλειστικά με τις ψήφους των Βενιζελικών και την αποχή της αντιπολίτευσης – η οποία στήριζε περισσότερο τις διεκδικήσεις των εργοδοτών (Μαυρέας, 1998, σελ.9). Στην εισηγητική έκθεση του νόμου επισημαίνεται πως αυτό το βήμα είναι αναγκαίο για να προστατευτεί η εργατική τάξη, η οποία είναι αδιαλείπτως εκτεθειμένη σε άσχημες συνθήκες εργασίας, επαγγελματικές ασθένειες και τον πρόωρο θάνατο. Οι ήδη καταβαλλόμενες προσπάθειες είχαν αποδειχθεί άκαρπες και μη αποδοτικές εξαιτίας της αναρχίας και της αποσπασματικότητας τους. Ο συγκεκριμένος νόμος αποσκοπούσε να καλύψει τα κενά της μέχρι τότε νομοθεσίας που απέκλειε πολυάριθμες επαγγελματικές κατηγορίες μισθωτών. Έτσι, μέσω αυτού, η κοινωνική ασφάλιση λαμβάνει ένα γενικευμένο και υποχρεωτικό χαρακτήρα, ως μια απόπειρα αναδιοργάνωσης του αναποτελεσματικού –μέχρι τότε– ελληνικού συστήματος κοινωνικής ασφάλισης.

Πρότυπο για την ίδρυση του ΙΚΑ θεωρήθηκε το Ταμείο Καπνεργατών, το οποίο προσέφερε σε μεγάλη μερίδα εργαζομένων καλύψεις σε περίπτωση ασθένειας, ανικανότητας εργασίας, ανεργίας και γήρατος (Μαυρέας, 1998, σελ.5). Η συγκεκριμένη νομοθεσία στόχευσε στην υπαγωγή του μεγαλύτερου δυνατού αριθμού εργαζομένων στον ιδιωτικό τομέα σε έναν μεγάλο ανεξάρτητο οργανισμό, που θα κάλυπτε τους κινδύνους από ασθένεια, εργατικά ατυχήματα, επαγγελματικές νόσους, αναπηρία, γήρας και θάνατο (αρ. 1). Επιπλέον, θα παρείχε επιδόματα μητρότητας.

Όσον αφορά τη διοίκηση θα έλαβαν μέρος: τέσσερις εκπρόσωποι των εργαζομένων, τέσσερις των εργοδοτών και τρεις του κράτους οι οποίοι θα ήταν επιστήμονες ειδικευμένοι στην κοινωνική πολιτική (αρ 15). Επιπρόσθετα, είχε προγραμματιστεί η λειτουργία δύο συμβουλίων: το πρώτο, αφορούσε το μόνιμο Εποπτικό Συμβούλιο (αρ. 18), με την ίδια αναλογία εκπροσώπησης, το οποίο θα παρακολουθούσε την πορεία του Ιδρύματος, και το δεύτερο, για το Συμβούλιο Κοινωνικών Ασφαλίσεων το οποίο θα ασχολούνταν με τη συνολική πορεία της κοινωνικής ασφάλισης στην Ελλάδα. Αναφορικά με τη χρηματοδότηση του θα πήγαζε αποκλειστικά και μόνο από τις εισφορές των εργοδοτών και των εργαζομένων (αρ. 23). Οι εργοδότες όφειλαν να συμβάλλουν οικονομικά περισσότερο, καθώς

εκτιμήθηκε πως το μεγαλύτερο μέρος των εξόδων για ασφάλιση υγείας οφείλονταν στα εργατικά ατυχήματα (Μαυρέας, 1998, σελ.4). Απεναντίας, για να διευκολυνθεί ο υπολογισμός των εργατικών εισφορών, οι ασφαλισμένοι διαχωρίστηκαν σε κλάσεις με βάση το ύψος του μισθού τους (αρ.8). Την εποπτεία του ταμείου θα κατείχε το Υπουργείο Οικονομικών, και ειδικότερα η Διεύθυνση Εργασίας και Κοινωνικής Πρόνοιας (αρ. 20). Ωστόσο, ο νόμος δεν εφαρμόστηκε ποτέ στην πράξη, καθώς ο Βενιζέλος έχασε τις εκλογές που πραγματοποιήθηκαν ένα μήνα μετά την ψήφιση του και την εξουσία ανέλαβε ο Παναγής Τσαλδάρης με το Λαϊκό Κόμμα. Ο νέος Πρωθυπουργός ανακάλεσε την ισχύ του νόμου, υποσχόμενος την περαιτέρω τροποποίησή του.

Μετά από ποικίλες πολιτικές περιπέτειες ετοιμάστηκε και κατατέθηκε (27/11/1933), από τον Υπουργό Εθνικής Οικονομίας Γ. Πεσματζόγλου, ένα πιο μετριοπαθές νομοσχέδιο, το οποίο ψηφίστηκε στις 24 Σεπτέμβρη 1934. Στη σύνταξή του έλαβαν μέρος ο Χρ. Αγαλλόπουλος, ο Η. Ζαροκώστας και ο Μ. Μεταλληνός (Τσαλίκης 2008, σελ.121). Ο νέος νόμος **6298/34** «περί κοινωνικών ασφαλίσεων» εφήρμοζε ένα διαφορετικό οικονομικό σύστημα από αυτό που είχε εξαρχής προταθεί από τον Schoenbaum. Σε σύγκριση με το Ν. 5733/32 προσέφερε μικρότερα επιδόματα ασθενείας, μερικής ανικανότητας και μητρότητας και προέκυπταν χαμηλότερες εισφορές για τους εργοδότες και εργαζόμενους, καθώς εκτιμήθηκε πως οι προηγούμενες υψηλές συνεισφορές θα κλόνιζαν την οικονομία. Οι καλύψεις αφορούσαν το σύνολο των μισθωτών (και τους αγροτικούς εργάτες που ζούσαν στις πόλεις), αλλά απέκλειε μείζονες πληθυσμιακές ομάδες όπως ήταν οι αγροτικοί εργάτες της υπαίθρου (εξ αιτίας κυρίως της αένας εναλλαγής εργοδοτών), οι εκκλησιαστικοί, οι διπλωματικοί υπάλληλοι και οι εργαζόμενοι σε επιχειρήσεις με έδρα σε άλλη χώρα. Η διοικητική εκπροσώπηση των εμπλεκόμενων μερών και η εποπτεία του από το Υπουργείο Εθνικής Οικονομίας παρέμεινε ως είχε, καθώς και, η μη ασφάλιση της ανεργίας και το γεγονός ότι δεν εμπλέκεται το κράτος στη χρηματοδότησή του (Μαυρέας, 1998, σελ.13). Η αρχική πρόταση, αναφορικά με τα έσοδα του ταμείου, ήταν οι εισφορές που θα συγκεντρώνονται να δημιουργούν ένα αποθεματικό κεφάλαιο που μακροπρόθεσμα θα χρηματοδοτήσει τις συντάξεις. Ωστόσο, σταδιακά αυτή η πρόταση αναιρέθηκε και υιοθετήθηκαν οι αρχές του διανεμητικού συστήματος, βάση των οποίων οι παροχές των ατόμων που έχουν αποσυρθεί από την εργασία θα χρηματοδοτούνται από τις εισφορές όσων εργάζονται τη δεδομένη χρονική περίοδο (Προβόπουλος, 1985, σελ.114).

Γενικά, ο νόμος δυσαρέστησε όλες τις παρατάξεις. Οι εργοδότες εξακολουθούσαν να τον θεωρούν ασύμφορο και οι εργατικές οργανώσεις διαμαρτύρονταν για την διευκόλυνση των εργοδοτών από τα κοινωνικά βάρη. Έκδηλη ήταν και η δυσαρέσκεια του ΔΓΕ. Η κυβέρνηση Τσαλδάρη, εξάλλου, είχε διακόψει τις συχνές επαφές μαζί του, και συνεπώς δεν έλαβε μέρος στη διαμόρφωση του νομοσχεδίου. Ο Α. Ζάκκας, μάλιστα, αποχώρησε από τη θέση του. Έπειτα, όμως, αναγνωρίζοντας τη συνεισφορά του, του ζητήθηκε να συμμετέχει στην πρακτική οργάνωση του Ιδρύματος (Λιάκος, 1993,σελ.36).

Με τη δημοσίευση του νόμου τον Οκτώβριο του 1934, ιδρύθηκε το πρώτο Διοικητικό Συμβούλιο του Ιδρύματος με πρόεδρο τον Παναγιώτη Κανελλόπουλο, και από τα μέσα του 1935 τον Σπ. Κορώνη. Σκοπός του συμβουλίου ήταν η προετοιμασία, μέσα στα επόμενα 2 χρόνια, της λειτουργίας του θεσμού. Η πρώτη συνεδρίαση έλαβε χώρα στις 22 Δεκεμβρίου 1934. Τα υπόλοιπα κλαδικά ταμεία, εξαιτίας της πίεσης που ασκήθηκε, διατήρησαν τη διοικητική τους ανεξαρτησία, αλλά τέθηκε η προϋπόθεση να μην παρέχουν μικρότερη σε έκταση ασφάλιση από αυτή του ΙΚΑ.

Ο προηγούμενος νόμος είχε υιοθετήσει μια περισσότερο ριζοσπαστική στάση σε αυτό το θέμα, προάγοντας τις συγχωνεύσεις αυτών των ταμείων με το ΙΚΑ, αφήνοντας ανεπηρέαστα μόνο τα ταμεία ασθενείας των καπνεργατών, μυλεργατών και αρτεργατών (Μαυρέας, 1998, σελ.5). Τέλος, με το Ν. 6298/34 θεσμοθετήθηκαν και οι πρώτες υπηρεσίες υγείας, οι οποίες, επαναλειτούργησαν μετά από υπουργική απόφαση, τρία χρόνια αργότερα, το 1937. Παράλληλα, το 1935, ιδρύθηκε το Υπουργείο Εργασίας και ρυθμίστηκαν διάφορα θέματα που αφορούν την απασχόληση. Οπότε, αυτήν την χρονική περίοδο ψηφίστηκε ο νόμος που καθιέρωσε το δωρο και τις αργίες, εγκαινιάστηκαν οι εθνικές συλλογικές συμβάσεις εργασίας και καθορίστηκε η έννοια του κατώτατου μισθού.

1.3 Η δομή και διαρθρωτική οργάνωση του ΙΚΑ

Το ΙΚΑ αποτελεί τον μεγαλύτερο ασφαλιστικό οργανισμό της χώρας. Το 2002 παρείχε υπηρεσίες οι οποίες κάλυπταν περίπου 5.550.000 δικαιούχους ασφάλισης και 1.000.000 εργοδότες. Επίσης, κατέβαλλε κάθε μήνα συντάξεις σε 830.000

συνταξιούχους. και εξυπηρετούσε καθημερινά περισσότερα από 300.000 άτομα στις 313 Υπηρεσίες ασφάλισης και στις 292 Υπηρεσίες Υγείας.

Το πρόγραμμα ανασυγκρότησης και αναδιαμόρφωσης του ΙΚΑ είναι απόρροια ενός συνολικού επανασχεδιασμού με συχνούς και στρατηγικούς στόχους, επακριβείς ιεραρχήσεις και καθορισμένο χρονικό ορίζοντα για κάθε μέτρο. Ο συνολικός προγραμματισμός εμπεριέχει 2 κύριους τομείς ενεργειών:

A) Επιχειρησιακά σχέδια αμέσου εφαρμογής για την βελτίωση των υφισταμένων διαδικασιών και συστημάτων του Οργανισμού, με στόχο: 1. τον έλεγχο της περιφερειακής οργάνωσης του ΙΚΑ, 2. την αύξηση των εσόδων, 3. τον έλεγχο των δαπανών και 4. την αποτελεσματική κινητοποίηση του προσωπικού.

Αναλυτικότερα, τα κύρια επιχειρησιακά σχέδια είναι:

1. Έλεγχος Περιφερειακής Οργάνωσης, με τον καθορισμό 12 Συντονιστών/ Περιφερειάρχων.
2. Οργάνωση Οικονομικών Υπηρεσιών, με την εγκατάσταση Κλαδικού Λογιστικού σχεδίου και την λογιστική διασύνδεση όλων των περιφερειακών μονάδων με το κεντρικό λογιστήριο.
3. Αύξηση Εσόδων/ Μείωση Εισφοροδιαφυγής, με αύξηση των οικονομικών ελέγχων κατά 30%.
4. Ρυθμίσεις Καθυστερημένων οφειλών, με την σύσταση της αρμόδιας Επιτροπής Αναστολών και ανάληψη της προεδρίας της Επιτροπής από τον αρμόδιο νομικό σύμβουλο του κράτους και τον υπηρεσιακό γενικό Διευθυντή.
5. Επιτάχυνση Έκδοση Συντάξεων, με την αύξηση κατά 30% του ρυθμού απονομής τους.
6. Έλεγχος δαπανών υγείας, με την ανάπτυξη ενεργειών για τον έλεγχο των δαπανών σε: προμήθειες ιατρικού εξοπλισμού, αμοιβές συμβεβλημένων διαγνωστικών κέντρων και ιδιωτικών νοσοκομείων, λειτουργία επιτροπών αναπηρίας, συνταγογράφηση και δαπάνες φαρμάκων.
7. Κτιριολογικό Πρόγραμμα-Διαχείριση Ακίνητης περιουσίας, με την επιλογή μετά από διαγωνισμό εταιρίας ως τεχνικού συμβούλου για τη γρήγορη ολοκλήρωση του κτιριολογικού προγράμματος του οργανισμού και την διαχείριση της ακίνητης περιουσίας του.
8. Διαχείριση Αποθεματικών, με την επιλογή των εξειδικευμένων επενδυτικών συμβούλων για την διαχείριση των αποθεματικών του Οργανισμού αποσκοπώντας στην μεγιστοποίηση των αποδόσεων.

9. Υγεία: Πιλοτικό Πρόγραμμα Managed Care, με την πιλοτική εφαρμογή συστήματος μηχανογράφησης, παρακολούθησης των ραντεβού των ασφαλισμένων, των εξετάσεών τους καθώς και των υπηρεσιών των γιατρών.

B) Ολοκληρωμένο πληροφοριακό σύστημα (ΟΠΣ-ΙΚΑ)

Συνιστά ένα έργο πνοής, μεσοπρόθεσμου προγραμματισμού, από τα μεγαλύτερα έργα πληροφορικής που εγκαθίστανται στον δημόσιο τομέα.

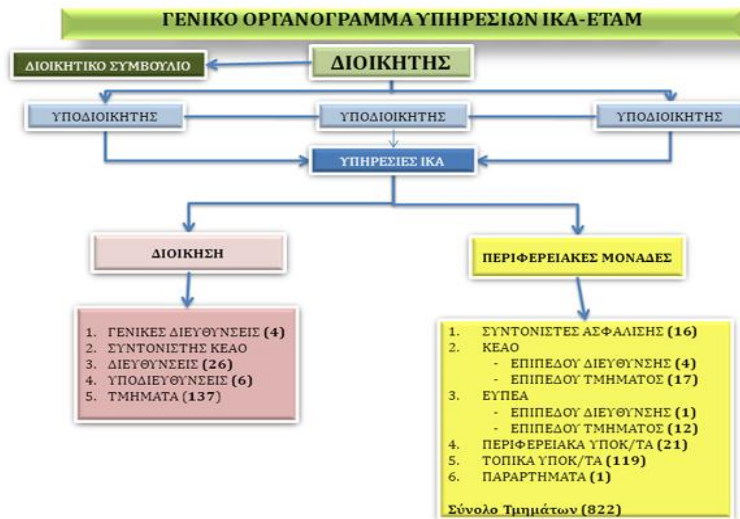
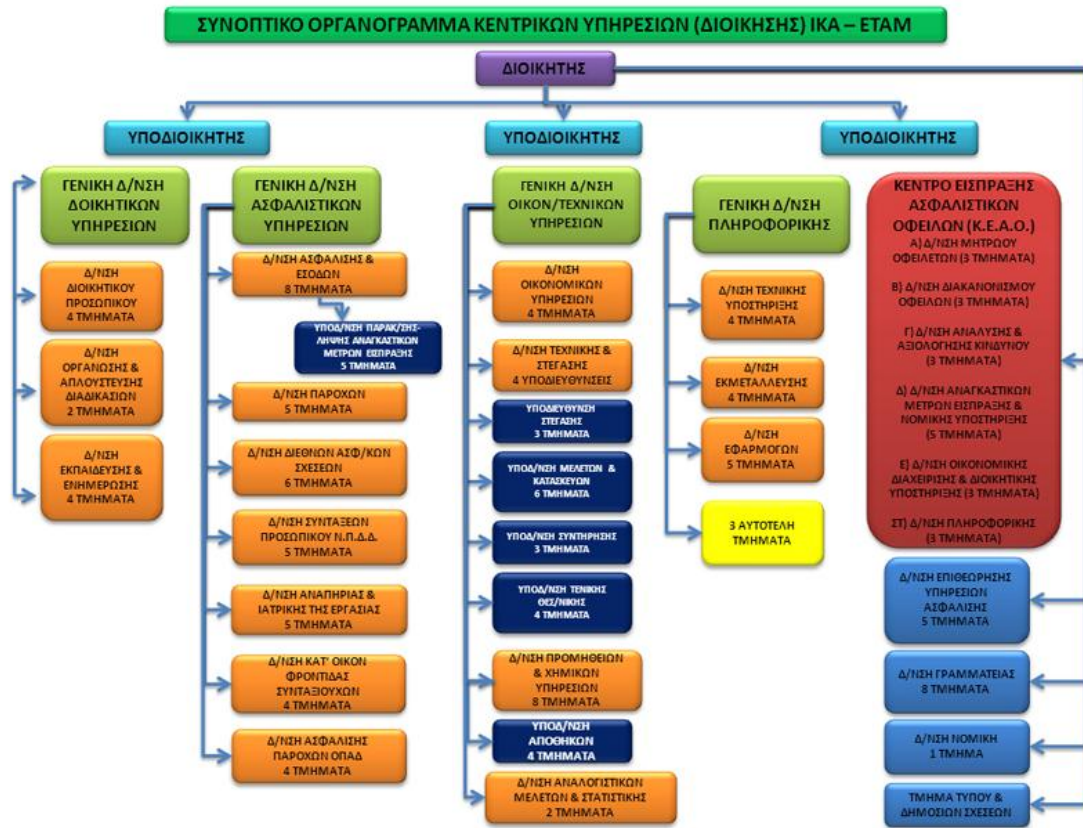
Βασικός στόχος του ΟΠΣ-ΙΚΑ είναι η αναδιάρθρωση και αναβάθμιση του συστήματος κοινωνικής ασφάλισης της χώρας και ειδικότερα:

1. Η βελτίωση των οικονομικών μεγεθών του Ιδρύματος
2. Η ενίσχυση του αποκεντρωμένου χαρακτήρα διοίκησης του Ιδρύματος και του κοινωνικού ρόλου
3. Η ποιοτική αναβάθμιση των παρεχομένων υπηρεσιών
4. Η βελτίωση της παραγωγικότητας/αποδοτικότητας του προσωπικού
5. Η μεταφορά και αξιοποίηση τεχνογνωσίας από αντίστοιχους ευρωπαϊκούς ασφαλιστικούς οργανισμούς
6. Η μέγιστη δυνατή αξιοποίηση των διαθέσιμων κοινοτικών πόρων

Οι Υπηρεσίες του ΙΚΑ διακρίνονται σε **Κεντρικές**, με αρμοδιότητες, κύρια επιτελικές και σε **Περιφερειακές**, με αρμοδιότητες, κύρια, λειτουργικές και εκτελεστικές. Τα ακόλουθα οργανογράμματα του ΙΚΑ-ΕΤΑΜ μας πληροφορούν για τη διάρθρωση των Κεντρικών Υπηρεσιών (Διοίκησης) του ΙΚΑ-ΕΤΑΜ και γενικά για τη διάρθρωση των Υπηρεσιών του ΙΚΑ-ΕΤΑΜ.

Σχεδιάγραμμα 1: Οργανόγραμμα Κεντρικών Υπηρεσιών ΙΚΑ-ΕΤΑΜ

Οργανόγραμμα Οργανισμού

1.4 Οι φάσεις της εξελικτικής πορείας του Ιδρύματος

Η εξελικτική πορεία του ΙΚΑ έχει διέλθει από πέντε (5) φάσεις-σταθμούς, τα βασικά χαρακτηριστικά των οποίων σκιαγραφούνται παρακάτω, όπως περιγράφονται στο

❖ Η πρώτη φάση: 1937-1950

Η πρώτη φάση καλύπτει την περίοδο 1937-1950, ουσιαστικά την πρώτη δεκαπενταετία λειτουργίας. Ο ιδρυτικός νόμος βασίστηκε στις αρχές της Κλασικής Κεντροευρωπαϊκής ασφάλισης, με διατάξεις προσαρμοσμένες στα δεδομένα της ελληνικής πραγματικότητας της συγκεκριμένης χρονικής περιόδου. Η χρηματοδότηση από ασφαλιστικές εισφορές των εργαζομένων και των εργοδοτών συμπεριλαμβανόταν μέσα στα όρια αντοχής της οικονομίας, γεγονός που μπορεί να αποδοθεί: 1. Στην προοδευτική εγκατάλειψη της έννοιας του κεφαλαιοποιητικού συστήματος, μεταβολή που πραγματοποιήθηκε όχι μόνο στον Ελληνικό αλλά και στον διεθνή χώρο 2. Στην περιορισμένη έκταση των υποχρεώσεων του ιδρύματος κατά την πρώτη φάση λειτουργίας του, σε συνδυασμό με την σταδιακή επέκταση της ασφάλισης και των παροχών σε ομάδες εργαζομένων.

Είναι κοινή πεποίθηση ότι, στην πρωταρχική φάση λειτουργίας του ένα σύστημα κοινωνικής ασφάλισης, λειτουργεί με αρχές παρόμοιες εκείνων της ιδιωτικής ασφάλισης. Οι ασφαλισμένοι δηλαδή καταβάλλουν για μια σειρά ετών εισφορές, η συσσώρευση των οποίων σε ένα αποθεματικό θα επιτρέψει μεταγενέστερα την χρηματοδότηση των συντάξεων. Αυτή είναι η αρχή του λεγομένου "Κεφαλαιοποιητικού Συστήματος" (Reserve System).

Σταδιακά εγκαταλείφθηκε η κεφαλαιοποιητική υπόσταση του ΙΚΑ, με την υιοθέτηση των αρχών λειτουργίας του γνωστού ως Διανεμητικού Συστήματος (pay as you go). Στο σύστημα αυτό οι παροχές (συντάξεις) προς τα άτομα που έχουν αποσυρθεί από την αγορά εργασίας χρηματοδοτούνται με τις εισφορές που συγκεντρώνονται από την παρούσα γενεά εργαζομένων. Αποτελεί με άλλα λόγια μια διαδικασία αναδιανομής του εισοδήματος μεταξύ γενεών.

❖ **Η δεύτερη φάση: 1951-1959**

Η δεύτερη φάση καλύπτει την περίοδο 1951-1959 και διακρίνεται από την εφαρμογή νέου θεσμικού πλαισίου, του Ν. 1846/51. Αυτό το νέο νομοθετικό πλαίσιο αποτύπωσε την επιρροή τάσεων που εκδηλώθηκαν σε διεθνές επίπεδο στη δεκαετία του 1940. Τα βασικά γνωρίσματα της νέας κατάστασης που διαμορφώνονται στον ασφαλιστικό χώρο είναι η επίδειξη μεγαλύτερης ελαστικότητας ως προς τις προϋποθέσεις παροχών, η καθιέρωση συστήματος υπολογισμού των συντάξεων που ωφελεί τις εισοδηματικά χαμηλότερες ομάδες δικαιούχων, η ποιοτική και ποσοτική διερεύνηση των παροχών, κυρίως στον κλάδο ασθένειας σε είδος και η πρόβλεψη για πιθανότητα αναπροσαρμογής των συντάξεων κατόπιν βασικών αλλαγών στα τιμαριθμικά δεδομένα.

Το Ν.Δ. 2698/53 καθιέρωσε έπειτα κατώτατα όρια συντάξεων, ενώ αναπροσάρμοσε το ασφάλιστρο των κλάδων ασθένειας σε χρήμα και σε είδος, για την χρηματοδότηση της αγοράς του απαραίτητου υγειονομικού εξοπλισμού και την κατοχή υποδομής. Συγχρόνως, αναγνωρίστηκε η μείζονος σημασία της συμβολής του κράτους στην χρηματοδότηση του Ιδρύματος, στα πλαίσια της υιοθέτησης της αρχής της τριμερούς χρηματοδότησης (εργαζόμενοι, εργοδότες, κράτος).

❖ **Η τρίτη φάση: 1960-1977**

Η τρίτη φάση καλύπτει την περίοδο 1960-1977. Αυτή την χρονική περίοδο διευρύνθηκε η ασφάλιση τόσο γεωγραφικά, σε νέες περιοχές, όσο και σε νέες οικονομικές δραστηριότητες. Με το Ν.Δ. 4104/60 κατοχυρώθηκε και η προοδευτική προσαρμογή των χρονικών προθέσεων, ως προς τον αναγκαίο ελάχιστο χρόνο ασφάλισης που απαιτείται για τη θεμελίωση του συνταξιοδοτικού δικαιώματος. Το ίδιο νομοθετικό πλαίσιο ενέταξε σύστημα υπολογισμού των συντάξεων, που διακρίθηκε από έντονη εσωτερική αλληλεγγύη προς όφελος των ασφαλισμένων με χαμηλές αποδοχές. Θεσπίστηκε έτσι καινούργιο ποσοστό υπολογισμού της σύνταξης για κάθε κλιμάκιο αποδοχών (ασφαλιστική κλάση) που καθορίζεται σε 98% για την κατώτατη κλάση μειούμενη προοδευτικά σε 28% για την ανώτατη. Προβλεπόταν όμως προσαύξηση της σύνταξης, για κάθε 300 ημέρες ασφάλισης μετά από τις 3.000, σε ποσοστό που ποίκιλε αναλόγως την κλάση (μεγαλύτερο ποσοστό στις ανώτατες) και κατά αριθμό ημερών ασφάλισης.

Με το Ν.Δ. 465/50 περιορίστηκε η εισφορά των κλάδων ασθένειας και αυξήθηκε εκείνη του κλάδου συντάξεων. Με ρητή διάταξη κατοχυρώθηκε η υποχρέωση του κράτους να καλύπτει την επιβάρυνση που προκύπτει από μειώσεις των εισφορών ή άλλες ρυθμίσεις που ανάγονται στο πλαίσιο της οικονομικής και κοινωνικής πολιτικής. Μετά από μια τετραετία αναδιαμορφώθηκαν (Ν.Δ. 346/74) οι ασφαλιστικές κλάσεις και τα τεκμαρτά ημερομίσθια, καθώς και τα ποσοστά υπολογισμού των συντάξεων.

❖ Η τέταρτη φάση: 1978-1989

Η τέταρτη φάση καλύπτει την χρονική περίοδο μετά το 1978 και διακρίνεται από δύο καθοριστικής σημασίας νομοθετικά πλαίσια, το Ν.825/78 και το Ν.1305/82. Ουσιαστικά, με το πρώτο νομοθετικό πλαίσιο ξεκινά μία περίοδος που εκτός από την αισθητή βελτίωση των παροχών, χαρακτηρίζεται και από τη διαμόρφωση ενός δυναμικού πλαισίου ανέλιξης των εσόδων και των παροχών. Ειδικότερα, καθιερώνεται η διαδικασία αυτόματης αναπροσαρμογής των πόρων του ΙΚΑ από εισφορές αλλά και παροχών. Τα έξοδα προσαυξάνονται από το 1997 με ρυθμό επιταχυνόμενο. Άμεση συνέπεια αυτών των ρυθμίσεων, από το 1981 και μετά είναι η δημιουργία ελλειμμάτων και κατ' επέκταση ανάγκη προσφυγής σε δανεισμό. Αυτή τη δυναμική δεν άλλαξε ο Ν. 1305/82 με τις ρυθμίσεις που αποσκοπούσε γενικά στον τομέα των παροχών.

Άλλες καινοτομίες που εισήγαγε ο Ν.825/78 αφορούν τη διαδικασία προσδιορισμού του συντάξιμου μισθού, την αναγνώριση συντάξιμου χρόνου μεταγενέστερα με εξαγορά και την διεύρυνση του μέτρου της 35ετίας και στον ιδιωτικό τομέα. Όλες οι ανωτέρω ρυθμίσεις, που θα μπορούσαν ενδεχομένως να θεωρηθούν ελαστικές για τα ελληνικά κοινωνικοασφαλιστικά δεδομένα, σημάδεψαν αναπότρεπτα την μετέπειτα πορεία του ΙΚΑ.

Ο Ν. 1305/82 αναδιαμόρφωσε με αυστηρότερο χαρακτήρα τη διαδικασία αναπροσαρμογής των συντάξεων, εφόσον τα όρια των μισθών και τα τεκμαρτά ημερομίσθια των ασφαλιστικών κλάσεων παρακολουθούν πλέον το δείκτη τιμών καταναλωτή και μάλιστα κατά ένα μέρος μόνο στις υψηλότερες κλάσεις. Με το νόμο αυτό βελτιώθηκαν τα κατώτατα όρια συντάξεων, ρύθμιση που είχε σαφώς κοινωνικό περιεχόμενο, αλλά που ελήφθη χωρίς προηγούμενη πρόβλεψη για ισόποση ταμειωτική κάλυψη. Από την μακραίωνη εξέλιξη του αριθμού των ασφαλισμένων και

των συνταξιούχων και εν γένει της γνωστής ως αναλογιστικής βάσης (δηλαδή της αναλογίας των συνταξιούχων προς τους εργαζομένους ασφαλισμένους) υπογραμμίζεται ότι το Ι.Κ.Α. έχει πια εισέλθει σε φάση ωρίμανσης.

❖ Η πέμπτη φάση: 1990-2007

Αυτή την χρονική περίοδο εκχωρήθηκαν στον ιδιωτικό τομέα αρμοδιότητες που προγενέστερα ανήκαν στο κράτος, και αποσκοπούσαν στη μείωση των δαπανών του. Έτσι, η κυβέρνηση προσανατολισμένη προς όφελος του κεφαλαίου, υιοθέτησε πολιτικές λιτότητας που πάγωσαν τους μισθούς, παρά τη συνολική αύξηση της παραγωγικότητας. Η επιδείνωση της θέσης των μισθωτών ήταν αναπόφευκτη, διότι υπέστησαν δραστική μείωση των πραγματικών τους αποδοχών. Χαρακτηριστικό είναι ότι από το 1989-1993 το εισόδημα τους είχε φθάσει στα επίπεδα των εποχών πριν το 1981, αναιρώντας έτσι όλες τις κοινωνικές κατακτήσεις της προηγούμενης δεκαετίας (Σακελλαρόπουλος 2004, σελ.83).

Οι εργασιακές σχέσεις απορρυθμίστηκαν και ελαστικοποιήθηκαν, αποβλέποντας πάντα στη μείωση του κόστους εργασίας. Πλέον, ξεκίνησε να τίθεται υπό αμφισβήτηση η μόνιμη και σταθερή εργασία, ενώ προάχθηκαν καινούργιες μορφές απασχόλησης (εποχική, ορισμένου χρόνου, μερική, τηλεργασία), περιορίζοντας τη δύναμη των συλλογικών συμβάσεων και ενθαρρύνοντας τις απολύσεις. Επιπλέον, η υψηλή ανεργία έπαψε να αποτελεί «κοινωνικό πρόβλημα», καθώς θεωρήθηκε πως εξυπηρετούσε τη διατήρηση του χαμηλού κόστους εργασίας (Σακελλαρόπουλος, 2004, σελ 84).

Ακολούθησε μια περίοδος, όπου μονοπώλησαν οι έννοιες του ευρωπαϊσμού, της διεθνοποίησης, της ανταγωνιστικότητας και κατά την οποία η κυβέρνηση εναντιώθηκε σε οποιαδήποτε κοινωνική διεκδίκηση. Αυτήν την περίοδο έλαβε χώρα αύξηση της κερδοφορίας, της παραγωγικότητας της εργασίας και των επενδύσεων. Βέβαια, από το 1993 - 2000 υπήρχε μια σχετική βελτίωση των μισθών (έφθασαν στα επίπεδα του 1989), η οποία όμως σε καμιά περίπτωση δεν αντικατόπτριζε την αύξηση της παραγωγικότητας που είχε συντελεστεί. «Όπλο» της κυβέρνησης αποτελούσε η ανεργία, η οποία από το 7,0% που ήταν το 1990 αυξήθηκε στο 11,7% μέχρι το 1999. Η πλημμελής κρατική διαχείριση της αποδεικνύεται από το γεγονός ότι οι κρατικές δαπάνες για αυτήν, το 1997, μόλις που ανέρχονταν στο 26,6% του κοινοτικού μέσου όρου (Σακελλαρόπουλος και Σωτήρης, 2004,σελ.73).

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 2. Το Ανθρώπινο Δυναμικό του ΙΚΑ-ΕΤΑΜ κατά την περίοδο 1999-2010

2.1 Η Διεύθυνση του Διοικητικού προσωπικού του ΙΚΑ-ΕΤΑΜ

Η Διεύθυνση Διοικητικού Προσωπικού του ΙΚΑ-ΕΤΑΜ αποτελείται από τα ακόλουθα τμήματα:

1. Τμήμα κατάστασης διοικητικού προσωπικού

Οι αρμοδιότητες της Διεύθυνσης Διοικητικού Προσωπικού περιλαμβάνουν τα ακόλουθα θέματα, που κατανέμονται μεταξύ των τμημάτων της ως εξής:

- i. Ο χειρισμός των θεμάτων που αφορούν την πρόσληψη, εξέλιξη, λύση της υπαλληλικής σχέσης και εν γένει την υπηρεσιακή κατάσταση του πάσης φύσεως Διοικητικού προσωπικού του ΙΚΑ καθώς και των θεμάτων, που αφορούν την πρόσληψη και απασχόληση συνεργατών με μίσθωση έργου.
- ii. Η μέριμνα της στελέχωσης των μονάδων του ΙΚΑ με το ανώτερο προσωπικό, με τοποθετήσεις, μεταθέσεις, αποσπάσεις και γενικά με πάσης φύσεως μετακινήσεις αυτού του προσωπικού.
- iii. Η κατάρτιση πινάκων μεταθετών.
- iv. Η γραμματειακή εξυπηρέτηση των υπηρεσιακών συμβουλίων όταν αυτά σχετίζονται με θέματα διοικητικού προσωπικού.

2. Τμήμα Μητρώου

Το Τμήμα αυτό έχει τις εξής αρμοδιότητες:

- i. Η τήρηση ατομικών φακέλων, πινακίδων και ευρετηρίων του διοικητικού προσωπικού.
- ii. Η κατάρτιση καταστάσεων υπαλλήλων για το ανώτερο προσωπικό που καθορίζονται ρητά από τις διατάξεις της σχετικής νομοθεσίας.
- iii. Η χορήγηση βεβαιώσεων και πιστοποιητικών υπηρεσιακής κατάστασης για το διοικητικό προσωπικό του ΙΚΑ.

3. Τμήμα Εργασιακών σχέσεων

Το Τμήμα αυτό έχει τις εξής αρμοδιότητες:

- i. Ο χειρισμός όλων των θεμάτων, που σχετίζονται με την απασχόληση όλου του διοικητικού προσωπικού του ΙΚΑ κατά το υποχρεωτικό ωράριο και πέραν αυτού, τις αποδοχές, τις αποζημιώσεις υπερωριακής και πρόσθετης απασχόλησης, τις διαδικασίες έγκρισης και τα έξοδα κίνησης για της μετακινήσεις εντός και εκτός έδρας του ανώτερου προσωπικού.
- ii. Τα θέματα που αφορούν την πολυθεσία και πολυαπασχόληση καθώς και την άσκηση ιδιωτικού έργου με αμοιβή του διοικητικού προσωπικού.
- iii. Τα θέματα που σχετίζονται με την υπαγωγή του προσωπικού σε διάφορα ταμεία ασφάλισης εκτός του ΙΚΑ.
- iv. Η μέριμνα για την χορήγηση δανείου σε όλο το προσωπικό του ΙΚΑ.
- v. Η φροντίδα και η επιμέλεια για την καλή λειτουργία θερινών κατασκηνώσεων για τον προσωπικό του ΙΚΑ και τα μέλη της οικογένειάς τους.
- vi. Η μέριμνα για την βελτίωση των συνθηκών εργασίας του διοικητικού προσωπικού καθώς και η μέριμνα για την λειτουργία των κυλικείων.
- vii. Η τεχνική υποστήριξη της συνδικαλιστικής δράσης των συλλόγων του διοικητικού, η τακτική εξημέρωση τους για τα προγράμματα της Διεύθυνσης σε θέματα προσωπικού και η συστηματική καταγραφή, μελέτη και η επίλυση προβλημάτων στις σχέσεις του διοικητικού προσωπικού με την διοίκηση.
- viii. Η υποστήριξη συμμετοχής του διοικητικού προσωπικού στις εσωτερικές διαδικασίες λήψης αποφάσεων για τα θέματα που το αφορούν.
- ix. Τα θέματα που σχετίζονται με την πρακτική άσκηση των φοιτητών των ΤΕΙ στις διοικητικές μονάδες του ΙΚΑ.

4. Τμήμα πειθαρχικού

Το Τμήμα αυτό έχει τις εξής αρμοδιότητες:

- i. Ο χειρισμός των θεμάτων των αφορούν την εφαρμογή του πειθαρχικού δικαίου στο διοικητικό προσωπικό του ΙΚΑ.
- ii. Η υλοποίηση της σχετικής διαδικασίας για την επιβολή των προβλεπόμενων κυρώσεων.

- iii. Η γραμματειακή εξυπηρέτηση του υπηρεσιακού συμβουλίου για τα θέματα του πειθαρχικού.

2.2 Η Διεύθυνση του Ιατρικού και Υγειονομικού προσωπικού του ΙΚΑ-ΕΤΑΜ

Η Διεύθυνση του Ιατρικού και Υγειονομικού Προσωπικού απαρτίζεται από τα εξής τμήματα:

Οι αρμοδιότητες της Διεύθυνσης υγειονομικού προσωπικού περιλαμβάνουν τα ακόλουθα θέματα, που κατανέμονται μεταξύ των τμημάτων ως εξής:

1. Τμήμα κατάστασης ιατρικού προσωπικού

Ο χειρισμός των θεμάτων που αφορούν την πρόσληψη, εξέλιξη, λύση της υπαλληλικής σχέσης και γενικά την υπηρεσιακή κατάσταση των ιατρών του ΙΚΑ. Η μέριμνα της στελέχωσης των μονάδων υγείας του ΙΚΑ με το ανώτερο προσωπικό, με τοποθετήσεις μεταθέσεις, αποσπάσεις και γενικά με πάσης φύσεως μετακινήσεις του προσωπικού.

2. Τμήμα Μητρώου

Η τήρηση ατομικών φακέλων, πινακίδων και ευρετηρίου του ιατρικού, νοσηλευτικού και λοιπού υγειονομικού προσωπικού του ΙΚΑ καθώς και η κατάρτιση καταστάσεων υπαλλήλων για το ανώτερο προσωπικό που καθορίζονται από τις διατάξεις της σχετικής νομοθεσίας όπως επίσης και η χορήγηση βεβαιώσεων και πιστοποιητικών υπηρεσιακής κατάστασης για το ανώτερο προσωπικό.

3. Τμήμα κατάστασης νοσηλευτικού και λοιπού υγειονομικού προσωπικού

Οι ανωτέρω αρμοδιότητες στον τομέα του νοσηλευτικού και λοιπού υγειονομικού προσωπικού.

4. Τμήμα Εργασιακών Σχέσεων

Ο χειρισμός των θεμάτων που σχετίζονται με την απασχόληση των ιατρών, του νοσηλευτικού και λοιπού υγειονομικού προσωπικού του ΙΚΑ κατά το υποχρεωτικό ωράριο και πέραν αυτού, τις αποδοχές, τις αποζημιώσεις υπερωριακής και πρόσθετης απασχόλησης, τις διαδικασίες έγκρισης και τα έξοδα κίνησης για τις μετακινήσεις εντός και εκτός έδρας του ανωτέρου προσωπικού.

Τα θέματα που αφορούν την πολυθεσία και πολυαπασχόληση καθώς και την άσκηση ιδιωτικό έργου με αμοιβή του ανωτέρου προσωπικού, τα θέματα επίσης με την υπαγωγή του προσωπικού σε διάφορα ταμεία ασφάλισης εκτός ΙΚΑ.

Η μέριμνα για τη βελτίωση των συνθηκών εργασίας και η τεχνική υποστήριξης της συνδικαλιστικής δράσης των συλλόγων, η συχνή ενημέρωσή τους για τα προγράμματα της Διεύθυνσης σε θέματα προσωπικού και η συστηματική καταγραφή, μελέτη και επίλυση προβλημάτων στις σχέσεις αυτού του προσωπικού με τη Διοίκηση.

Η υποστήριξη συμμετοχής του ανωτέρου προσωπικού στις εσωτερικές διαδικασίες λήψης αποφάσεων για τα θέματα που το αφορούν καθώς επίσης και για θέματα που σχετίζονται με την πρακτική άσκηση των φοιτητών Τ.Ε.Ι στις υπηρεσίες υγείας του ΙΚΑ.

5. Τμήμα Πειθαρχικού

Ο χειρισμός των θεμάτων που σχετίζονται με την εφαρμογή του Πειθαρχικού δικαίου στους Ιατρούς και το νοσηλευτικό και υγειονομικό προσωπικό του ΙΚΑ. Η εκπόνηση της σχετικής διαδικασίας για την επιβολή των προβλεπόμενων κυρώσεων και η γραμματειακή εξυπηρέτηση του υπηρεσιακού συμβουλίου για θέματα πειθαρχικού που αφορούν το ανώτερο προσωπικό.

2.3 Η διαδικασία στελέχωσης του ΙΚΑ-ΕΤΑΜ και η επιμόρφωση του ανθρώπινου δυναμικού

Το Άρθρο 517 του Πορίσματος 1969 (Σχέδιο Εθνικής Πολιτικής Κ. Ασφάλειας) αναφέρεται στη διαδικασία στελέχωσης του ΙΚΑ-ΕΤΑΜ με το κατάλληλο ανθρώπινο δυναμικό. Συγκεκριμένα, δια Β. Διατάγματος που εκδίδεται πρώτα από τον Υπουργό και έπειτα με απόφαση του Διοικητικού Συμβουλίου του φορέα και του ΕΣΚΑ, ορίζεται με σαφήνεια η οργάνωση και λειτουργία των κεντρικών και περιφερειακών υπηρεσιών του κάθε φορέα, η εσωτερική διάρθρωση και οι αρμοδιότητες, ο τίτλος και η έδρα της κάθε υπηρεσιακής μονάδας.

Επιπλέον, καθορίζεται η σύνθεση του προσωπικού του φορέα, οι κλάδοι των τακτικών θέσεων και ο αριθμός των θέσεων αυτών κατά κλάδο και βαθμό. Η κατανομή των θέσεων στις κεντρικές και περιφερειακές υπηρεσίες καθώς και τα προσόντα διορισμού στον εισαγωγικό βαθμό του κάθε κλάδου.

Επίσης, δια Β. Διατάγματος και κατόπιν απόφασης του Α.Σ.Δ.Υ, προτάσσεται ο ορισμός των διατάξεων των φορέων του Προσωπικού που θα εφαρμοστούν του Ν. 1811)195] σχετικά με τον Κώδικα Καταστάσεως των Δημοσίων Διοικητικών Υπαλλήλων, όπως τροποποιήθηκε και συμπληρώθηκε αναφορικά με το προσωπικό των ν.π.δ.δ. Με βάση αυτά τα Β. Διατάγματα πρόκειται να θεσπισθούν και ειδικές διατάξεις σχετικά με την κατάσταση του προσωπικού των φορέων, κατ'εξαιρέση των διατάξεων που ισχύουν ήδη για το προσωπικό των ν.π.δ.δ.

Σύμφωνα με το Άρθρο 517 του Πορίσματος 1969 (Σχέδιο Εθνικής Πολιτικής Κ. Ασφάλειας), πληροφορούμαστε για την εκπαίδευση του προσωπικού των Οργανισμών Κοινωνικής Πολιτικής. Συγκεκριμένα, δια Β. Διατάγματος, προτάσσεται από τα Υπουργεία Εθνικής Παιδείας και Κοινωνικών Υπηρεσιών, με απόφαση του ΕΣΚΑ, να συσταθεί νομικό πρόσωπο Δημοσίου Δικαίου με έδρα την Αθήνα και με τίτλο: Σχολή Στελεχών Κοινωνικής Πολιτικής, το οποίο θα έχει τους ακόλουθους σκοπούς:

- 1) την εκπαίδευση του Διοικητικού προσωπικού όλων των κατηγοριών και βαθμίδων που προορίζονται για την κάλυψη των προσωπικών αναγκών των οργανισμών κοινωνικής πολιτικής και των κρατικών υπηρεσιών που τους εποπτεύουν.

- 2) την μετεκπαίδευση, επιμόρφωση και ειδίκευση του διοικητικού προσωπικού που υπηρετεί σε οργανισμούς και υπηρεσίες κοινωνικής πολιτικής.
- 3) την μετεκπαίδευση, επιμόρφωση και ειδίκευση του κυρίου (ιατροί, οδοντίατροι, φαρμακοποιοί) και του βοηθητικού υγειονομικού προσωπικού (μαίες, νοσοκόμοι, χειριστές, τραυματιοφορείς, κλπ) των οργανισμών και υπηρεσιών κοινωνικής πολιτικής, αναλόγως με τις ανάγκες που ανακύπτουν.
- 4) την έκδοση βιβλίων, εντύπων ή περιοδικών αναγκαίων για την εκπλήρωση των ανωτέρων σκοπών.
- 5) την ενημέρωση μέσω οποιαδήποτε μέσου, μέσω διαλέξεων, ανακοινώσεων, δημοσιευμάτων των ενδιαφερομένων και της κοινής γνώμης για όσα θέματα άπτονται της κοινωνικής πολιτικής.
- 6) την κατάρτιση Βιβλιοθήκης κοινωνικής πολιτικής.
- 7) την πραγματοποίηση και διατήρηση επιστημονικής συνεργασίας με αλλοεθνείς και διεθνείς οργανισμούς που έχουν παρόμοιες βλέψεις.

Σύμφωνα με το Ιδρυτικό Β. Διάταγμα, καθορίζονται τα θέματα που αφορούν την οργάνωση, διοίκηση και λειτουργία της Σχολής και πως θα ασκείται η εποπτεία σε αυτή από τα Υπουργεία Εθνικής Παιδείας και Κοινωνικών Υπηρεσιών, η διαδικασία διορισμού με βάση τα προσόντα, η κατάσταση γενικά του τακτικού κυρίου βοηθητικού διδακτικού προσωπικού και η ανάθεση διδασκαλίας σε μη τακτικό προσωπικό.

Τα επιμορφωτικά προγράμματα, με κριτήριο το περιεχόμενό τους, απευθύνονται στο διοικητικό, υγειονομικό και ιατρικό προσωπικό του ιδρύματος. Λαμβάνουν χώρα τόσο στην Αθήνα όσο και στην περιφέρεια. Τα περισσότερα άπτονται σε εξειδικευμένα θέματα σχετικά με το αντικείμενο εργασίας μιας συγκεκριμένης κατηγορίας υπαλλήλων και αποσκοπούν στη γρήγορη και αποτελεσματική κάλυψη των αναγκών που συνήθως δημιουργούνται από αλλαγές, όπως η εισαγωγή νέων ρυθμίσεων, διαδικασιών ή εργαλείων.

Τα επιμορφωτικά προγράμματα της τελευταίας τριετίας μπορούν να κατηγοριοποιηθούν στις εξής γενικές κατηγορίες:

- i. θέματα ασφάλισης εισφορών
- ii. θέματα συντάξεων - παροχών
- iii. οικονομικά θέματα
- iv. θέματα περίθαλψης - νοσηλείας
- v. γενικά θέματα

vi. εισαγωγικά θέματα πληροφορικής- αυτοματισμού γραφείου

Αναφορικά με την επιμόρφωση του προσωπικού, στην κατεύθυνση της αδιάλειπτης κατάρτισης του προσωπικού του, η Διεύθυνση εκπαίδευσης και ενημέρωσης του ΙΚΑ πραγματοποίησε την τελευταία διετία 233 επιμορφωτικά προγράμματα στα οποία εκπαιδεύτηκαν σε σχετικά με το αντικείμενό τους θέματα καθώς και σε θέματα ΟΠΣ-ΙΚΑ, 7386 άτομα (γιατροί, διοικητικό και υγειονομικό προσωπικό). Τα προγράμματα αυτά έλαβαν χώρα τόσο στην Αθήνα όσο και σε διάφορες επαρχιακές πόλεις.

Συγκεκριμένα, στο άρθρο 59 του Πορίσματος 1969 (Σχέδιο Εθνικής Πολιτικής και Ασφάλειας) αναγράφεται ότι θα ληφθεί πρόνοια για το προσωπικό που υπηρετεί στην κοινωνική ασφάλιση. Με εξουσιοδοτικές διατάξεις θα αναδιοργανωθούν οι υπηρεσίες και θα ρυθμιστεί η υπαλληλική και κοινωνικοασφαλιστική κατάσταση του προσωπικού. Κρίνεται αναγκαίο, βάσει Πορίσματος να οργανωθεί το σύστημα Μετεκπαιδύσεως του προσωπικού που υπηρετεί στην κοινωνική ασφάλιση.

Ιδιαίτερος επείγουσα κρίνεται η μετεκπαίδευση δυο κατηγοριών προσωπικού: αφενός εκείνου που ήδη υπηρετεί στις μηχανογραφικές υπηρεσίες φορέων Κοινωνικής Ασφάλισης και θα επιλεγεί ως Προσωπικό του Κέντρου Ηλεκτρονικού Υπολογιστή Κοινωνικών Υπηρεσιών, αφετέρου, εκείνου του προσωπικού που θα επιλεγεί βάσει προσόντων, για να υπηρετήσει στα Δημόσια Ταμεία Εσόδων Κοινωνικής Ασφάλειας.

2.4 Το Διοικητικό, Ιατρικό και Υγειονομικό Προσωπικό του ΙΚΑ-ΕΤΑΜ

Τα **Στατιστικά Δελτία** της χρονικής περιόδου 1999-2010, μας παρέχουν πολύτιμες πληροφορίες σχετικά με την εξέλιξη του Διοικητικού, Ιατρικού και Υγειονομικού Προσωπικού

ύ τη δεδομένη χρονική περίοδο. Ο σκοπός του στατιστικού δελτίου είναι η ενημέρωση των υπηρεσιακών μονάδων του οργανισμού και η πληροφόρηση Κρατικών Υπηρεσιών, Νομικών προσώπων, Οργανισμών κλπ. σε θέματα που αφορούν τα ασφαλιστικά και οικονομικά μεγέθη του Ι.Κ.Α.

Πίνακας 1: Το Διοικητικό, Ιατρικό και Υγειονομικό Προσωπικό

ΕΞΕΛΙΞΗ ΠΡΟΣΩΠΙΚΟΥ				
ΕΤΟΣ	ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟ ΠΡΟΣΩΠΙΚΟ	ΙΑΤΡΙΚΟ ΠΡΟΣΩΠΙΚΟ	ΥΓΕΙΟΝΟΜΙΚΟ ΠΡΟΣΩΠΙΚΟ	ΣΥΝΟΛΟ
1999	9372	8503	4100	21975
2000	9219	8233	3960	21412
2001	8940	7979	3828	20747
2002	8594	8285	3895	20774
2003	8882	8285	4011	21178
2004	9066	8320	3934	21320
2005	8880	8143	3847	20870
2006	8893	8429	3665	20987
2007	8842	8280	3582	20704
2008	9683	8218	4525	22426
2009	9994	8001	4678	22673
2010	8581	6671	4269	19521

Πηγή: Στατιστικό Δελτίο του ΙΚΑ-ΕΤΑΜ 2009,σελ.177

Όπως προκύπτει από τον παραπάνω πίνακα κατά τη χρονική περίοδο 1999-2000 παρατηρούμε ότι το διοικητικό προσωπικό του ΙΚΑ-ΕΤΑΜ μειώθηκε κατά 153 άτομα που αντιστοιχεί σε μείωση 1,63%, το ιατρικό προσωπικό του ΙΚΑ-ΕΤΑΜ μειώθηκε κατά 270 άτομα που αντιστοιχεί σε μείωση 3,17%, το υγειονομικό προσωπικό του ΙΚΑ-ΕΤΑΜ μειώθηκε κατά 140 άτομα που αντιστοιχεί σε μείωση 3,41% και συνολικά το ανθρώπινο δυναμικό του ΙΚΑ-ΕΤΑΜ μειώθηκε κατά 563 άτομα που αντιστοιχεί σε μείωση 2,56%. Κατά τη χρονική περίοδο 2000-2001 παρατηρούμε ότι το διοικητικό προσωπικό του ΙΚΑ-ΕΤΑΜ μειώθηκε κατά 279 άτομα που αντιστοιχεί σε μείωση 3,02% ,το ιατρικό προσωπικό του ΙΚΑ-ΕΤΑΜ μειώθηκε κατά 254 άτομα που αντιστοιχεί σε μείωση 3,08% ,το υγειονομικό προσωπικό του ΙΚΑ-ΕΤΑΜ μειώθηκε κατά 132 άτομα που αντιστοιχεί σε μείωση 3,33% και συνολικά το ανθρώπινο δυναμικό του ΙΚΑ-ΕΤΑΜ μειώθηκε κατά 665 άτομα που αντιστοιχεί σε μείωση 3,10%.

Ακόμη κατά τη χρονική περίοδο 2001-2002 παρατηρούμε ότι το διοικητικό προσωπικό του ΙΚΑ-ΕΤΑΜ μειώθηκε κατά 346 άτομα που αντιστοιχεί σε μείωση 3,87% ,το ιατρικό προσωπικό του ΙΚΑ-ΕΤΑΜ αυξήθηκε κατά 306 άτομα που αντιστοιχεί σε αύξηση 3,83%,το υγειονομικό προσωπικό του ΙΚΑ-ΕΤΑΜ αυξήθηκε κατά 67 άτομα που αντιστοιχεί σε αύξηση 1,75% και συνολικά το ανθρώπινο δυναμικό του ΙΚΑ-ΕΤΑΜ αυξήθηκε κατά 27 άτομα που αντιστοιχεί σε αύξηση 0,13%. Κατά τη χρονική περίοδο 2002-2003 παρατηρούμε ότι το διοικητικό προσωπικό του ΙΚΑ-ΕΤΑΜ αυξήθηκε κατά 288 άτομα που αντιστοιχεί σε αύξηση 3,35% ,το ιατρικό προσωπικό του ΙΚΑ-ΕΤΑΜ παρέμεινε σταθερό σε αριθμό, το υγειονομικό προσωπικό του ΙΚΑ-ΕΤΑΜ αυξήθηκε κατά 116 άτομα που αντιστοιχεί σε αύξηση 2,97% και συνολικά το ανθρώπινο δυναμικό του ΙΚΑ-ΕΤΑΜ αυξήθηκε κατά 404 άτομα που αντιστοιχεί σε αύξηση 1,94%. Επιπλέον, κατά τη χρονική περίοδο 2003-2004 παρατηρούμε ότι το διοικητικό προσωπικό του ΙΚΑ-ΕΤΑΜ αυξήθηκε κατά 184 άτομα που αντιστοιχεί σε αύξηση 2,07% ,το ιατρικό προσωπικό του ΙΚΑ-ΕΤΑΜ αυξήθηκε κατά 35 άτομα που αντιστοιχεί σε αύξηση 0,42%, το υγειονομικό προσωπικό του ΙΚΑ-ΕΤΑΜ μειώθηκε κατά 77 άτομα που αντιστοιχεί σε μείωση 1,91% και συνολικά το ανθρώπινο δυναμικό του ΙΚΑ-ΕΤΑΜ αυξήθηκε κατά 142 άτομα που αντιστοιχεί σε αύξηση 0,67%.

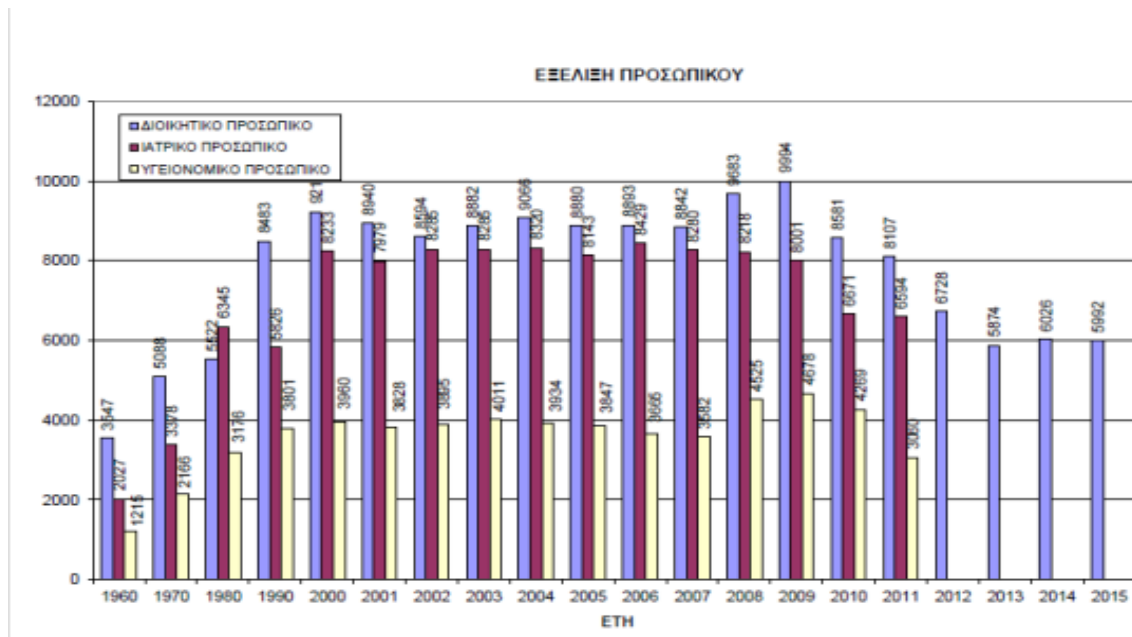
Επιπλέον, κατά τη χρονική περίοδο 2004-2005 παρατηρούμε ότι το διοικητικό προσωπικό του ΙΚΑ-ΕΤΑΜ μειώθηκε κατά 186 άτομα που αντιστοιχεί σε μείωση 2,05%,το ιατρικό προσωπικό του ΙΚΑ-ΕΤΑΜ μειώθηκε κατά 177 άτομα που αντιστοιχεί σε μείωση 2,12%,το υγειονομικό προσωπικό του ΙΚΑ-ΕΤΑΜ μειώθηκε κατά 87 άτομα που αντιστοιχεί σε μείωση 2,21% και συνολικά το ανθρώπινο δυναμικό του ΙΚΑ-ΕΤΑΜ μειώθηκε κατά 450 άτομα που αντιστοιχεί σε μείωση στο 2,11%.

Επιπρόσθετα, κατά τη χρονική περίοδο 2005-2006 παρατηρούμε ότι το διοικητικό προσωπικό του ΙΚΑ-ΕΤΑΜ αυξήθηκε κατά 13 άτομα που αντιστοιχεί σε αύξηση 0,14%,το ιατρικό προσωπικό του ΙΚΑ-ΕΤΑΜ αυξήθηκε κατά 286 άτομα που αντιστοιχεί σε αύξηση 3,51% ,το υγειονομικό προσωπικό του ΙΚΑ-ΕΤΑΜ μειώθηκε κατά 182 άτομα που αντιστοιχεί σε μείωση 4,73% και συνολικά το ανθρώπινودυναμικό του ΙΚΑ-ΕΤΑΜ αυξήθηκε κατά 117 άτομα που αντιστοιχεί σε αύξηση 0,56%.

Κατά τη χρονική περίοδο 2006-2007 παρατηρούμε ότι το διοικητικό προσωπικό του ΙΚΑ-ΕΤΑΜ μειώθηκε κατά 51 άτομα που αντιστοιχεί σε μείωση 0,57%, το ιατρικό προσωπικό του ΙΚΑ-ΕΤΑΜ μειώθηκε κατά 149 άτομα που αντιστοιχεί σε μείωση 1,76%, το υγειονομικό προσωπικό του ΙΚΑ-ΕΤΑΜ μειώθηκε κατά 83 άτομα που αντιστοιχεί σε μείωση 2,26% και συνολικά το ανθρώπινο δυναμικό του ΙΚΑ-ΕΤΑΜ μειώθηκε κατά 283 άτομα που αντιστοιχεί σε μείωση στο 1,34%. Κατά τη χρονική περίοδο 2007-2008 παρατηρούμε ότι το διοικητικό προσωπικό του ΙΚΑ-ΕΤΑΜ αυξήθηκε κατά 841 άτομα που αντιστοιχεί σε αύξηση 9,51%, το ιατρικό προσωπικό του ΙΚΑ-ΕΤΑΜ μειώθηκε κατά 62 άτομα που αντιστοιχεί σε μείωση 0,74%, το υγειονομικό προσωπικό του ΙΚΑ-ΕΤΑΜ αυξήθηκε κατά 943 άτομα που αντιστοιχεί σε αύξηση 26,32% και συνολικά το ανθρώπινο δυναμικό του ΙΚΑ-ΕΤΑΜ αυξήθηκε κατά 1.722 άτομα που αντιστοιχεί σε αύξηση 8,31%. Κατά τη χρονική περίοδο 2008-2009 παρατηρούμε ότι το διοικητικό προσωπικό του ΙΚΑ-ΕΤΑΜ αυξήθηκε κατά 311 άτομα που αντιστοιχεί σε αύξηση 3,21% ,το ιατρικό προσωπικό του ΙΚΑ-ΕΤΑΜ μειώθηκε κατά 217 άτομα που αντιστοιχεί σε μείωση 2,64%, το υγειονομικό προσωπικό του ΙΚΑ-ΕΤΑΜ αυξήθηκε κατά 153 άτομα που αντιστοιχεί σε αύξηση 3,38% και συνολικά το ανθρώπινο δυναμικό του ΙΚΑ-ΕΤΑΜ αυξήθηκε κατά 247 άτομα που αντιστοιχεί σε αύξηση 1,10%.

Τέλος, κατά τη χρονική περίοδο 2009-2010 παρατηρούμε ότι το διοικητικό προσωπικό του ΙΚΑ-ΕΤΑΜ μειώθηκε κατά 1.413 άτομα που αντιστοιχεί σε μείωση 14,13%, το ιατρικό προσωπικό του ΙΚΑ-ΕΤΑΜ μειώθηκε κατά 1.330 άτομα που αντιστοιχεί σε μείωση 16,62%, το υγειονομικό προσωπικό του ΙΚΑ-ΕΤΑΜ μειώθηκε κατά 409 άτομα που αντιστοιχεί σε μείωση 8,74% και συνολικά το ανθρώπινο δυναμικό του ΙΚΑ-ΕΤΑΜ μειώθηκε κατά 3.152 άτομα που αντιστοιχεί σε μείωση στο 13,90%. Συνολικά από το 1999 μέχρι το 2010 παρατηρούμε ότι το διοικητικό προσωπικό του ΙΚΑ-ΕΤΑΜ μειώθηκε κατά 791 άτομα που αντιστοιχεί σε μείωση 8,44%, το ιατρικό προσωπικό του ΙΚΑ-ΕΤΑΜ μειώθηκε κατά 1.832 άτομα που αντιστοιχεί σε στατιστικά σημαντική μείωση 21,54%, το υγειονομικό προσωπικό του ΙΚΑ-ΕΤΑΜ αυξήθηκε κατά 169 άτομα που αντιστοιχεί σε αύξηση 4,12% και συνολικά το ανθρώπινο δυναμικό του ΙΚΑ-ΕΤΑΜ μειώθηκε κατά 2.454 άτομα που αντιστοιχεί σε μείωση 11,16%.

Γράφημα 1 : Το Διοικητικό Ιατρικό και Υγειονομικό Προσωπικό, 1999-2010

Σε όλα τα έτη από το 1999-2010 παρατηρούμε ότι το διοικητικό προσωπικό του ΙΚΑ-ΕΤΑΜ κατέχει τη μερίδα του λέοντος και ακολουθεί το ιατρικό και τέλος βρίσκεται το υγειονομικό προσωπικό. Το 2010 παρατηρούμε μια αξιόλογη στατιστικά σημαντική μείωση του ιατρικού προσωπικού του ΙΚΑ-ΕΤΑΜ (8001(2009)→6671(2010)). Αναφορικά με το υγειονομικό προσωπικό, παρατηρούμε ότι το 2008 ανέρχεται σημαντικά ο αριθμός του υγειονομικού προσωπικού (4525), το 2009 εμφανίζει τη μέγιστη τιμή(4678) και τέλος το 2010 εξακολουθεί να βρίσκεται σε υψηλά επίπεδα(4269) τα οποία είναι μεγαλύτερα από το 1999 και μικρότερα από το 2008. Το διοικητικό προσωπικό του ΙΚΑ-ΕΤΑΜ εμφανίζει τον ελάχιστο αριθμό εργαζομένων το 2010 (8581) και το μέγιστο το 2009 (9394).Το ιατρικό προσωπικό του ΙΚΑ-ΕΤΑΜ εμφανίζει τον ελάχιστο αριθμό εργαζομένων το 2010 (6671) και το μέγιστο το 1999 (8503). Το υγειονομικό προσωπικό του ΙΚΑ-ΕΤΑΜ εμφανίζει τον ελάχιστο αριθμό εργαζομένων το 2007 (3582) και το μέγιστο το 2009 (4678).

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 3: Το Διοικητικό Προσωπικό το 2009

3.1 Το Διοικητικό Προσωπικό ανά Κατηγορία Εκπαίδευσης και Σχέση Εργασίας

Παρακάτω υπάρχει ένας πίνακας που απεικονίζει την κατανομή του Διοικητικού προσωπικού ανά κατηγορία εκπαίδευσης (ΠΕ, ΤΕ, ΔΕ, ΥΕ) και σχέση εργασίας (μόνιμο προσωπικό, σύμβαση αορίστου χρόνου, σύμβαση έργου) το 2009

Πίνακας 2: Κατανομή του Διοικητικού Προσωπικού ανά κατηγορία εκπαίδευσης και σχέση εργασίας το 2009

Σχέση Εργασίας Διοικητικού Προσωπικού				
Κατηγορία	Μόνιμο Προσωπικό	Σύμβαση Αορίστου Χρόνου	Σύμβαση Έργου	Σύνολο
ΠΕ	2.503	15	46	2.564
ΤΕ	780	16	20	816
ΔΕ	4.966	252	214	5.432
ΥΕ	1.140	21	21	1.182
Σύνολο	9.389	304	301	9.994

Πηγή: Στατιστικό Δελτίο του ΙΚΑ-ΕΤΑΜ 2009,σελ.11

Από τον παραπάνω πίνακα, πληροφορούμαστε για την κατανομή του Διοικητικού προσωπικού ανά κατηγορία εκπαίδευσης (ΠΕ, ΤΕ, ΔΕ, ΥΕ) και σχέση εργασίας (μόνιμο προσωπικό, σύμβαση αορίστου χρόνου, σύμβαση έργου) το 2009. Πιο συγκεκριμένα, παρατηρούμε ότι τη μερίδα λέοντος κατέχει το Μόνιμο Διοικητικό προσωπικό (9.389) με κατάταξη ΔΕ (4.966), ΠΕ (2.503), ΥΕ (1.140) και ΤΕ (780). Αναφορικά με τις άλλες δυο κατηγορίες (σύμβαση αορίστου χρόνου, σύμβαση έργου) του Διοικητικού προσωπικού, αξίζει να σημειωθεί ότι είναι σχεδόν ισόποσες (304, 301 αντιστοίχως). Και στις δυο αυτές κατηγορίες (σύμβαση αορίστου χρόνου, σύμβαση έργου) του Διοικητικού προσωπικού την πλειοψηφία κατέχει το ΔΕ Διοικητικό προσωπικό (252, 214 αντιστοίχως). Με κριτήριο την κατηγορία εκπαίδευσης, την πλειοψηφία αποτελεί το ΔΕ (5.432), ακολουθεί το ΠΕ (2.564), το ΥΕ (1.182) και τέλος το ΤΕ (816).

3.2 Η Κατανομή του Διοικητικού Προσωπικού ανά Ηλικία, Φύλο και Κατηγορία Εκπαίδευσης

Παρακάτω υπάρχει ένας πίνακας που απεικονίζει την κατανομή του Διοικητικού προσωπικού ανά ηλικία, φύλο (άρρενες, θήλεις) και κατηγορία εκπαίδευσης (ΠΕ, ΤΕ, ΔΕ, ΥΕ) το 2009.

Πίνακας 3: Κατανομή του Διοικητικού Προσωπικού ανά ηλικία, φύλο και κατηγορία εκπαίδευσης το 2009

Ηλικία Υπαλλήλων	ΠΕ		ΤΕ		ΔΕ		ΥΕ		Σύνολο	
	Άρρενες	Θήλεις	Άρρενες	Θήλεις	Άρρενες	Θήλεις	Άρρενες	Θήλεις	Άρρενες	Θήλεις
<30	29	242	11	52	63	100	9	7	112	401
31-35	115	392	26	122	74	129	18	44	233	687
36-40	96	273	30	89	92	229	21	93	239	684
41-45	71	220	40	105	280	649	87	110	478	1.084
46-50	91	293	61	93	646	1.055	128	104	926	1.545
51-55	138	254	86	63	456	828	99	124	779	1.269
56-60	126	152	16	18	255	456	74	127	471	753
61-65	45	25	3		57	55	32	86	137	166
>66	2			1	4	4	7	12	13	17
Σύνολο	713	1.851	273	543	1.927	3.505	475	707	3.388	6.606

Πηγή: Στατιστικό Δελτίο του ΙΚΑ-ΕΤΑΜ 2009,σελ.12

Από τον παραπάνω πίνακα, πληροφορούμαστε για την κατανομή του Διοικητικού προσωπικού ανά ηλικία, φύλο (άρρενες, θήλεις) και κατηγορία εκπαίδευσης (ΠΕ, ΤΕ, ΔΕ, ΥΕ) το 2009. Πιο συγκεκριμένα, παρατηρούμε ότι οι περισσότεροι διοικητικοί υπάλληλοι είναι ΔΕ Θήλεις (3.505), ΔΕ Άρρενες (1.927), ΠΕ Θήλεις (1.851), ΠΕ Άρρενες (713), ΥΕ Θήλεις (707), ΤΕ Θήλεις (543), ΥΕ Άρρενες (475) και τέλος οι ΤΕ Άρρενες (273). Συνολικά και ανά κατηγορία εκπαίδευσης παρατηρούμε ότι οι θήλεις διοικητικοί υπάλληλοι (6.606) υπερτερούν έναντι των αρρένων διοικητικών υπαλλήλων (3.388). Την μερίδα λέοντος κατέχει η ομάδα των θηλέων ηλικίας 46-50 ετών (1.545), ακολουθεί η ομάδα θηλέων ηλικίας 51-55 ετών (1.269), η ομάδα θηλέων ηλικίας 41-45 ετών (1.084).

Η κατάταξη ακολουθεί ως εξής: η ομάδα των αρρένων ηλικίας 46-50 ετών (926), η ομάδα των αρρένων ηλικίας 51-55 ετών (779), η ομάδα των θηλέων ηλικίας 56-60 ετών (753), η ομάδα των θηλέων ηλικίας 31-35 ετών (687), η ομάδα των θηλέων ηλικίας 36-40 ετών (684), η ομάδα των αρρένων ηλικίας 41-45 ετών (478), η ομάδα των αρρένων ηλικίας 56-60 ετών (471), η ομάδα των θηλέων ≤ 30 ετών (401), η ομάδα των αρρένων ηλικίας 36-40 ετών (239), η ομάδα των αρρένων ηλικίας 31-35 ετών (233), η ομάδα των θηλέων ηλικίας 61-65 ετών (166), η ομάδα των αρρένων ηλικίας 61-65 ετών (137), η ομάδα αρρένων ≤ 30 ετών (112) και τέλος οι θήλεις ≥ 66 ετών (17) και οι άρρενες ≥ 66 ετών (13).

Γενικά, παρατηρούμε ότι οι θήλεις υπερτερούν έναντι των αρρένων σε όλες τις ηλικιακές κατηγορίες και σε όλες τις κατηγορίες εκπαίδευσης (ΠΕ, ΤΕ, ΔΕ, ΥΕ). Εξαιρέση αποτελούν τα ακόλουθα: οι άρρενες ΤΕ ηλικίας 51-55 ετών (86) έναντι των θηλέων ΤΕ ηλικίας 51-55 ετών (63), οι άρρενες ΔΕ ηλικίας 61-65 ετών (57) έναντι των θηλέων ΔΕ ηλικίας 61-65 ετών (55), οι άρρενες ΥΕ ηλικίας ≤ 30 ετών (9) έναντι των θηλέων ΥΕ ηλικίας ≤ 30 ετών (7), οι άρρενες ΥΕ ηλικίας 46-50 ετών (128) έναντι των θηλέων ΥΕ ηλικίας 46-50 ετών (104), οι άρρενες ΠΕ ηλικίας ≥ 66 ετών (2) έναντι των θηλέων ΠΕ ηλικίας ≥ 66 ετών (0), οι άρρενες ΤΕ ηλικίας 61-65 ετών (3) έναντι των θηλέων ΤΕ ηλικίας 61-65 ετών (0)

3.3 Η Κατανομή του Διοικητικού Προσωπικού ανά Κατηγορία Εκπαίδευσης και Έτη προϋπηρεσίας

Παρακάτω υπάρχει ένας συγκεντρωτικός πίνακας που απεικονίζει την κατανομή του Διοικητικού προσωπικού ανά κατηγορία εκπαίδευσης (ΠΕ, ΤΕ, ΔΕ, ΥΕ) και έτη προϋπηρεσίας στο ΙΚΑ-ΕΤΑΜ το 2009.

Πίνακας 4: Κατανομή του Διοικητικού Προσωπικού ανά κατηγορία εκπαίδευσης και έτη προϋπηρεσίας στο ΙΚΑ-ΕΤΑΜ το 2009

Έτη προϋπηρεσίας στο ΙΚΑ-ΕΤΑΜ	Κατηγορία Υπαλλήλων				Σύνολο
	ΠΕ	ΤΕ	ΔΕ	ΥΕ	
5	814	171	505	400	1.890
6-10	365	169	161	8	703
11-15	303	117	316	127	863
16-20	136	71	732	155	1.094
21-25	471	232	2.851	439	3.993
26-30	375	49	601	39	1.064
31-35	94	7	242	14	357
>36	6		24		30
Σύνολο	2.564	816	5.432	1.182	9.994

Πηγή: Στατιστικό Δελτίο του ΙΚΑ-ΕΤΑΜ 2009,σελ.12

Από τον παραπάνω πίνακα, πληροφορούμαστε για την κατανομή του Διοικητικού προσωπικού ανά κατηγορία εκπαίδευσης (ΠΕ, ΤΕ, ΔΕ, ΥΕ) και έτη προϋπηρεσίας στο ΙΚΑ-ΕΤΑΜ το 2009. Πιο συγκεκριμένα, παρατηρούμε ότι η κατάταξη του Διοικητικού προσωπικού με βάση τα έτη προϋπηρεσίας στο ΙΚΑ-ΕΤΑΜ το 2009 είναι η ακόλουθη: 3.993 (21-25 έτη προϋπηρεσίας), 1.890 (≤ 5 έτη προϋπηρεσίας), 1.094 (16-20 έτη προϋπηρεσίας), 1.064 (26-30 έτη προϋπηρεσίας), 863(11-15 έτη προϋπηρεσίας), 703(6-10 έτη προϋπηρεσίας), 357(31-35 έτη προϋπηρεσίας) και 30(≥ 36 έτη προϋπηρεσίας). Επιπλέον, διαφαίνεται ότι συνολικά οι περισσότεροι υπάλληλοι είναι ΔΕ (5.432), ακολουθούν οι ΠΕ (2.564), ΥΕ (1.182) και τέλος οι ΤΕ (816).

Επιπλέον, παρατηρούμε ότι οι διοικητικοί υπάλληλοι με ≤ 5 έτη προϋπηρεσίας στο ΙΚΑ-ΕΤΑΜ το 2009 κατατάσσονται ακολούθως: ΠΕ (814), ΔΕ (505), ΥΕ (400) και ΤΕ (171). Οι διοικητικοί υπάλληλοι με 6-10 έτη προϋπηρεσίας στο ΙΚΑ-ΕΤΑΜ το 2009 κατατάσσονται ακολούθως: ΠΕ (365), ΤΕ (169), ΔΕ (161) και ΥΕ (8). Οι διοικητικοί υπάλληλοι με 11-15 έτη προϋπηρεσίας στο ΙΚΑ-ΕΤΑΜ το 2009 κατατάσσονται ακολούθως: ΔΕ (316), ΠΕ (303), ΥΕ (127) και ΤΕ (117).

Οι διοικητικοί υπάλληλοι με 16-20 έτη προϋπηρεσίας στο ΙΚΑ-ΕΤΑΜ το 2009 κατατάσσονται ακολούθως: ΔΕ (732), ΥΕ (155), ΠΕ (136) και ΤΕ (71). Οι διοικητικοί υπάλληλοι με 21-25 έτη προϋπηρεσίας στο ΙΚΑ-ΕΤΑΜ το 2009 κατατάσσονται ακολούθως: ΔΕ (2.851), ΠΕ (471), ΥΕ (439) και ΤΕ (232).

Οι διοικητικοί υπάλληλοι με 26-30 έτη προϋπηρεσίας στο ΙΚΑ-ΕΤΑΜ το 2009 κατατάσσονται ακολούθως: ΔΕ (601), ΠΕ (375), ΤΕ (49) και ΥΕ (39). Οι διοικητικοί υπάλληλοι με 31-35 έτη προϋπηρεσίας στο ΙΚΑ-ΕΤΑΜ το 2009 κατατάσσονται ακολούθως: ΔΕ (242), ΠΕ (94), ΥΕ (14) και ΤΕ (7). Τέλος, οι διοικητικοί υπάλληλοι με ≥ 36 έτη προϋπηρεσίας στο ΙΚΑ-ΕΤΑΜ το 2009 κατατάσσονται ακολούθως: ΔΕ (24) και ΠΕ (6).

3.4 Η Κατανομή του Διοικητικού Προσωπικού ανά Κατηγορία Εκπαίδευσης και Γεωγραφική Περιφέρεια

Παρακάτω υπάρχει ένας συγκεντρωτικός πίνακας που απεικονίζει την κατανομή του Διοικητικού προσωπικού ανά κατηγορία εκπαίδευσης (ΠΕ, ΤΕ, ΔΕ, ΥΕ) και γεωγραφική περιφέρεια το 2009.

Πίνακας 5: Κατανομή του Διοικητικού Προσωπικού ανά κατηγορία εκπαίδευσης και γεωγραφική περιφέρεια το 2009

Γεωγραφική Περιφέρεια	Κατηγορία εκπαίδευσης				Σύνολο
	ΠΕ	ΤΕ	ΔΕ	ΥΕ	
ΑΝΑΤΟΛΙΚΗΣ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΣ-ΘΡΑΚΗΣ	87	34	172	31	324
ΚΕΝΤΡΙΚΗΣ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΣ	499	138	532	133	1.302
ΔΥΤΙΚΗΣ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΣ	62	23	84	21	190
ΘΕΣΣΑΛΙΑΣ	126	42	272	54	494
ΗΠΕΙΡΟΥ	52	11	129	30	222
ΙΟΝΙΩΝ ΝΗΣΩΝ	39	12	81	10	142
ΔΥΤΙΚΗΣ ΕΛΛΑΔΑΣ	83	33	308	69	493
ΣΤΕΡΕΑΣ ΕΛΛΑΔΑΣ	94	37	250	43	424
ΠΕΛΟΠΟΝΝΗΣΟΥ	87	22	265	36	410
ΑΤΤΙΚΗΣ	1.224	382	2.691	669	4.966
ΒΟΡΕΙΟΥ ΑΙΓΑΙΟΥ	42	15	86	14	157
ΝΟΤΙΟΥ ΑΙΓΑΙΟΥ	93	25	128	19	265
ΚΡΗΤΗΣ	76	42	434	53	605
ΣΥΝΟΛΟ	2.564	816	5.432	1.182	9.994

Από τον παραπάνω πίνακα, πληροφορούμαστε για την κατανομή του Διοικητικού προσωπικού ανά κατηγορία εκπαίδευσης (ΠΕ, ΤΕ, ΔΕ, ΥΕ) και γεωγραφική περιφέρεια στο ΙΚΑ-ΕΤΑΜ το 2009. Πιο συγκεκριμένα, παρατηρούμε ότι η κατάταξη του Διοικητικού προσωπικού ανά γεωγραφική περιφέρεια είναι η ακόλουθη: 4.966 (Αττικής), 1.302 (Κεντρικής Μακεδονίας), 605 (Κρήτης), 494 (Θεσσαλίας), 493 (Δυτικής Ελλάδος), 424 (Στερεάς Ελλάδος), 410 (Πελοποννήσου), 324 (Ανατολικής Μακεδονίας-Θράκης), 265 (Νοτίου Αιγαίου), 222 (Ηπείρου), 190 (Δυτικής Μακεδονίας) 157 (Βορείου Αιγαίου) και τέλος 142 (Ιονίων νήσων).

Επιπλέον, συνολικά η κατάταξη του Διοικητικού προσωπικού του ΙΚΑ-ΕΤΑΜ για το έτος 2009 ανεξαρτήτως γεωγραφικής περιφέρειας, αλλά με κριτήριο την κατηγορία εκπαίδευσης είναι η εξής: 5.432 (ΔΕ), 2.564 (ΠΕ), 1.182 (ΥΕ) και τέλος 816 (ΤΕ). Τέλος, διαφαίνεται ότι σε όλες τις γεωγραφικές περιφέρειες η πλειοψηφία διοικητικών υπαλλήλων προέρχεται από κατηγορία εκπαίδευσης ΔΕ και ακολουθούν οι ΠΕ διοικητικοί υπάλληλοι. Ενώ, η σειρά μεταξύ ΤΕ και ΥΕ διοικητικών υπαλλήλων μεταβάλλεται μεταξύ των διαφόρων γεωγραφικών περιφερειών.

3.5 Η Κατανομή του Διοικητικού Προσωπικού ανά Κατηγορία Εκπαίδευσης και Νομό

Παρακάτω υπάρχει ένας συγκεντρωτικός πίνακας που απεικονίζει την κατανομή του Διοικητικού προσωπικού ανά κατηγορία εκπαίδευσης (ΠΕ, ΤΕ, ΔΕ, ΥΕ) και Νομό στο ΙΚΑ-ΕΤΑΜ το 2009.

Πίνακας 6: Κατανομή του Διοικητικού Προσωπικού ανά κατηγορία εκπαίδευσης και Νομό το 2009

ΝΟΜΟΙ	ΚΑΤΗΓΟΡΙΑ ΥΠΑΛΛΗΛΩΝ				ΣΥΝΟΛΟ
	ΠΕ	ΤΕ	ΔΕ	ΥΕ	
ΕΒΡΟΥ	27	8	53	10	98
ΞΑΝΘΗΣ	12	3	16	3	34
ΡΟΔΟΠΗΣ	12	5	23	10	50
ΔΡΑΜΑΣ	14	6	24	3	47
ΚΑΒΑΛΑΣ	22	12	56	5	95
ΗΜΑΘΙΑΣ	25	6	34	6	71
ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ	352	95	355	97	899
ΚΙΛΚΙΣ	15	9	16	4	44
ΠΕΛΛΑΣ	32	4	27	6	69
ΠΙΕΡΙΑΣ	21	9	26	6	62
ΣΕΡΡΩΝ	27	8	34	7	76
ΧΑΛΚΙΔΙΚΗΣ	27	7	40	7	81
ΓΡΕΒΕΝΩΝ	5	1	14	1	21
ΚΑΣΤΟΡΙΑΣ	11	4	14	2	31
ΚΟΖΑΝΗΣ	31	16	44	14	105
ΦΛΩΡΙΝΑΣ	15	2	12	4	33
ΚΑΡΔΙΤΣΑΣ	16	5	46	9	76
ΛΑΡΙΣΑΣ	48	14	86	14	162
ΜΑΓΝΗΣΙΑΣ	46	18	80	16	160
ΤΡΙΚΑΛΩΝ	16	5	60	15	96
ΑΡΤΑΣ	7	4	26	7	44
ΘΕΣΠΡΩΤΙΑΣ	9	1	16	5	31
ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ	27	4	65	11	107
ΠΡΕΒΕΖΑΣ	9	9	11	7	40
ΖΑΚΥΝΘΟΥ	6	9	15	1	24
ΚΕΦΑΛΛΗΝΙΑΣ	7	1	18	4	30
ΚΕΡΚΥΡΑΣ	18	9	38	4	69
ΛΕΥΚΑΔΑΣ	8		10	1	19
ΑΙΤΩΛΟΑΚΑΡΝΑΝΙΑΣ	15	6	108	22	151
ΑΧΑΪΑΣ	57	23	146	29	255
ΗΛΕΙΑΣ	11	4	54	18	87
ΒΟΙΩΤΙΑΣ	26	9	70	9	114
ΕΥΒΟΙΑΣ	35	15	86	17	153
ΕΥΡΥΤΑΝΙΑΣ	1	1	3	4	9
ΦΘΙΩΤΙΔΑΣ	23	10	80	12	125

ΦΩΚΙΔΑΣ	9	9	11	1	23
ΑΡΓΟΛΙΔΑΣ	12	6	51	8	77
ΑΡΚΑΔΙΑΣ	10	2	51	8	71
ΚΟΡΙΝΘΙΑΣ	25	5	70	5	105
ΛΑΚΩΝΙΑΣ	15	3	19	6	43
ΜΕΣΣΗΝΙΑΣ	25	6	74	9	114
ΔΙΑΜΕΡΙΣΜΑ ΑΘΗΝΩΝ	932	316	2.261	554	4.063
ΔΙΑΜΕΡΙΣΜΑ Α.ΑΤΤΙΚΗΣ	72	20	118	14	224
ΔΙΑΜΕΡΙΣΜΑ Δ ΑΤΤΙΚΗΣ	48	7	54	18	127
ΔΙΑΜΕΡΙΣΜΑ ΠΕΙΡΑΙΑ	172	39	258	83	552
ΛΕΣΒΟΥ	22	9	45	8	84
ΣΑΜΟΥ	7	2	21	3	33
ΧΙΟΥ	13	4	20	3	40
ΔΩΔΕΚΑΝΗΣΟΥ	57	17	76	11	161
ΚΥΚΛΑΔΩΝ	36	8	52	8	104
ΗΡΑΚΛΕΙΟΥ	43	24	260	28	355
ΛΑΣΗΘΙΟΥ	11	7	71	6	95
ΡΕΘΥΜΝΗΣ	6	2	34	12	54
ΧΑΝΙΩΝ	16	9	69	7	101
Σύνολο	2.564	816	5.432	1.182	9.994

Πηγή: Στατιστικό Δελτίο του ΙΚΑ-ΕΤΑΜ 2009,σελ.232

Από τον παραπάνω συγκεντρωτικό πίνακα, πληροφορούμαστε για την κατανομή του Διοικητικού προσωπικού ανά κατηγορία εκπαίδευσης (ΠΕ, ΤΕ, ΔΕ, ΥΕ) και νομό στο ΙΚΑ-ΕΤΑΜ το 2009. Πιο συγκεκριμένα, παρατηρούμε ότι η κατάταξη των διοικητικών υπαλλήλων ανά νομό είναι η ακόλουθη: 4.063 (Διαμέρισμα Αθηνών), 899 (νομός Θεσσαλονίκης), 552 (Διαμέρισμα Πειραιά), 355 (νομός Ηρακλείου), 255 (νομός Αχαΐας), 224 (Διαμέρισμα Α' Αττικής), 162 (νομός Λάρισας), 161 (νομός Δωδεκανήσου) 160 (νομός Μαγνησίας), 153 (νομός Εύβοιας), 151 (νομός Αιτωλοακαρνανίας), 127 (Διαμέρισμα Δ' Αττικής), 125 (νομός Φθιώτιδας), 114 (νομός Μεσσηνίας), 114 (νομός Βοιωτίας), 107 (νομός Ιωαννίνων), 105 (νομός Κοζάνης), 105 (νομός Κορινθίας), 104 (νομός Κυκλάδων), 101 (νομός Χανίων), 98 (νομός Έβρου), 96 (νομός Τρικάλων), 95 (νομός Λασιθίου), 95 (νομός Καβάλας), 87 (νομός Ηλείας), 84 (νομός Λέσβου), 81 (νομός Χαλκιδικής), 77 (νομός Αργολίδας), 76 (νομός Σερρών), 76 (νομός Καρδίτσας), 71 (νομός Ημαθίας), 71 (νομός Αρκαδίας), 69 (νομός Πέλλας), 69 (νομός Κέρκυρας), 62 (νομός Πιερίας), 54

(νομός Ρεθύμνης), 50 (νομός Ροδόπης), 47 (νομός Δράμας), 44 (νομός Κιλκίς), 44 (νομός Άρτας), 43 (νομός Λακωνίας), 40 (νομός Χίου), 40 (νομός Πρεβέζης), 34 (νομός Ξάνθης), 33 (νομός Σάμου), 33 (νομός Φλώρινας), 31 (νομός Καστοριάς), 31 (νομός Θεσπρωτίας), 30 (νομός Κεφαλληνίας), 24 (νομός Ζακύνθου), 23 (νομός Φωκίδας), 21 (νομός Γρεβενών), 19 (νομός Λευκάδας) και 9 (νομός Ευρυτανίας).

Επιπλέον, συνολικά η κατάταξη του Διοικητικού προσωπικού του ΙΚΑ-ΕΤΑΜ για το έτος 2009 ανεξαρτήτως νομού, αλλά με κριτήριο την κατηγορία εκπαίδευσης είναι η εξής: 5.432 (ΔΕ), 2.564 (ΠΕ), 1.182 (ΥΕ) και τέλος 816 (ΤΕ).

Τέλος, διαφαίνεται ότι σε όλους τους νομούς η πλειοψηφία διοικητικών υπαλλήλων προέρχεται από κατηγορία εκπαίδευσης ΔΕ και ακολουθούν οι ΠΕ διοικητικοί υπάλληλοι, με εξαίρεση τους νομούς Πέλλας και Φλώρινας. Ενώ, η σειρά μεταξύ ΤΕ και ΥΕ διοικητικών υπαλλήλων μεταβάλλεται μεταξύ των διαφόρων νομών

3.6 Η Κατανομή του Διοικητικού Προσωπικού ανά Κατηγορία Εκπαίδευσης και Μονάδα Υγείας

Παρακάτω υπάρχει ένας συγκεντρωτικός πίνακας που απεικονίζει την κατανομή του Διοικητικού προσωπικού ανά κατηγορία εκπαίδευσης (ΠΕ, ΤΕ, ΔΕ, ΥΕ) και Μονάδα Υγείας στο ΙΚΑ-ΕΤΑΜ το 2009.

Πίνακας 7: Κατανομή του Διοικητικού Προσωπικού ανά κατηγορία εκπαίδευσης και Μονάδα Υγείας το 2009

Μονάδα Υγείας	Κατηγορία Υπαλλήλων				Σύνολο
	ΠΕ	ΤΕ	ΔΕ	ΥΕ	
Νομαρχιακή Μον. Υγείας Αγ. Παρασκευής			2		
Νομαρχιακή Μον. Υγείας Αθήνας		1	1		2
Νομαρχιακή Μον. Υγείας Αιγάλεω	1				2
Νομαρχιακή Μον. Υγείας Άρτας			1		1
Νομαρχιακή Μον. Υγείας Βέροιας			1		1
Νομαρχιακή Μον. Υγείας Δράμας			1		1

Νομαρχιακή Μον. Υγείας Ηρακλείου	1				1
Νομαρχιακή Μον. Υγείας Ιωαννίνων			1		1
Νομαρχιακή Μον. Υγείας Καβάλα;			1		1
Νομαρχιακή Μον. Υγείας Καλαμάτας		1			1
Νομαρχιακή Μον. Υγείας Καρδίτσας			1		1
Νομαρχιακή Μον. Υγείας Καστοριάς		1			1
Νομαρχιακή Μον. Υγείας Κατερίνης			1		1
Νομαρχιακή Μον. Υγείας Κερκύρας			1		1
Νομαρχιακή Μον. Υγείας Κοζάνης			1		1
Νομαρχιακή Μον. Υγείας Κομοτηνής		1			1
Νομαρχιακή Μον. Υγείας Κορίνθου	1				1
Νομαρχιακή Μον. Υγείας Λαμίας			1		1
Νομαρχιακή Μον. Υγείας Λάρισας	1				1
Νομαρχιακή Μον. Υγείας Μυτιλήνης			1		1
Νομαρχιακή Μον. Υγείας Πάτρας			1		1
Νομαρχιακή Μον. Υγείας Πειραιά					1
Νομαρχιακή Μον. Υγείας Πύργου	1		1		2
Νομαρχιακή Μον. Υγείας Ρόδου	1				2
Νομαρχιακή Μον. Υγείας Σερρών	1				1
Νομαρχιακή Μον. Υγείας Τρίπολης			1		1
Νομαρχιακή Μον. Υγείας Χαλκίδας			1		1
Νομαρχιακή Μον. Υγείας Χανίων		1			1
Νομαρχιακή Μον. Υγείας Χίου			1		1
Τοπική Μον. Υγείας 25ης Μαρτίου	1				1
Τοπική Μον. Υγείας Άνω Πόλης Πατρών		1			1
Τοπική Μον. Υγείας Αγίου Αλεξίου	1				1
Τοπική Μον. Υγείας Αγίων Αναργύρων		1			1
Τοπική Μον. Υγείας Αग्रινίου			1		1
Τοπική Μον. Υγείας Αιγίου	1				1
Τοπική Μον. Υγείας Αλεξάνδρας		1			1
Τοπική Μον. Υγείας Αμαρουσίου			2		1
Τοπική Μον. Υγείας Βύρωνα			1		2
Τοπική Μον. Υγείας Γαλατσίου			1		1
Τοπική Μον. Υγείας	3	2	4		9
Ιο Νοσοκομείο ΙΚΑ-ΕΤΑΜ Αθήνας	1	7	62	32	102

2ο Νοσοκομείο ΙΚΑ-ΕΤΑΜ Θεσσαλονίκης	7	2	24	18	51
3ο Νοσοκομείο ΙΚΑ-ΕΤΑΜ Αθήνας Βραχείας Νοσηλείας	3	1	29	28	61
7ο Νοσοκομείο ΙΚΑ-ΕΤΑΜ Αθήνας	3	2	34	28	67
Ογκολογικό Νοσοκομείο ΙΚΑ-ΕΤΑΜ ΑΘΗΝΑΣ	1		38	18	57
Κέντρο Διάγνωσης & Ιατρικής Εργασίας			3	1	4
Κέντρο Παιδοψυχικής Υγιεινής Αθήνας	1		7	2	10
Κέντρο Παιδοψυχικής Υγιεινής Θεσσαλονίκης			2		2
Σύνολο Νοσοκομείων	36	23	238	127	424

Πηγή: Στατιστικό Δελτίο του ΙΚΑ-ΕΤΑΜ 2009,σελ.239-240

Από τον παραπάνω πίνακα, πληροφορούμαστε για την κατανομή του Διοικητικού προσωπικού ανά κατηγορία εκπαίδευσης (ΠΕ, ΤΕ, ΔΕ, ΥΕ) και μονάδα υγείας στο ΙΚΑ-ΕΤΑΜ το 2009. Πιο συγκεκριμένα, από τους 424 Διοικητικούς Υπαλλήλους που απασχολούνται σε όλες τις μονάδες υγείας το 2009, η συντριπτική πλειοψηφία (238) είναι ΔΕ, ακολουθούν οι ΥΕ (127), οι ΠΕ (36) και τέλος οι ΤΕ (23).

Παρατηρούμε ότι η πλειοψηφία (102) διοικητικών υπαλλήλων απασχολείται στο 1^ο Νοσοκομείο ΙΚΑ-ΕΤΑΜ Αθήνας, 67 διοικητικοί υπάλληλοι στο 7^ο Νοσοκομείο ΙΚΑ-ΕΤΑΜ Αθήνας, 61 διοικητικοί υπάλληλοι στο 3^ο Νοσοκομείο ΙΚΑ-ΕΤΑΜ Αθήνας Βραχείας Νοσηλείας, 57 διοικητικοί υπάλληλοι στο Ογκολογικό Νοσοκομείο ΙΚΑ-ΕΤΑΜ Αθήνας. 51 διοικητικοί υπάλληλοι στο 2^ο Νοσοκομείο ΙΚΑ-ΕΤΑΜ Θεσσαλονίκης, 10 διοικητικοί υπάλληλοι στο Κέντρο Παιδοψυχικής Υγιεινής Αθήνας και 4 διοικητικοί υπάλληλοι στο Κέντρο Διάγνωσης και Ιατρικής Εργασίας. Μόλις δυο (2) διοικητικοί υπάλληλοι απασχολούνται στα ακόλουθα: Κέντρο Παιδοψυχικής Υγιεινής Θεσσαλονίκης, στη Νομαρχιακή Μονάδα Υγείας Αγίας Παρασκευής, στη Νομαρχιακή Μονάδα Υγείας Αθήνας, στη Νομαρχιακή Μονάδα Υγείας Πειραιά, στη Νομαρχιακή Μονάδα Υγείας Αμαρουσίου, στη Νομαρχιακή Μονάδα Υγείας Πατησίων και στη Νομαρχιακή Μονάδα Υγείας Πύργου. Στις υπόλοιπες Νομαρχιακές Μονάδες Υγείας που αναγράφονται στον πίνακα, απασχολείται μόνο 1 διοικητικός υπάλληλος, προερχόμενος από τις διάφορες κατηγορίες εκπαίδευσης (ΠΕ, ΤΕ, ΔΕ, ΥΕ).

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 4: Το Ιατρικό Προσωπικό το 2009

4.1 Η Κατανομή του Ιατρικού Προσωπικού ανά Ειδικότητα και Σχέση Εργασίας

Παρακάτω υπάρχει ένας συγκεντρωτικός πίνακας που απεικονίζει την κατανομή του Ιατρικού προσωπικού ανά ειδικότητα και σχέση εργασίας (μόνιμοι, με σύμβαση εργασίας αορίστου χρόνου, με διετή σύμβαση έργου, με Ν.Δ. 1204/72 κατ' αποκοπή) στο ΙΚΑ-ΕΤΑΜ το 2009.

Πίνακας 8: Κατανομή του Ιατρικού Προσωπικού ανά ειδικότητα και σχέση εργασίας το 2009

ΕΙΔΙΚΟΤΗΤΑ	Μόνιμοι	Σύμβαση Εργασίας Αορίστου Χρόνου	Διετή Σύμβαση Έργου	ΝΔ.1204/72 κατ' αποκοπή	Σύνολο
ΓΑΣΤΡΕΝΤΕΡΟΛΟΓΟΣ	11	92	14		117
ΓΥΝΑΙΚΟΛΟΓΟΣ	94	266	33	1	394
ΔΕΡΜΑΤΟΛΟΓΟΣ-ΑΦΡΟΔΙΣΙΟΛΟΓΟΣ	40	159	23		222
ΕΝΔΟΚΡΙΝΟΛΟΓΟΣ	7	86	26		119
ΚΑΡΔΙΟΛΟΓΟΣ	113	479	46		638
ΝΕΥΡΟΛΟΓΟΣ	22	144	32	2	200
ΟΔΟΝΤΙΑΤΡΟΣ	263	573	71		907
ΟΡΘΟΠΕΔΙΚΟΣ	67	356	61		484
ΟΥΡΟΛΟΓΟΣ	43	148	34	1	226
ΟΦΘΑΛΜΙΑΤΡΟΣ	56	257	72	2	387
ΠΑΘΟΛΟΓΟΣ	343	752	111	6	1212
ΠΑΙΔΙΑΤΡΟΣ	116	390	49		555
ΠΝΕΥΜΟΝΟΛΟΓΟΣ	17	218	13	3	251
ΡΕΥΜΑΤΟΛΟΓΟΣ	3	54	10		67
ΧΕΙΡΟΥΡΓΟΣ	67	233	29	1	330
ΨΥΧΙΑΤΡΟΣ	1	118	27		146
Ω. Ρ.Λ.	45	184	30		259
ΛΟΙΠΕΣ ΕΙΔΙΚΟΤΗΤΕΣ (*)	380	946	142	19	1487
Σύνολο	1.688	5.455	823	35	8001

Πηγή: Στατιστικό Δελτίο του ΙΚΑ-ΕΤΑΜ 2009,σελ.14

Από τον παραπάνω πίνακα, πληροφορούμαστε για την κατανομή του Ιατρικού προσωπικού ανά ειδικότητα και σχέση εργασίας (μόνιμοι, με σύμβαση εργασίας αορίστου χρόνου, με διετή σύμβαση έργου, με Ν.Δ. 1204/72 κατ' αποκοπή) στο ΙΚΑ-ΕΤΑΜ το 2009. Στους πίνακες κατανομών του ιατρικού προσωπικού αναλύονται οι 17 ειδικότητες που εμφανίζουν ζήτηση, σύμφωνα με στοιχεία του ιατρικού ραντεβού του ΙΚΑ-ΕΤΑΜ. Στην κατηγορία «ΛΟΙΠΕΣ ΕΙΔΙΚΟΤΗΤΕΣ» εντάσσονται οι εξής: Αγγειοχειρουργός, Αιματολόγος, Ακτινοδιαγνώστης, Ακτινοθεραπευτής, Ακτινολόγος, Αλλεργιολόγος, Βιοπαθολόγος, Γενικής, Γναθοχειρουργός, Ιατρός εργασίας, Κυτταρολόγος, Μικροβιολόγος, Νευρολόγος Ψυχίατρος, Νευροχειρουργός, Ορθοδοντικός, Παθολογική Ογκολογία, παιδοχειρουργός, Παιδοψυχίατρος, Πλαστικός χειρουργός, Πνευμονολόγος, Φυματιολόγος, Φυσικής Ιατρικής και απόκαταστασης και Άνευ Ειδικότητας.

Πιο συγκεκριμένα, από τους 8.001 ιατρούς που εργάστηκαν στο ΙΚΑ-ΕΤΑΜ το 2009, μια συντριπτική πλειοψηφία (5.455) ήταν με σύμβαση εργασίας αορίστου χρόνου, 1.688 ήταν μόνιμοι, 823 με διετή σύμβαση έργου και μόλις 35 ιατρικοί υπάλληλοι με Ν.Δ. 1204/72 κατ' αποκοπή.

Τέλος, προκύπτει ότι η πλειοψηφία του ιατρικού προσωπικού σε όλες τις ειδικότητες που απασχολήθηκαν στο ΙΚΑ-ΕΤΑΜ το 2009, ήταν με σύμβαση εργασίας αορίστου χρόνου. Η κατάταξη του ιατρικού προσωπικού που απασχολήθηκε στο ΙΚΑ-ΕΤΑΜ το 2009 είναι η εξής: 1.487 (Λοιπές ειδικότητες), 1.212 (Παθολόγοι), 907 (Οδοντίατροι), 638 (Καρδιολόγοι), 555 (Παιδίατροι), 484 (Ορθοπεδικοί), 394 (Γυναικολόγοι), 387 (Οφθαλμίατροι), 330 (Χειρουργοί), 259 (Ω.Ρ.Λ.), 251 (Πνευμονολόγοι), 226 (Ουρολόγοι), 222 (Δερματολόγοι, Αφροδισιολόγοι), 200 (Νευρολόγοι), 146 (Ψυχίατροι), 119 (Ενδοκρινολόγοι), 117 (Γαστρεντερολόγοι) και τέλος 67 (Ρευματολόγοι).

4.2 Η Κατανομή του Ιατρικού Προσωπικού ανά Ηλικία, Φύλο και Ειδικότητα

Παρακάτω υπάρχει ένας συγκεντρωτικός πίνακας που απεικονίζει την κατανομή του ιατρικού προσωπικού ανά ηλικία (≤ 30 ετών, 31-35 ετών, 36-40 ετών, 41-45 ετών, 46-50 ετών, 51-55 ετών, 56-60 ετών, 61-65 ετών και ≥ 66 ετών), φύλο (άνδρες, γυναίκες) και ειδικότητα στο ΙΚΑ-ΕΤΑΜ το 2009.

Πίνακας 9: Κατανομή του Ιατρικού Προσωπικού ανά ηλικία, φύλο και ειδικότητα το 2009

Ειδικότητα	Φύλο	<30	31- 35	36 – 40	41-45	46-50	51 – 55	56-60	61-65	66 <	Σύνολο
Γαστρεντερολόγος	A			3	8	22	43	15	5	1	97
	Γ			1	6	9	3	1			20
Γυναικολόγος	A			7	21	48	82	94	88	9	349
	Γ		2	1	8	10	16	6	2		45
Δερματολόγος- Αφροδισιολόγος	A			6	10	17	37	35	16	4	125
	Γ		3	9	20	31	18	8	5	3	97
Ενδοκρινολόγος	A			6	11	10	19	7	5	1	59
	Γ			7	18	16	14	5			60
Καρδιολόγος	A			15	49	140	172	93	81	8	558
	Γ			8	17	23	27	5			80
Νευρολόγος	A			12	14	17	29	18	14	5	109
	Γ	1	1	24	23	22	16	4			91
Οδοντίατρος	A	1	14	28	65	68	84	104	66	4	434
	Γ	3	10	33	78	91	104	106	43	5	473
Ορθοπαιδικός	A		2	25	76	107	131	77	40	10	468
	Γ			3	6	4	1	2			16
Ουρολόγος	A			16	45	42	55	40	18	4	220
	Γ			1	2	1	1	1			6
Οφθαλμίατρος	A			26	56	42	51	46	35	2	258
	Γ			20	39	29	21	14	6		129
Παθολόγος	A		8	53	92	141	177	211	171	30	883
	Γ		6	42	63	89	63	42	21	3	329
Παιδίατρος	A		2	8	13	27	47	50	45	6	198
	Γ	1	6	28	51	108	69	55	36	3	357
Πνευμονολόγος	A			3	6	43	57	30	11		150
	Γ		1	4	9	47	31	9			101
Ρευματολόγοι	A			2	5	7	13	8	1		36
	Γ			2	3	13	12	1			31
Χειρουργός	A		1	7	17	53	104	71	36	5	294
	Γ			2	7	13	14				36
Ψυχίατρος	A		1	12	15	18	22	9	1		78
	Γ			11	17	21	13	6			68
Ω.Ρ.Λ.	A		1	9	23	53	57	46	30	3	222
	Γ		1	4	13	10	7	1	1		37
Λοιπές ειδικότητες	A		12	36	61	114	189	228	148	28	816
	Γ		10	67	79	166	171	119	52	7	671
Σύνολο		6	78	536	1043	1672	1970	1567	977	141	8001

Ο παραπάνω πίνακας μας πληροφορεί για την κατανομή του Ιατρικού προσωπικού στο ΙΚΑ-ΕΤΑΜ ανά ηλικία, φύλο και ειδικότητα το 2009. Από τους 8001 ιατρούς που απασχολήθηκαν το 2009 στο ΙΚΑ-ΕΤΑΜ, κατηγοριοποιούνται στις ακόλουθες ηλικιακές κατηγορίες: 1.970 (51-55 ετών), 1.672 (46-50 ετών), 1.567 (56-60 ετών), 1.043 (41-45 ετών), 977 (61-65 ετών), 536 (36-40 ετών), 141 (≥ 66 ετών), 78 (31-35 ετών) και τέλος 6 (≤ 30 ετών).

Επιπλέον, πληροφορούμαστε για την κατάταξη των ειδικοτήτων του ιατρικού προσωπικού που απασχολήθηκαν το 2009 στο ΙΚΑ-ΕΤΑΜ. Οι περισσότεροι ιατροί (1.487) ανήκαν στις λοιπές ειδικότητες, ακολουθούν οι Παθολόγοι (1.212), οι Οδοντίατροι (907), οι Καρδιολόγοι (638), οι Παιδίατροι (555), οι Ορθοπεδικοί (484), οι Γυναικολόγοι (394), οι Οφθαλμίατροι (387), οι Χειρουργοί (330), οι Ω.Ρ.Λ. (259), οι Πνευμονολόγοι (251), οι Ουρολόγοι (226), οι Δερματολόγοι-Αφροδισιολόγοι (222), οι Νευρολόγοι (200), οι Ψυχίατροι (146), οι Ενδοκρινολόγοι (119), οι Γαστρεντερολόγοι (117) και τέλος οι Ρευματολόγοι (67).

Αξίζει να σημειωθεί ότι σε όλες τις ειδικότητες των ιατρών που εργάστηκαν στο ΙΚΑ-ΕΤΑΜ το 2009, υπερτερούν οι άνδρες έναντι των γυναικών με εξαίρεση τρεις ειδικότητες: Παιδίατροι (357 γυναίκες, 198 άνδρες), Οδοντίατροι (473 γυναίκες, 434 άνδρες) και Ενδοκρινολόγοι (60 γυναίκες, 59 άνδρες).

4.3 Η Κατανομή του Ιατρικού Προσωπικού ανά Ειδικότητα και Έτη προϋπηρεσίας

Παρακάτω υπάρχει ένας συγκεντρωτικός πίνακας που απεικονίζει την κατανομή του ιατρικού προσωπικού ανά ειδικότητα και έτη προϋπηρεσίας (≤ 5 έτη, 6-10 έτη, 11-15 έτη, 16-20 έτη, 21-25 έτη, 26-30 έτη, 31-35 έτη, ≥ 36 έτη) στο ΙΚΑ-ΕΤΑΜ το 2009.

Πίνακας 10: Κατανομή του Ιατρικού Προσωπικού ανά ειδικότητα και έτη προϋπηρεσίας στο ΙΚΑ-ΕΤΑΜ το 2009.

ΕΙΔΙΚΟΤΗΤΑ	Έτη προϋπηρεσίας στο ΙΚΑ-ΕΤΑΜ								Σύνολο
	<5	6-10	11-15	16-20	21-25	26 - 30	31 – 35	36 <	
ΓΑΣΤΡΕΝΤΕΡΟΛΟΓΟΣ	20	15	49	25	5	2	1		117
ΓΥΝΑΙΚΟΛΟΓΟΣ	54	36	94	123	72	11	3	1	394
ΔΕΡΜΑΤΟΛΟΓΟΣ- ΑΦΡΟΔΙΣΙΟΛΟΓΟΣ	33	36	59	62	20	9	3		222
ΕΝΔΟΚΡΙΝΟΛΟΓΟΣ	31	32	32	17	4	1	2		119
ΚΑΡΔΙΟΛΟΓΟΣ	71	91	220	163	51	31	10	1	638
ΝΕΥΡΟΛΟΓΟΣ	44	56	52	27	14	6	1		200
ΟΔΟΝΤΙΑΤΡΟΣ	94	77	209	287	185	35	20		907
ΟΡΘΟΠΕΔΙΚΟΣ	84	94	143	103	48	6	6		484
ΟΥΡΟΛΟΓΟΣ	49	48	51	44	23	8	3		226
ΟΦΘΑΛΜΙΑΤΡΟΣ	93	87	92	64	39	9	3		387
ΠΑΘΟΛΟΓΟΣ	244	160	296	198	186	83	44	1	1.212
ΠΑΙΔΙΑΤΡΟΣ	72	55	197	120	79	18	13	1	555
ΠΝΕΥΜΟΝΟΛΟΓΟΣ	21	32	103	76	13	6			251
ΡΕΥΜΑΤΟΛΟΓΟΣ	13	7	31	13	3				67
ΧΕΙΡΟΥΡΓΟΣ	37	28	131	87	38	6	3		330
ΨΥΧΙΑΤΡΟΣ	39	38	44	25					146
Ω. Ρ.Λ.	43	44	87	47	26	11	1		259
ΛΟΙΠΕΣ ΕΙΔΙΚΟΤΗΤΕΣ	234	217	384	363	212	41	33	3	1.487
ΣΥΝΟΛΟ	1.276	1.153	2.274	1.844	1.018	283	146	7	8.001

Πηγή: Στατιστικό Δελτίο ΙΚΑ –ΕΤΑΜ 2009,σελ16

Ο παραπάνω πίνακας μας πληροφορεί για την κατανομή του Ιατρικού προσωπικού στο ΙΚΑ-ΕΤΑΜ ανά ειδικότητα και έτη προϋπηρεσίας στο ΙΚΑ-ΕΤΑΜ το 2009. Οι 8001 ιατρούς που απασχολήθηκαν το 2009 στο ΙΚΑ-ΕΤΑΜ, κατηγοριοποιούνται στις

ακόλουθες κατηγορίες με βάση τα έτη προϋπηρεσίας τους: 2.274 (11-15 έτη), 1.844 (16-20 έτη), 1.276 (≤ 5 έτη), 1.153 (6-10 έτη), 1.018 (21-25 έτη), 283 (26-30 έτη), 146 (31-35 έτη) και 7 ιατροί με (≥ 36 έτη) προϋπηρεσίας στο ΙΚΑ-ΕΤΑΜ το 2009.

Η κατάταξη των ιατρών με κριτήριο την ειδικότητά τους το 2009 είναι: (1.487) ανήκαν στις λοιπές ειδικότητες, ακολουθούν οι Παθολόγοι (1.212), οι Οδοντίατροι (907), οι Καρδιολόγοι (638), οι Παιδίατροι (555), οι Ορθοπεδικοί (484), οι Γυναικολόγοι (394), οι Οφθαλμίατροι (387), οι Χειρουργοί (330), οι Ω.Ρ.Λ. (259), οι Πνευμονολόγοι (251), οι Ουρολόγοι (226), οι Δερματολόγοι-Αφροδισιολόγοι (222), οι Νευρολόγοι (200), οι Ψυχίατροι (146), οι Ενδοκρινολόγοι (119), οι Γαστρεντερολόγοι (117) και τέλος οι Ρευματολόγοι (67).

Θα σας αναφέρουμε τις τρεις επικρατέστερες ειδικότητες ιατρών στις ακόλουθες κατηγορίες: ≤ 5 έτη: Παθολόγοι (244), Λ.Ε (234), Οδοντίατροι (94) 6-10 έτη: Λ.Ε (217) Παθολόγοι (160), Ορθοπεδικοί (94) 11-15 έτη: Λ.Ε (384), Παθολόγοι (296), Καρδιολόγοι (220) 16-20 έτη: Λ.Ε (363), Οδοντίατροι (287), Παθολόγοι (198) 21-25 έτη: Λ.Ε (212), Παθολόγοι (186), Οδοντίατροι (185) 26-30 έτη: Παθολόγοι (83), Λ.Ε (41), Οδοντίατροι (35) 31-35 έτη: Παθολόγοι (44), Λ.Ε (33), Οδοντίατροι (20) ≥ 36 έτη Λ.Ε (3) και 1 γιατρό με τις εξής ειδικότητες (Παιδίατρος, Παθολόγος, Καρδιολόγος και Γυναικολόγος)

4.4 Η Κατανομή του Ιατρικού Προσωπικού ανά Ειδικότητα και Γεωγραφική Περιφέρεια

Παρακάτω υπάρχει ένας συγκεντρωτικός πίνακας που απεικονίζει την κατανομή του ιατρικού προσωπικού ανά ειδικότητα και γεωγραφική περιφέρεια στο ΙΚΑ-ΕΤΑΜ το 2009.

πίνακας 11: Κατανομή του Ιατρικού Προσωπικού ανά ειδικότητα και γεωγραφική περιφέρεια το 2009

ΕΙΔΙΚΟΤΗΤΑ	ΑΝΑΤΟΛΙΚΗΣ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΣ & ΘΡΑΚΗΣ	ΚΕΝΤΡΙΚΗΣ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΣ	ΔΥΤΙΚΗΣ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΣ	ΘΕΣΣΑΛΙΑΣ	ΗΠΕΙΡΟΥ	ΙΟΝΙΩΝ ΝΗΣΙΩΝ	ΔΥΤΙΚΗΣ ΕΛΛΑΔΑΣ	ΣΤΕΡΕΑΣ ΕΛΛΑΔΑΣ	ΠΕΛΟΠΟΝΝΗΣΟΥ	ΑΤΤΙΚΗΣ	Β.ΑΙΓΑΙΟΥ	Ν.ΑΙΓΑΙΟΥ	ΚΡΗΤΗΣ	ΣΥΝΟΛΟ
ΓΑΣΤΡΕΝΤΕΡΟΛΟΓΟΙ	2	18	1	6	2	2	7	4	5	62		4	4	117
ΓΥΝΑΙΚΟΛΟΓΟΣ	15	69	6	8	7	12	22	10	14	200	2	10	19	394
ΔΕΡΜΑΤΟΛΟΓΟΙ- ΑΦΡΟΔΙΣΙΟΛΟΓΟΙ	10	38	2	10	7	3	12	6	5	115	1	5	8	222
ΕΝΔΟΚΡΙΝΟΛΟΓΟΣ	3	18	2	4	2	1	4	3	1	74	1	1	5	119
ΚΑΡΔΙΟΛΟΓΟΙ	26	110	9	32	13	8	35	26	21	306	7	16	26	638
ΝΕΥΡΟΛΟΓΟΙ	11	50	4	10	2	6	12	6	6	80	1		10	200
ΟΔΟΝΤΙΑΤΡΟΙ	38	151	18	43	24	14	56	45	36	415	13	22	32	907
ΟΡΘΟΠΕΔΙΚΟΙ	19	76	6	14	11	8	26	17	14	263	4	5	21	484
ΟΥΡΟΛΟΓΟΙ	9	47	6	8	6	3	12	7	6	106	3	3	10	226
ΟΦΘΑΛΜΙΑΤΡΟΙ	16	69	4	17	6	2	14	15	8	210	5	8	13	387
ΠΑΘΟΛΟΓΟΙ	44	209	17	75	20	21	62	44	39	586	18	30	47	1.212
ΠΑΙΔΙΑΤΡΟΙ	23	107	8	28	13	11	32	24	15	246		17	25	555
ΠΝΕΥΜΟΝΟΛΟΓΟΣ	6	32	8	8	5	5	24	12	8	119	3	6	15	251
ΡΕΥΜΑΤΟΛΟΓΟΙ	2	12	2	4	3	1	2	2	1	35		1	2	67
ΧΕΙΡΟΥΡΓΟΙ	12	71	5	11	1	6	8	6	4	194	1	4	7	330
ΨΥΧΙΑΤΡΟΙ	1	28	1	1	3	1	5	4	3	92	1		6	146
Ω.Ρ.Λ	9	43	2	12	4	5	16	9	6	132	2	8	11	259
ΛΟΙΠΕΣ ΕΙΔΙΚΟΤΗΤΕΣ	45	254	19	59	25	15	59	41	37	838	21	34	40	1.487
ΣΥΝΟΛΟ	291	1.402	120	350	154	124	411	281	229	4.073	89	176	301	8.001

Πηγή: Στατιστικό Δελτίο 2009,σελ 17

Η κατάταξη των ιατρών με κριτήριο την ειδικότητά τους το 2009 είναι: (1.487) ανήκαν στις λοιπές ειδικότητες, ακολουθούν οι Παθολόγοι (1.212), οι Οδοντίατροι (907), οι Καρδιολόγοι (638), οι Παιδίατροι (555), οι Ορθοπεδικοί (484), οι Γυναικολόγοι (394), οι Οφθαλμίατροι (387), οι Χειρουργοί (330), οι Ω.Ρ.Λ. (259), οι Πνευμονολόγοι (251), οι Ουρολόγοι (226), οι Δερματολόγοι-Αφροδισιολόγοι (222), οι Νευρολόγοι (200), οι Ψυχίατροι (146), οι Ενδοκρινολόγοι (119), οι Γαστρεντερολόγοι (117) και τέλος οι Ρευματολόγοι (67).

Θα σας αναφέρουμε τις τρεις επικρατέστερες ειδικότητες ιατρών στις ακόλουθες γεωγραφικές περιφέρειες: Ανατολικής Μακεδονίας και Θράκης: Λ.Ε (45), Παθολόγοι (440), Οδοντίατροι (38), Κεντρικής Μακεδονίας: Λ.Ε. (254), Παθολόγοι (209), Οδοντίατροι (151), Δυτικής Μακεδονίας: Λ.Ε. (19), Οδοντίατροι (18), Παθολόγοι (17), Θεσσαλίας: Παθολόγοι (75), Λ.Ε. (59), Οδοντίατροι (43), Ηπείρου: Λ.Ε (25), Οδοντίατροι (24), Παθολόγοι (20), Ιονίων νήσων: Παθολόγοι (21), Λ.Ε. (15) Οδοντίατροι (14), Δυτικής Ελλάδος: Παθολόγοι (62), Λ.Ε (59), Οδοντίατροι (56), Στερεάς Ελλάδος: Οδοντίατροι (45), Παθολόγοι (44), Λ.Ε. (41), Πελοποννήσου: Παθολόγοι (39), Λ.Ε. (37), Οδοντίατροι (36), Αττικής: Λ.Ε. (838), Παθολόγοι (586), Οδοντίατροι (415), Βορείου Αιγαίου: Λ.Ε. (21), Παθολόγοι (18), Οδοντίατροι (13), Νοτίου Αιγαίου: Λ.Ε. (34), Παθολόγοι (30), Οδοντίατροι (22) και Κρήτης: Παθολόγοι (47), Λ.Ε. (40), Οδοντίατροι (32).

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 5: Το Υγειονομικό Προσωπικό το 2009

5.1 Η Κατανομή του Υγειονομικού Προσωπικού ανά Κατηγορία Εκπαίδευσης

Παρακάτω υπάρχει ένας πίνακας που απεικονίζει την κατανομή του Υγειονομικού προσωπικού ανά κατηγορία εκπαίδευσης (ΠΕ, ΤΕ, ΔΕ, ΥΕ) το 2009.

Πίνακας 12: Κατανομή του Υγειονομικού Προσωπικού ανά κατηγορία εκπαίδευσης το 2009

ΚΑΤΗΓΟΡΙΑ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗΣ	ΑΡΙΘΜΟΣ ΥΓΕΙΟΝΟΜΙΚΩΝ ΥΠΑΛΛΗΛΩΝ
ΠΕ	128
ΤΕ	2.583
ΔΕ	1.833
ΥΕ	134
Σύνολο	4.678

Πηγή: Στατιστικό Δελτίο ΙΚΑ –ΕΤΑΜ 2009,σελ18

Ο ανωτέρω πίνακας μας πληροφορεί για την κατανομή του Υγειονομικού προσωπικού ανά κατηγορία εκπαίδευσης (ΠΕ, ΤΕ, ΔΕ, ΥΕ) το 2009. Το Υγειονομικό προσωπικό ανέρχεται συνολικά στους 4.678 εργαζομένους, εκ των οποίων οι 2.583 είναι ΤΕ, οι 1.833 είναι ΔΕ, οι 134 είναι ΥΕ και μόλις 128 ΠΕ.

5.2 Το Υγειονομικό Προσωπικό ανά Ηλικία, Φύλο και Κατηγορία Εκπαίδευσης

Παρακάτω υπάρχει ένας πίνακας που απεικονίζει την κατανομή του Υγειονομικού προσωπικού ανά ηλικία (≤ 30 ετών, 31-35 ετών, 36-40 ετών, 41-45 ετών, 46-50 ετών, 51-55 ετών, 56-60 ετών, 61-65 ετών και ≥ 66 ετών), φύλο (άνδρες, γυναίκες) και κατηγορία εκπαίδευσης το 2009.

Πίνακας 13: Κατανομή του Υγειονομικού Προσωπικού ανά ηλικία, φύλο και κατηγορία εκπαίδευσης το 2009

ΗΛΙΚΙΑ ΥΓΕΙΟΝΟΜΙΚΟΥ ΠΡΟΣΩΠΙΚΟΥ	ΠΕ		ΤΕ		ΔΕ		ΥΕ		ΣΥΝΟΛΟ	
	ΑΡΡΕΝΕΣ	ΘΗΛΕΙΣ	ΑΡΡΕΝΕΣ	ΘΗΛΕΙΣ	ΑΡΡΕΝΕΣ	ΘΗΛΕΙΣ	ΑΡΡΕΝΕΣ	ΘΗΛΕΙΣ	ΑΡΡΕΝΕΣ	ΘΗΛΕΙΣ
<30		9	38	554	12	120			50	683
31-35	5	21	47	303	8	130			60	454
36-40	5	20	47	289	9	228			61	537
41-45	3	14	67	396	42	460	5	7	117	877
46-50	3	15	23	233	73	319	11	31	110	598
51-55	4	17	49	306	60	225	8	24	121	572
56-60	4	6	18	178	33	78	14	21	69	283
61-65		2	2	29	16	18	3	10	21	59
66 <				4	2				2	4
ΣΥΝΟΛΟ	24	104	291	2.292	255	1.578	41	93	611	4.067

Πηγή: Στατιστικό Δελτίο ΙΚΑ –ΕΤΑΜ 2009,σελ.19

Ο παραπάνω πίνακας μας πληροφορεί για την κατανομή του Υγειονομικού προσωπικού ανά ηλικία, φύλο (άρρηνες, θήλεις) και κατηγορία εκπαίδευσης (ΠΕ, ΤΕ, ΔΕ, ΥΕ) το 2009. Πιο συγκεκριμένα, παρατηρούμε ότι οι περισσότεροι υγειονομικοί υπάλληλοι είναι ΤΕ Θήλεις (2.292), ΔΕ Θήλεις (1.578), ΤΕ Άρρηνες (291), ΔΕ Άρρηνες (255), ΠΕ Θήλεις (104), ΥΕ Θήλεις (93), ΥΕ Άρρηνες (41) και τέλος οι ΠΕ Άρρηνες (24).

Συνολικά και ανά κατηγορία εκπαίδευσης παρατηρούμε ότι οι θήλεις υγειονομικοί υπάλληλοι (4.067) υπερτερούν έναντι των αρρένων υγειονομικών υπαλλήλων (611). Τη μερίδα λέοντος κατέχει η ομάδα των θηλέων ηλικίας 41-45 ετών (877), ακολουθεί η ομάδα θηλέων ≤ 30 ετών (683), η ομάδα θηλέων ηλικίας 46-50 ετών (598).

Η κατάταξη ακολουθεί ως εξής: η ομάδα των θηλέων ηλικίας 51-55 ετών (572), η ομάδα των θηλέων ηλικίας 36-40 ετών (537), η ομάδα των θηλέων ηλικίας 31-35 ετών (454), η ομάδα των θηλέων ηλικίας 56-60 ετών (283), η ομάδα των αρρένων ηλικίας 51-55 ετών (121), η ομάδα των αρρένων ηλικίας 41-45 ετών (117), η ομάδα των αρρένων ηλικίας 46-50 ετών (110), η ομάδα των αρρένων ηλικίας 56-60 ετών (69), η ομάδα των αρρένων ηλικίας 36-40 ετών (61), η ομάδα των αρρένων ηλικίας 31-35 ετών (60), η ομάδα των θηλέων ηλικίας 61-65 ετών (59), η ομάδα των αρρένων ≤ 30 (50), η ομάδα των αρρένων ηλικίας 61-65 ετών (21) και τέλος οι θήλεις ≥ 66 ετών (4) και οι άρρενες ≥ 66 ετών (2).

Γενικά, παρατηρούμε ότι οι θήλεις υπερτερούν έναντι των αρρένων σε όλες τις ηλικιακές κατηγορίες και σε όλες τις κατηγορίες εκπαίδευσης (ΠΕ, ΤΕ, ΔΕ, ΥΕ). Εξαίρεση αποτελούν οι άρρενες ΔΕ ηλικίας ≥ 66 ετών (2) έναντι των θηλέων ΔΕ ηλικίας ≥ 66 ετών (0).

5.3 Η Κατανομή του Υγειονομικού Προσωπικού ανά Κατηγορία Εκπαίδευσης και Έτη προϋπηρεσίας

Παρακάτω υπάρχει ένας συγκεντρωτικός πίνακας που απεικονίζει την κατανομή του Υγειονομικού προσωπικού ανά κατηγορία εκπαίδευσης (ΠΕ, ΤΕ, ΔΕ, ΥΕ) και έτη προϋπηρεσίας στο ΙΚΑ-ΕΤΑΜ το 2009.

Πίνακας 14: Κατανομή του Υγειονομικού Προσωπικού ανά κατηγορία εκπαίδευσης και έτη προϋπηρεσίας στο ΙΚΑ-ΕΤΑΜ το 2009

Έτη προϋπηρεσίας στο ΙΚΑ –ΕΤΑΜ	Κατηγορία Υγειονομικών Υπαλλήλων				Σύνολο
	ΠΕ	ΔΕ	ΥΕ	ΤΕ	
<5	56	957	415		1.428
6-10	11	232	9		252
11-15	12	289	35	1	337
16-20	3	263	369	30	665
21-25	33	527	781	89	1.430
26-30	10	262	191	11	474
31-35	3	52	31	3	89
36 <		1	2		3
Σύνολο	128	2.583	1.833	134	4.678

Πηγή: Στατιστικό Δελτίο ΙΚΑ –ΕΤΑΜ 2009,σελ,19

Από τον παραπάνω πίνακα, πληροφορούμαστε για την κατανομή του Υγειονομικού προσωπικού ανά κατηγορία εκπαίδευσης (ΠΕ, ΤΕ, ΔΕ, ΥΕ) και έτη προϋπηρεσίας στο ΙΚΑ-ΕΤΑΜ το 2009. Πιο συγκεκριμένα, παρατηρούμε ότι η κατάταξη του Υγειονομικού προσωπικού με βάση τα έτη προϋπηρεσίας στο ΙΚΑ-ΕΤΑΜ το 2009 είναι η ακόλουθη: 1,430 (21-25 έτη προϋπηρεσίας), 1.428 (≤ 5 έτη προϋπηρεσίας), 665 (16-20 έτη προϋπηρεσίας), 474 (26-30 έτη προϋπηρεσίας), 337 (11-15 έτη προϋπηρεσίας), 252 (6-10 έτη προϋπηρεσίας), 89 (31-35 έτη προϋπηρεσίας) και 3 (≥ 36 έτη προϋπηρεσίας). Επιπλέον, διαφαίνεται ότι συνολικά οι περισσότεροι υπάλληλοι είναι ΤΕ (2.583), ακολουθούν οι ΔΕ (1.833), ΥΕ (134) και τέλος οι ΠΕ (128).

Επιπλέον, παρατηρούμε ότι οι υγειονομικοί υπάλληλοι με ≤ 5 έτη προϋπηρεσίας στο ΙΚΑ-ΕΤΑΜ το 2009 κατατάσσονται ακολούθως: ΤΕ (957), ΔΕ (415), ΠΕ (56) και ΥΕ (0). Οι υγειονομικοί υπάλληλοι με 6-10 έτη προϋπηρεσίας στο ΙΚΑ-ΕΤΑΜ το 2009 κατατάσσονται ακολούθως: ΤΕ (232), ΠΕ (11), ΔΕ (9) και ΥΕ

(0). Οι υγειονομικοί υπάλληλοι με 11-15 έτη προϋπηρεσίας στο ΙΚΑ-ΕΤΑΜ το 2009 κατατάσσονται ακολούθως: ΤΕ (289), ΔΕ (35), ΠΕ (12) και ΥΕ (1). Οι υγειονομικοί υπάλληλοι με 16-20 έτη προϋπηρεσίας στο ΙΚΑ-ΕΤΑΜ το 2009 κατατάσσονται ακολούθως: ΔΕ (369), ΤΕ (263), ΥΕ (30) και ΠΕ (3).

Οι υγειονομικοί υπάλληλοι με 21-25 έτη προϋπηρεσίας στο ΙΚΑ-ΕΤΑΜ το 2009 κατατάσσονται ακολούθως: ΔΕ (781), ΤΕ (527), ΥΕ (89) και ΠΕ (33). Οι υγειονομικοί υπάλληλοι με 26-30 έτη προϋπηρεσίας στο ΙΚΑ-ΕΤΑΜ το 2009 κατατάσσονται ακολούθως: ΤΕ (262), ΔΕ (191), ΥΕ (11) και ΠΕ (10). Οι υγειονομικοί υπάλληλοι με 31-35 έτη προϋπηρεσίας στο ΙΚΑ-ΕΤΑΜ το 2009 κατατάσσονται ακολούθως: ΤΕ (52), ΔΕ (31), ΥΕ(3) και ΠΕ (3). Τέλος, οι υγειονομικοί υπάλληλοι με ≥ 36 έτη προϋπηρεσίας στο ΙΚΑ-ΕΤΑΜ το 2009 κατατάσσονται ακολούθως: ΔΕ (2) και ΤΕ (1).

5.4 Η Κατανομή του Υγειονομικού Προσωπικού ανά Κατηγορία Εκπαίδευσης και Γεωγραφική Περιφέρεια

Παρακάτω υπάρχει ένας συγκεντρωτικός πίνακας που απεικονίζει την κατανομή του Υγειονομικού προσωπικού ανά κατηγορία εκπαίδευσης (ΠΕ, ΤΕ, ΔΕ, ΥΕ) και γεωγραφική περιφέρεια το 2009

Πίνακας 15: Κατανομή του Υγειονομικού Προσωπικού ανά κατηγορία εκπαίδευσης και γεωγραφική περιφέρεια το 2009

ΓΕΩΓΡΑΦΙΚΗ ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ	Κατηγορία Υγειονομικών Υπαλλήλων				ΣΥΝΟΛΟ
	ΠΕ	ΤΕ	ΔΕ	ΥΕ	
ΑΝΑΤΟΛΙΚΗΣ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΣ-ΘΡΑΚΗΣ	2	115	96	4	217
ΚΕΝΤΡΙΚΗΣ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΣ	23	539	353	14	929
ΔΥΤΙΚΗΣ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΣ	1	50	35	1	87
ΘΕΣΣΑΛΙΑΣ	3	115	87	4	209
ΗΠΕΙΡΟΥ	3	55	57	2	117
ΙΟΝΙΩΝ ΝΗΣΩΝ	2	24	6	2	34
ΔΥΤΙΚΗΣ ΕΛΛΑΔΑΣ	7	107	87	7	208
ΣΤΕΡΕΑΣ ΕΛΛΑΔΑΣ	2	69	67	11	149

ΠΕΛΟΠΟΝΝΗΣΟΥ	2	65	57	2	126
ΑΤΤΙΚΗΣ	79	1314	878	72	2343
ΒΟΡΕΙΟΥ ΑΙΓΑΙΟΥ		35	17	2	54
ΝΟΤΙΟΥ ΑΙΓΑΙΟΥ	1	22	13	4	40
ΚΡΗΤΗΣ	3	73	80	9	165
ΣΥΝΟΛΟ	128	2583	1833	134	4678

Πηγή: Στατιστικό Δελτίο 2009, σελ 20

Από τον παραπάνω πίνακα, πληροφορούμαστε για την κατανομή του Υγειονομικού προσωπικού ανά κατηγορία εκπαίδευσης (ΠΕ, ΤΕ, ΔΕ, ΥΕ) και γεωγραφική περιφέρεια στο ΙΚΑ-ΕΤΑΜ το 2009. Πιο συγκεκριμένα, παρατηρούμε ότι η κατάταξη του Υγειονομικού προσωπικού ανά γεωγραφική περιφέρεια είναι η ακόλουθη: 2.343 (Αττικής), 929 (Κεντρικής Μακεδονίας), 217 (Ανατολικής Μακεδονίας-Θράκης), 209 (Θεσσαλίας), 208 (Δυτικής Ελλάδος), 165 (Κρήτης), 149 (Στερεάς Ελλάδος), 126 (Πελοποννήσου), 117 (Ηπείρου), 87 (Δυτικής Μακεδονίας) 54 (Βορείου Αιγαίου), 40 (Νοτίου Αιγαίου) και τέλος 34 (Ιονίων νήσων).

Επιπλέον, συνολικά η κατάταξη του Υγειονομικού προσωπικού του ΙΚΑ-ΕΤΑΜ για το έτος 2009 ανεξαρτήτως γεωγραφικής περιφέρειας, αλλά με κριτήριο την κατηγορία εκπαίδευσης είναι η εξής: 2.583 (ΤΕ), 1.833 (ΔΕ), 134 (ΥΕ) και τέλος 128 (ΠΕ). Τέλος, διαφαίνεται ότι σε όλες τις γεωγραφικές περιφέρειες η πλειοψηφία των υγειονομικών υπαλλήλων προέρχεται από κατηγορία εκπαίδευσης ΤΕ και έπειτα ΔΕ. Εξαιρέσεις αποτελούν οι γεωγραφικές περιφέρειες Κρήτης (80 ΔΕ, 73 ΤΕ) και Ηπείρου (57 ΔΕ, 55 ΤΕ). Ενώ, η σειρά μεταξύ ΠΕ και ΥΕ υγειονομικών υπαλλήλων μεταβάλλεται μεταξύ των διαφόρων γεωγραφικών περιφερειών.

5.5 Η Κατανομή του Υγειονομικού Προσωπικού ανά Κατηγορία Εκπαίδευσης και Νομό

Παρακάτω υπάρχει ένας συγκεντρωτικός πίνακας που απεικονίζει την κατανομή του Υγειονομικού προσωπικού ανά κατηγορία εκπαίδευσης (ΠΕ, ΤΕ, ΔΕ, ΥΕ) και Νομό στο ΙΚΑ-ΕΤΑΜ το 2009.

Πίνακας 16: Κατανομή του Υγειονομικού Προσωπικού ανά κατηγορία εκπαίδευσης και νομό το 2009

ΝΟΜΟΙ	Υγειονομικό Προσωπικό			ΥΕ
	ΠΕ	ΤΕ	ΔΕ	
ΕΒΡΟΥ	1	32	31	
ΞΑΝΘΗΣ		16	14	
ΡΟΔΟΠΗΣ		12	15	1
ΔΡΑΜΑΣ		23	9	1
ΚΑΒΑΛΑΣ	1	32	27	2
ΗΜΑΘΙΑΣ	1	33	19	
ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ	20	421	259	10
ΚΙΛΚΙΣ		7	4	
ΠΕΛΛΑΣ		21	19	
ΠΙΕΡΙΑΣ		11	18	4
ΣΕΡΡΩΝ	22	24	30	
ΧΑΛΚΙΔΙΚΗΣ		11	4	
ΓΡΕΒΕΝΩΝ		4	6	
ΚΑΣΤΟΡΙΑΣ		11	4	
ΚΟΖΑΝΗΣ	1	26	19	1
ΦΛΩΡΙΝΑΣ		9	6	
ΚΑΡΑΪΤΣΑΣ		11	12	2
ΛΑΡΙΣΑΣ	1	46	22	
ΜΑΓΝΗΣΙΑΣ		45	30	
ΤΡΙΚΑΛΩΝ		13	23	2
ΑΡΤΑΣ		10	19	2
ΘΕΣΠΡΩΤΙΑΣ		9	9	
ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ	22	32	30	
ΠΡΕΒΕΖΑΣ	1	11	6	
ΖΑΚΥΝΘΟΥ	1	5	1	1
ΚΕΦΑΛΛΗΝΙΑΣ		4	1	
ΚΕΡΚΥΡΑΣ	1	14	9	1
ΛΕΥΚΑΔΑΣ		1	9	
ΑΙΤΩΛΟΚΑΡΝΑΝΙΑΣ	1	27	30	1
ΑΧΑΪΑΣ	6	73	53	6
ΗΛΕΙΑΣ		7	4	
ΒΟΙΩΤΙΑΣ		15	12	4
ΕΥΒΟΙΑΣ	1	25	21	4
ΕΥΡΥΤΑΝΙΑΣ		1	1	
ΦΘΙΩΤΙΑΔΑΣ	1	26	31	2

ΦΩΚΙΔΑΣ		9	9	1
ΑΡΓΟΛΙΔΑΣ		12	11	
ΑΡΚΑΔΙΑΣ		9	12	
ΚΟΡΙΝΘΙΑΣ	1	20	8	1
ΛΑΚΩΝΙΑΣ		4	1	
ΜΕΣΣΗΝΙΑΣ	1	20	25	1
ΔΙΑΜΕΡΙΣΜΑ ΑΘΗΝΩΝ	73	1.054	714	57
ΔΙΑΜΕΡΙΣΜΑ Α.ΑΤΤΙΚΗΣ		11	18	
ΔΙΑΜΕΡΙΣΜΑ Δ.ΑΤΤΙΚΗΣ		25	19	3
ΔΙΑΜΕΡΙΣΜΑ ΠΕΙΡΑΙΑ	6	213	127	7
ΛΕΣΒΟΥ		23	11	2
ΣΑΜΟΥ		3	1	
ΧΙΟΥ		9	5	
ΔΩΔΕΚΑΝΗΣΟΥ	1	18	11	1
ΚΥΚΛΑΔΩΝ		4	9	3
ΗΡΑΚΛΕΙΟΥ	3	43	51	6
ΛΑΣΙΘΙΟΥ		3	7	
ΡΕΘΥΜΝΗΣ		9	9	2
ΧΑΝΙΩΝ		18	13	1
ΣΥΝΟΛΟ	128	2.583	1.833	134

Πηγή: Στατιστικό Δελτίο ΙΚΑ –ΕΤΑΜ 2009,σελ.246

Από τον παραπάνω συγκεντρωτικό πίνακα, πληροφορούμαστε για την κατανομή του Υγειονομικού προσωπικού ανά κατηγορία εκπαίδευσης (ΠΕ, ΤΕ, ΔΕ, ΥΕ) και νομό στο ΙΚΑ-ΕΤΑΜ το 2009. Πιο συγκεκριμένα, παρατηρούμε ότι η κατάταξη των υγειονομικών υπαλλήλων ανά νομό είναι η ακόλουθη: 1.898 στο διαμέρισμα Αθηνών, 710 στο νομό Θεσσαλονίκης, 353 στο διαμέρισμα Πειραιά, 138 στο νομό Αχαΐας, 103 στο νομό Ηρακλείου, 77 στο νομός Μαγνησίας, 69 στο νομό Λάρισας, 64 στο νομό Ιωαννίνων και νομός Έβρου), 62 (νομός Καβάλας), 60 (νομός Φθιώτιδας), 59 (νομός Αιτωλοακαρνανίας), 56 (νομός Σερρών), 53 (νομός Ημαθίας), 51 (νομός Εύβοιας), 47 (Διαμέρισμα Δ'Αττικής, νομός Μεσσηνίας και νομός Κοζάνης), 45 (Διαμέρισμα Α' Αττικής), 44 (νομός Πιερίας), 40 (νομός Πέλλας), 38 (νομός Τρικάλων), 36 (νομός Λέσβου), 33 (νομός Δράμας), 32 (νομός Χανίων), 31 (νομός Άρτας, νομός Βοιωτίας, νομός Δωδεκανήσου) 30 (νομός Ξάνθης

και νομός Κορινθίας), 28 (νομός Ροδόπης), 25 (νομός Καρδίτσας), 23 (νομός Αργολίδας), 21 (νομός Αρκαδίας), 20 (νομός Ρεθύμνης), 18 (νομός Κέρκυρας και νομός Πρεβέζης), 15 (νομός Φλώρινας, νομός Χαλκιδικής και νομός Καστοριάς), 14 (νομός Χίου), 11 (νομός Ηλείας και νομός Κιλκίς), 10 (νομός Λασιθίου και νομός Γρεβενών), 9 (νομός Κυκλάδων), 8 (νομός Ζακύνθου), 5 (νομός Λακωνίας, νομός Κεφαλληνίας και νομός Φωκίδας), 4 (νομός Σάμου και νομός Θεσπρωτίας), 3 (νομός Λευκάδας) και 2 (νομός Ευρυτανίας).

Επιπλέον, συνολικά η κατάταξη του Υγειονομικού προσωπικού του ΙΚΑ-ΕΤΑΜ για το έτος 2009 ανεξαρτήτως νομού, αλλά με κριτήριο την κατηγορία εκπαίδευσης είναι η εξής: 2.583 (ΤΕ), 1.833 (ΔΕ), 134 (ΥΕ) και τέλος 128 (ΠΕ). Τέλος, διαφαίνεται ότι σε όλους τους νομούς η πλειοψηφία υγειονομικών υπαλλήλων προέρχεται από κατηγορία εκπαίδευσης ΤΕ και ακολουθούν οι ΔΕ υγειονομικοί υπάλληλοι, με εξαίρεση τους νομούς (όπου οι ΔΕ υγειονομικοί υπάλληλοι είναι περισσότεροι από τους ΤΕ) Ροδόπης, Θεσσαλονίκης, Σερρών, Γρεβενών, Καρδίτσας, Τρικάλων, Άρτας, Θεσπρωτίας, Λευκάδας, Αιτωλοακαρνανίας, Ευρυτανίας, Φθιώτιδας, Φωκίδας, Αρκαδίας, Μεσσηνίας, Ηρακλείου, Λασιθίου και Ρεθύμνης. Ενώ, η σειρά μεταξύ ΥΕ και ΠΕ διοικητικών υπαλλήλων μεταβάλλεται μεταξύ των διαφόρων νομών.

ΕΠΙΛΟΓΟΣ

Η παρούσα πτυχιακή εργασία διαπραγματεύθηκε την εξέλιξη του ανθρώπινου δυναμικού του μεγαλύτερου ασφαλιστικού οργανισμού της Ελλάδος στην προαναφερθείσα χρονική περίοδο. Αρχικά διαφαίνεται ο ρόλος του Ιδρύματος Κοινωνικών Ασφαλίσεων (ΙΚΑ) και μια ιστορική αναδρομή της πορείας του. Έπειτα, ασχοληθήκαμε με τη διάρθρωση του ΙΚΑ-ΕΤΑΜ και την εξέλιξη του ανθρώπινου δυναμικού του κατά την χρονική περίοδο 1999-2010, βασισμένες στα επίσημα Στατιστικά Δελτία της χρονικής περιόδου 1999-2010. Τέλος, στα τρία ακόλουθα κεφάλαια παρουσιάσαμε λεπτομερώς τις κατανομές και από τα τρία είδη (Διοικητικό, Ιατρικό και Υγειονομικό) προσωπικού του ΙΚΑ-ΕΤΑΜ του έτους 2009 βασισμένες στο επίσημο Στατιστικό Δελτίο του 2009. Τα ακόλουθα συμπεράσματα απορρέουν από την σύγκριση του αριθμού του ανθρώπινου δυναμικού του ΙΚΑ-ΕΤΑΜ κατά την χρονική περίοδο 1999-2010.

Σε όλα τα έτη από το 1999-2010 παρατηρούμε ότι το διοικητικό προσωπικό του ΙΚΑ-ΕΤΑΜ κατέχει τη μερίδα του λέοντος και ακολουθεί το ιατρικό και τέλος βρίσκεται το υγειονομικό προσωπικό. Το 2010 παρατηρούμε μια σημαντική μείωση του ιατρικού προσωπικού του ΙΚΑ-ΕΤΑΜ από 8001 άτομα που ήταν το 2009 σε 6671 άτομα το 2010. Αναφορικά με το υγειονομικό προσωπικό, παρατηρούμε ότι το 2008 ανέρχεται σημαντικά ο αριθμός του υγειονομικού προσωπικού (4525), το 2009 εμφανίζει τη μέγιστη τιμή (4678) και τέλος το 2010 εξακολουθεί να βρίσκεται σε υψηλά επίπεδα (4269), τα οποία είναι μεγαλύτερα από το 1999 και μικρότερα από το 2008. Το διοικητικό προσωπικό του ΙΚΑ-ΕΤΑΜ εμφανίζει τον ελάχιστο αριθμό εργαζομένων το 2010 (8581) και το μέγιστο το 2009 (9394). Το ιατρικό προσωπικό του ΙΚΑ-ΕΤΑΜ εμφανίζει τον ελάχιστο αριθμό εργαζομένων το 2010 (6671) και το μέγιστο το 1999 (8503). Το υγειονομικό προσωπικό του ΙΚΑ-ΕΤΑΜ εμφανίζει τον ελάχιστο αριθμό εργαζομένων το 2007 (3582) και το μέγιστο το 2009 (4678).

Δυστυχώς προέκυψαν δυσκολίες και προβλήματα στην άντληση υλικού διότι τα Στατιστικά Δελτία, με εξαίρεση αυτό του 2009, παρείχαν πληροφορίες αποκλειστικά για τον συνολικό αριθμό (Ποσοτικά και γραφήματα) του Διοικητικού, Ιατρικού και Υγειονομικού προσωπικού του ΙΚΑ-ΕΤΑΜ. Οπότε δεν καταφέραμε να έχουμε πρόσβαση στις αναλυτικές και λεπτομερείς κατανομές του ανθρώπινου δυναμικού του ΙΚΑ-ΕΤΑΜ. Επιπλέον επισκεφθήκαμε τις εγκαταστάσεις του ΙΚΑ

(τωρινό ΕΦΚΑ), προκειμένου να ζητήσουμε πληροφορίες για το προαναφερθέν πρόβλημα και μας ενημέρωσαν ότι έχουν διαθέσιμο αρχείο μόνο για το διοικητικό προσωπικό του ΙΚΑ-ΕΤΑΜ και τις κατανομές του σχετικά με την ηλικία, το φύλο και την εκπαίδευση. Αλλά δυστυχώς δεν έχουμε λάβει κάποια σχετική ενημέρωση από τον αρμόδιο φορέα. Τέλος τα Στατιστικά Μητρώου του Μητρώου Ανθρώπινου Δυναμικού Ελληνικού Δημοσίου, δυστυχώς δεν μας παρείχαν πληροφορίες σχετικές του θέματος μας, καθώς τα στατιστικά αφορούν τη χρονική περίοδο από το 2013 μέχρι 2017 όπου υπάρχει το Ε.Ο.Π.Υ.Υ.

ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ

- Αγαλλόπουλος, Χ. (1955), Κοινωνικά Ασφαλίσεις, Αθήνα.
- Γεωργακόπουλος, Θ. (2005), Εισαγωγή στη Δημόσια Οικονομική, 3η έκδοση, Εκδόσεις Μπένου, Αθήνα.
- Ίδρυμα Κοινωνικών Ασφαλίσεων, (2008), 1937-2007: 70 χρόνια ΙΚΑ - ΕΤΑΜ, Αναδρομή στο παρελθόν και κοινωνική προστασία μέχρι σήμερα, Αθήνα.
- Κρεμαλής, Κ. (1985), *Δίκαιο Κοινωνικών Ασφαλίσεων*, Σάκκουλας, Αθήνα.
- Κυριακουλάκος, Π., (1970), *Κοινωνική Πολιτική*, χ.εκδ., Αθήνα.
- Λιάκος, Α. (1993), Εργασία και πολιτική στην Ελλάδα του Μεσοπολέμου, Το Διεθνές Γραφείο Εργασίας και η ανάπτυξη των κοινωνικών θεσμών, Ίδρυμα Έρευνας και Παιδείας της Εμπορικής Τράπεζας της Ελλάδος, Μελέτες Νεοελληνικής Ιστορίας, Αθήνα.
- Μαυρέας, Κ. (1998), Κοινωνική πολιτική και ιδεολογία στην Ελλάδα του Μεσοπολέμου: επιδράσεις και εξελίξεις με αφορμή το ζήτημα των κοινωνικών ασφαλίσεων, *Θέσεις*, 64, 121-155. διαθέσιμο:
http://www.theseis.com/index2.php?option=com_content&do_pdf=1&id=636
- Πέτρουλας, Π., Ρομπόλης, Σ., Ξυδέας, Ε., Χλέτσος, Μ. (1993), Η κοινωνική ασφάλιση στην Ελλάδα, Η περίπτωση του ΙΚΑ, Ινστιτούτο Εργασίας (ΙΝΕ), Αθήνα.
- ΑΜ 1969 Πόρισμα - Σχέδιο Εθνικής Πολιτικής Κ. Ασφάλειας (Υπ. Κ.Υ.)
- ΑΜ 1990 Πόρισμα - Μελέτη για την Κ.Α. (Πέτρουλας κ.ά).
- Προβόπουλος Α.Γ., 1985, Η κρίση στην κοινωνική ασφάλιση. Το πρόβλημα του ΙΚΑ, Αθήνα, εκδ. ΙΟΒΕ
- Προβόπουλος, Γ. (1987), Κοινωνική Ασφάλιση, Μακροοικονομικές όψεις του χρηματοδοτικού προβλήματος, ΙΟΒΕ, Ειδικές μελέτες 15, Αθήνα.
- Προβόπουλος Γ. (2007), Η Κρίση στην Κοινωνική Ασφάλιση: Το πρόβλημα του ΙΚΑ, Επίκαιρα θέματα Νο. 2, ΙΟΒΕ, Αθήνα.

Σακελλαρόπουλος, Σ., και Σωτήρης, Π., (2004) Αναδιάρθρωση και εκσυγχρονισμός Κοινωνικοί και πολιτικοί μετασχηματισμοί στην Ελλάδα της δεκαετίας του '90, Εκδόσεις Παπαζήση, Αθήνα.

Σολωμός, Γρ. (1991), Κοινωνική Ασφάλιση από την Κρίση στον Ενιαίο Φορέα, Εκδόσεις Νέα Σύνορα, Αθήνα.

Τσαλίκης, Γ. (2008), Η θεμελίωση της Κοινωνικής Ασφάλισης στην Ελλάδα, Εκδόσεις Παπαζήση, Αθήνα.

Υπουργείο Υγείας, Πρόνοιας και Κοινωνικής Αλληλεγγύης (1984), Εισηγήσεις πάνω σε θέματα κοινωνικής ασφάλειας: από τους τρεις κύκλους σεμιναρίων που έγιναν από τον Ιούνιο του 1982 μέχρι τον Μάιο του 1983, Εθνικό Τυπογραφείο, Αθήνα.

Parlier, B. (2010.), A Long Goodbye to Bismarck? The Politics of Welfare Reform in Continental Europe, Amsterdam University Press, Amsterdam.

Ίδρυμα Κοινωνικών Ασφαλίσεων, <http://www.ika.gr/gr/home.cfm>

<https://apografi.gov.gr/index.php/statistika-mitroou.html>

Ελληνική Στατιστική Αρχή (ΕΛΣΤΑΤ), <http://www.statistics.gr/el/library>

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ

Διοικητική Μονάδα	Κατηγορία Υπαλλήλων				Σύνολο
	ΠΕ	ΤΕ	ΔΕ	ΥΕ	
Διοίκηση	360	165	659	155	1.339
Περιφερειακό Υποκ/μα ΑΘΗΝΑΣ	57	18	214	45	334
Γολικό Υποκ/μα Αγίων Αναργύρων	13	2	58	14	87
Γολικό Υποκ/μα Αγίου Ιερόθεου	5	2	20	4	31
Γολικό Υποκ/μα Αγίας Παρασκευής	16	5	30	7	58
Γολικό Υποκ/μα Χολαργού	11	2	18	1	32
Γολικό Υποκ/μα Αιγάλεω	9		38	9	56
Γολικό Υποκ/μα Αλεξάνδρας	26	7	76	12	121
Γολικό Υποκ/μα Αμαρουσίου	30	11	66	15	122
Γολικό Υποκ/μα Κηφισιάς	1				1
Γολικό Υποκ/μα Αμφιθέας	7	4	27	2	40
Γολικό Υποκ/μα Αχαρνών	12	5	29	5	51
Γολικό Υποκ/μα Βύρωνα	7	2	20	5	34
Γολικό Υποκ/μα Γαλατσίου	4		20	6	30
Γολικό Υποκ/μα Γλυφάδας	17	5	42	8	72
Παράρτημα Βάρκιζας	1		9		10
Γολικό Υποκ/μα Δάφνης	21	5	30	4	60
Γολικό Υποκ/μα Ζωγράφου	8	2	33	6	49
Γολικό Υποκ/μα Ηλιούπολης	9	2	33	5	49
Γολικό Υποκ/μα Ηρακλείου Αττικής	5	2	29	5	41
Γολικό Υποκ/μα Ιλίου (Νέων Λιοσίων)	5	2	18	6	31
Γολικό Υποκ/μα Νέας Ζωής	1				1
Γολικό Υποκ/μα Άνω Λιοσίων	1		4		5
Γολικό Υποκ/μα Πετρούπολης	7	3	10	4	24
Γολικό Υποκ/μα Καλλιθέας	32	4	63	15	114
Γολικό Υποκ/μα Καματερού	7	1	13	4	25
Γολικό Υποκ/μα Κεραμεικού	9	4	32	5	50
Γολικό Υποκ/μα Μοσχάτου	6		16	3	25
Γολικό Υποκ/μα Νέας Φιλαδέλφειας	12	1	25	4	42
Γολικό Υποκ/μα Νέας Ιωνίας	20	1	40	14	75
Γολικό Υποκ/μα Νέου Κόσμου	13	1	29	6	49
Γολικό Υποκ/μα Παγκρατίου	6	2	42	5	55
Γολικό Υποκ/μα Πατησίων	23	7	51	8	89
Γολικό Υποκ/μα Περιστερίου	15	6	61	14	96
Γολικό Υποκ/μα Πλατείας Συντάγματος	13	3	36	6	58
Γολικό Υποκ/μα Πλατείας Αττικής	14	4	24	8	50
Γολικό Υποκ/μα Πλατείας Ομονοίας	16	4	35	4	59
Γολικό Υποκ/μα Χαϊδαρίου	4	4	16	2	26
Γολικό Υποκ/μα Χαλανδρίου	14	7	35	6	62
Περιφερειακό Υποκ/μα ΑΠΟΝΟΜΗΣ ΣΥΝΤΑΞΕΩΝ	87	12	123	20	242
Γολικό Υποκ/μα Αγίου Στεφάνου	15	2	19	2	38
Παράρτημα Σκάλας Ωρωπού	5	1			6
Γολικό Υποκ/μα Αλιάρτου	2	1	9		12
Γολικό Υποκ/μα Διστόμου Παρ.	2		6	1	9
Παράρτημα Δίστομο			2		2
Γολικό Υποκ/μα Θήβας	3	1	26	2	32
Γολικό Υποκ/μα Κιάτου	5	3	16	2	26
Παράρτημα Δερβενίου	1		4		5
Παράρτημα Ξυλοκάστρου			7		7

Διοικητική Μονάδα		Κατηγορία Υπαλλήλων				Σύνολο
		ΠΕ	ΤΕ	ΔΕ	ΥΕ	
Γοπικό Υποκ/μα	Κορίνθου	15	2	34	3	54
Παράρτημα	Λουτρακίου	3		8		11
Παράρτημα	Νεμέας			1		1
Γοπικό Υποκ/μα	Κορωπίου	9	4	16	1	30
Παράρτημα	Μαρκόπουλου	6	2	5		13
Γοπικό Υποκ/μα	Λαυρίου	4		13	3	20
Παράρτημα	Κερατέας	3	1	4	1	9
Γοπικό Υποκ/μα	Λιβαδειάς	10	4	15	2	31
Παράρτημα	Κάτω Τιθορέας			1	1	2
Παράρτημα	Ορχομενού	1		2		3
Γοπικό Υποκ/μα	Ονοφύτων	8	3	10	4	25
Γοπικό Υποκ/μα	Ραφίνας	10	4	13	1	28
Παράρτημα	Ανδρου	2		1		3
Παράρτημα	Καρύστου			6		6
Γοπικό Υποκ/μα	Σπάτων	8	1	19	1	29
Περιφεριακό Υποκ/μα	ΒΟΛΟΥ	26	11	52	12	101
Παράρτημα	Αγριάς	1		3	1	5
Παράρτημα	Βελεστίνου	1		3		4
Παράρτημα	Ζαγοράς	1	1			2
Παράρτημα	Σκιάθου	2	1	4		7
Παράρτημα	Σκοπέλου	1		1	1	3
Γοπικό Υποκ/μα	Νέας Ιωνίας Βόλου	10	3	7		20
Γοπικό Υποκ/μα	Αλμυρού	3	1	9	2	15
Παράρτημα	Νέας Αγγιάλου	1	1	1		3
Περιφεριακό Υποκ/μα	ΕΛΕΥΣΙΝΑΣ	25	3	28	12	68
Γοπικό Υποκ/μα	Ασπρόπυργου	12	3	14	5	34
Γοπικό Υποκ/μα	Μεγάρων	9	1	8	1	19
Περιφεριακό Υποκ/μα	ΗΡΑΚΛΕΙΟΥ	21	17	152	19	209
Παράρτημα	Αркаλογορίου	1		8		9
Παράρτημα	Βιάννου			2	1	3
Παράρτημα	Μοιρών	1	1	8		10
Παράρτημα	Τυμπακίου	2	1	4		7
Γοπικό Υποκ/μα	Αγίου Νικολάου	6	1	22	3	32
Παράρτημα	Νεάπολης Κρήτης	1		3		4
Γοπικό Υποκ/μα	Ιεράπετρας	2	4	18	2	26
Γοπικό Υποκ/μα	Αγίου Μηνά	5	2	29	1	37
Γοπικό Υποκ/μα	Λιμένα Χερσονήσου	6		16	3	25
Γοπικό Υποκ/μα	Νέας Αλικαρνασσού	4	3	30	3	40
Γοπικό Υποκ/μα	Σητείας	2	2	28	1	33
Περιφεριακό Υποκ/μα	ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ	146	42	143	39	370
Γοπικό Υποκ/μα	25ης Μαρτίου	36	4	19	7	66
Παράρτημα	Βασιλικών	1		2		3
Παράρτημα	Νέας Μηχανιάνας	2	2	3		7
Γοπικό Υποκ/μα	Ευόσμου	33	10	18	5	66
Γοπικό Υποκ/μα	Ιωνίας (Θεσσαλονίκης)	18	3	13	3	37
Γοπικό Υποκ/μα	Σταυρούπολης	9	2	7	2	20
Παράρτημα	Κουφαλιών			4		4
Παράρτημα	Χαλκηδόννας		2	2		4
Γοπικό Υποκ/μα	Καλαμαριάς	19	2	14	4	39
Γοπικό Υποκ/μα	Λαγκαδά	6	2	10	1	19
Γοπικό Υποκ/μα	Νεάπολης Θεσ/κης	21	10	22	6	59

Διοικητική Μονάδα		Κατηγορία Υπαλλήλων				Σύνολο
		ΠΕ	ΤΕ	ΔΕ	ΥΕ	
Παράρτημα	Σταυρού	4		4	1	9
Γοπικό Υποκ/μα	Πύλης Αξιού	18	4	27	8	57
Γοπικό Υποκ/μα	Τούμπα	21	2	19	3	45
Γοπικό Υποκ/μα	Αλεξανδρείας	4	3	7	1	15
Γοπικό Υποκ/μα	Αξιούπολης	5		4	1	10
Παράρτημα	Γουμένισσας		2	1		3
Παράρτημα	Πολύκαστρου	2	1	3		6
Γοπικό Υποκ/μα	Αρναίας	3		5	2	10
Γοπικό Υποκ/μα	Βέροιας	14	2	15	4	35
Γοπικό Υποκ/μα	Γιαννιτσών	10	1	10	2	23
Παράρτημα	Κρύας βρύσης	2				2
Γοπικό Υποκ/μα	Εδεσσας	13	1	8	4	26
Γοπικό Υποκ/μα	Αριδαίας	6	1	6		13
Παράρτημα	Σκούρας	1	1	3		5
Γοπικό Υποκ/μα	Κατερίνης	17	5	22	5	49
Παράρτημα	Αιγινίου	2	1	2		5
Παράρτημα	Λιτοχώρου	2	3	1	1	7
Γοπικό Υποκ/μα	Κιλκίς	7	4	8	3	22
Παράρτημα	Νέας Σάντας	1	2			3
Γοπικό Υποκ/μα	Νάουσας	7	1	11	1	20
Γοπικό Υποκ/μα	Νέων Μουδανιών	5	3	8	1	17
Παράρτημα	Νέας Καλλικράτειας	2		2	1	5
Γοπικό Υποκ/μα	Κασσάνδρας	4	3	9		16
Γοπικό Υποκ/μα	Πολυγύρου	9	1	5	1	16
Παράρτημα	Γαλάτιστα			2		2
Παράρτημα	Γερακίνης	1		2		3
Γοπικό Υποκ/μα	Σερρών	17	7	22	6	52
Παράρτημα	Ηράκλειας	2		2		4
Παράρτημα	Νέας Ζίχνης			3		3
Παράρτημα	Νιγρίτας	2		2		4
Γοπικό Υποκ/μα	Σιδηροκάστρου	5	1	5	1	12
Γοπικό Υποκ/μα	Στρατωνίου	3		7	2	12
Περιφεριακό Υποκ/μα	ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ	25	3	55	11	94
Παράρτημα	Κόνιτσας		1	3		4
Παράρτημα	Μετσόβου	1		2		3
Γοπικό Υποκ/μα	Αρτας	7	4	25	7	43
Παράρτημα	Φιλιπιάδας	1		4		5
Γοπικό Υποκ/μα	Ηγουμενίτσας	5		11	4	20
Παράρτημα	Παραμυθιάς	2	1	5		8
Παράρτημα	Φιλιατών	2			1	3
Γοπικό Υποκ/μα	Κερκυρας	18	9	33	4	64
Παράρτημα	Ανοι Λευκίμης			4		4
Γοπικό Υποκ/μα	Λευκάδος	8		10	1	19
Παράρτημα	Βόνιτσας	1		4		5
Γοπικό Υποκ/μα	Πρέβεζας	7	2	15	7	31
Παράρτημα	Πάργας	1		3		4
Περιφεριακό Υποκ/μα	ΚΑΒΑΛΑΣ	14	11	40	4	69
Παράρτημα	Ελευθερούπολης	1		5	1	7
Παράρτημα	Λιμένα Θάσου	3	1	2		6
Παράρτημα	Λιμεναρίων Θάσου	1		2		3
Παράρτημα	Χρυσούπολης	3		6		9

Διοικητική Μονάδα		Κατηγορία Υπαλλήλων				Σύνολο
		ΠΕ	ΤΕ	ΔΕ	ΥΕ	
Γοπικό Υποκ/μα	Δράμας	13	6	21	3	43
Παράρτημα	Κάτω Νευροκοπίου	1		2		3
Γοπικό Υποκ/μα	Ξάνθης	12	3	16	3	34
Περιφεριακό Υποκ/μα	ΚΑΛΑΜΑΤΑΣ	17	4	51	9	81
Παράρτημα	Μεγαλά			6		6
Παράρτημα	Μεσσήνης			8		8
Παράρτημα	Πύλου	1	1	1		3
Γοπικό Υποκ/μα	Κυπαρισσίας	4		8		12
Παράρτημα	Γαργαλιάνων	2				2
Παράρτημα	Φύλιτρών	1				1
Περιφεριακό Υποκ/μα	ΚΑΡΔΙΤΣΑΣ	11	4	38	8	61
Παράρτημα	Μουζακίου	2		2		4
Παράρτημα	Παλαμά	3		2	1	6
Παράρτημα	Σοφάδων		1	3		4
Γοπικό Υποκ/μα	Καλαμπάκας	2	1	9	3	15
Γοπικό Υποκ/μα	Τρικάλων	12	4	47	11	74
Παράρτημα	Πύλης	1		2	1	4
Παράρτημα	Φαρκαδώνας	1		2		3
Περιφεριακό Υποκ/μα	ΚΟΖΑΝΗΣ	20	10	27	6	63
Παράρτημα	Σερβίων	1		3	1	5
Γοπικό Υποκ/μα	Αμύνταιου	5	1	6	1	13
Γοπικό Υποκ/μα	Γρεβενών	5	1	12	1	19
Παράρτημα	Δεσκάτης			2		2
Γοπικό Υποκ/μα	Καστοριάς	8	3	12	2	25
Παράρτημα	Αργους Ορεστικού	3		2		5
Γοπικό Υποκ/μα	Πτολεμαΐδας	6	4	6	5	21
Γοπικό Υποκ/μα	Σιάτιστας	2	2	6	2	12
Παράρτημα	Τσοτλίου	2		1		3
Γοπικό Υποκ/μα	Φλώρινας	10	1	6	3	20
Περιφεριακό Υποκ/μα	ΚΟΜΟΤΗΝΗΣ	10	4	23	9	46
Παράρτημα	Σαπών	2			1	3
Γοπικό Υποκ/μα	Αλεξανδρούπολης	11	3	30	6	50
Παράρτημα	Φερών	2	1	2		5
Γοπικό Υποκ/μα	Διδυμοτείχου	5	2	5	1	13
Γοπικό Υποκ/μα	Ορεστιάδας	5	2	10	2	19
Γοπικό Υποκ/μα	Σουφλίου	4		6	1	11
Περιφεριακό Υποκ/μα	ΛΑΜΙΑΣ	15	4	51	6	76
Παράρτημα	Αμφίκλειας	1		1		2
Παράρτημα	Δομοκού	1		1	1	3
Παράρτημα	Μακρακώμης	2		2	1	5
Γοπικό Υποκ/μα	Αμφισσας	7	2	8	1	18
Παράρτημα	Γραβιάς	1		2		3
Παράρτημα	Ιτέας	1		1		2
Γοπικό Υποκ/μα	Αταλάντης	2	4	11	3	20
Παράρτημα	Αγίου Κων/νου		1	2		3
Παράρτημα	Λάρυμνας			3		3
Γοπικό Υποκ/μα	Καρπενησίου	1	1	3	4	9
Γοπικό Υποκ/μα	Στυλίδας	2	1	7		10
Περιφεριακό Υποκ/μα	ΛΑΡΙΣΑΣ	34	6	48	12	100
Παράρτημα	Αγιάς		1	4		5
Παράρτημα	Ελασσόνας			4	1	5

Διοικητική Μονάδα		Κατηγορία Υπαλλήλων				Σύνολο
		ΠΕ	ΤΕ	ΔΕ	ΥΕ	
Παράρτημα	Τυρνάβου	1		4		5
Παράρτημα	Φαρσάλων	2		3		5
Γοπικό Υποκ/μα	Ανατολικής Λάρισας	9	6	19	1	35
Περιφεριακό Υποκ/μα	ΜΥΤΙΛΗΝΗΣ	9	6	29	5	49
Παράρτημα	Καλλονής	2	1	2		5
Παράρτημα	Μήθυμνας	3		5		8
Παράρτημα	Παπιάδου	1		2	1	4
Παράρτημα	Πλωμαρίου	3				3
Παράρτημα	Πολιχνίτου			2	1	3
Γοπικό Υποκ/μα	Μύρινας (Δήμου)	4	2	4	1	11
Γοπικό Υποκ/μα	Χίου	13	4	19	3	39
Περιφεριακό Υποκ/μα	ΠΑΤΡΑΣ	26	12	60	13	111
Παράρτημα	Κάτω Αγιάς	3	1	2	1	7
Γοπικό Υποκ/μα	Αγίου Αλεξίου	6	5	28	3	42
Παράρτημα	Ρίου	1		2	1	4
Γοπικό Υποκ/μα	Άνω Πόλης	12	1	25	6	44
Γοπικό Υποκ/μα	Αργινίου	7	2	65	8	82
Παράρτημα	Αμφιλοχίας		1	4	1	6
Παράρτημα	Αστακού	1		2		3
Γοπικό Υποκ/μα	Αγίου	5	3	24	4	36
Παράρτημα	Ακράτας			1		1
Παράρτημα	Καλαβρύτων	1		3		4
Γοπικό Υποκ/μα	Αμαλιάδας	5	1	12	3	21
Παράρτημα	Βαρβολομιού	1		1		2
Παράρτημα	Γαστούνης			3	1	4
Παράρτημα	Λεγανών	2		3		5
Γοπικό Υποκ/μα	Αργοστολίου	6	1	10	3	20
Παράρτημα	Ιθάκης			2		2
Παράρτημα	Ληξουρίου			4	1	5
Παράρτημα	Πόρου Κεφαλονιάς			1		1
Παράρτημα	Σάμης	1		1		2
Γοπικό Υποκ/μα	Ζακύνθου	6	2	15	1	24
Γοπικό Υποκ/μα	Μεσολογγίου	3	1	20	6	30
Γοπικό Υποκ/μα	Ναυπάκτου	3	2	12	7	24
Γοπικό Υποκ/μα	Πόργου	2		26	12	40
Παράρτημα	Αρχαίας Ολυμπίας		1	3	1	5
Παράρτημα	Ζαχάρως		1	3		4
Παράρτημα	Κρεστένων		1	2	1	4
Περιφεριακό Υποκ/μα	ΠΕΙΡΑΙΑ	78	18	84	30	210
Παράρτημα	Αίγινας	1	1	5		7
Παράρτημα	Πόρου		1	3		4
Παράρτημα	Σερίφου	3		1		4
Παράρτημα	Σπετσών	2		2	1	5
Γοπικό Υποκ/μα	Αγίας Σοφίας	14	3	23	7	47
Γοπικό Υποκ/μα	Αμφιάλη	10	4	14	3	31
Γοπικό Υποκ/μα	Δραπετσώνας	6	1	15	6	28
Γοπικό Υποκ/μα	Καμινίων	11	3	15	8	37
Γοπικό Υποκ/μα	Κορυδαλλός	16	1	27	1	45
Γοπικό Υποκ/μα	Νίκαιας	13	3	28	18	62
Γοπικό Υποκ/μα	Περάματος	8		14	4	26
Γοπικό Υποκ/μα	Ερμούπολης	7	2	13	3	25

Διοικητική Μονάδα		Κατηγορία Υπαλλήλων				Σύνολο
		ΠΕ	ΤΕ	ΔΕ	ΥΕ	
Γοπικό Υποκ/μα	Μυκόνου	3	2	5	1	11
Παράρτημα	Τήνου			5		5
Γοπικό Υποκ/μα	Μήλου	5	1	5	2	13
Γοπικό Υποκ/μα	Νάξου	7	1	8	1	17
Γοπικό Υποκ/μα	Θήρας	7	1	7	1	16
Παράρτημα	Πάρου	2	1	7		10
Γοπικό Υποκ/μα	Σαλαμίνας	8	1	11	2	22
Γοπικό Υποκ/μα	Σάμου	5	1	11	2	19
Παράρτημα	Αγίου Κηρύκου	2		2		4
Παράρτημα	Ευδήλου		1	3	1	5
Παράρτημα	Καρλοβασιού			5		5
Περιφεριακό Υποκ/μα	ΡΟΔΟΥ	29	6	50	9	94
Παράρτημα	Αρχαγγέλου	1		2		3
Παράρτημα	Καρπάθου	1		2		3
Γοπικό Υποκ/μα	Καλύμνου	5	1	6		12
Γοπικό Υποκ/μα	Κω	12	7	12	1	32
Γοπικό Υποκ/μα	Λέρου	6	3	4	1	14
Παράρτημα	Πάτμου	2				2
Περιφεριακό Υποκ/μα	ΤΡΙΠΟΛΗΣ	8	1	33	5	47
Παράρτημα	Αστρους			6		6
Παράρτημα	Λεωνιδίου	1		2		3
Παράρτημα	Τροπαιών			3	1	4
Γοπικό Υποκ/μα	Άργους	6	3	19	3	31
Γοπικό Υποκ/μα	Κρανιδίου	1	1	8		10
Γοπικό Υποκ/μα	Μεγαλόπολης	1	1	6	2	10
Γοπικό Υποκ/μα	Ναυπλίου	5	2	24	5	36
Γοπικό Υποκ/μα	Σπάρτης	8	1	11	5	25
Παράρτημα	Γυθείου	1	1	5	1	8
Παράρτημα	Μολάων	3	1			4
Παράρτημα	Νεάπολης Λακωνίας	1		2		3
Παράρτημα	Σκάλας Λακωνίας	2		1		3
Περιφεριακό Υποκ/μα	ΧΑΛΚΙΔΑΣ	26	9	45	9	89
Γοπικό Υποκ/μα	Αλιβερίου	4	1	4	2	11
Γοπικό Υποκ/μα	Ιστιαίας	2	2	8	1	13
Παράρτημα	Αιδηνού		1	5		6
Γοπικό Υποκ/μα	Κύμης	1	2	9	2	14
Γοπικό Υποκ/μα	Μαντουδίου	2		6	2	10
Παράρτημα	Αγίας Άννας			1	1	2
Παράρτημα	Λίμνης			1		1
Περιφεριακό Υποκ/μα	ΧΑΝΙΩΝ	15	8	67	7	97
Παράρτημα	Κισσάμου	1		2		3
Γοπικό Υποκ/μα	Ρεθύμνου	6	2	32	11	51
Παράρτημα	Περάματος Ρεθύμνου			2	1	3
Γοπικό Υποκ/μα	Ασφαλισμένων ΤΑΠ-ΟΤΕ	12	5	22	5	44
Γοπικό Υποκ/μα	Τομέα Ασφάλισης Προσωπικού ΔΕΗ	1	3	3	1	8
Γοπικό Υποκ/μα	Ασφαλισμένων ΑΤΕ-ΕΤΕ-ΤΕ-ΕΤΒΑ-ΕΘΝΙΚΗΣ	4	3	1	4	12
Γοπικό Υποκ/μα	Ασφαλισμένων ΤΣΠ-ΗΣΑΠ Κ.Σ.-ΤΣΕΑΠΓΣΟ	5	1	7	3	16
Σύνολο		2.528	793	5.194	1.055	9.570

Υπηρεσία - Μονάδα Υγείας	Υπηρετούντες Ιατροί
Διοίκηση	34
1ο Νοσοκομείο ΙΚΑ-ΕΤΑΜ Αθήνας	169
2ο Νοσοκομείο ΙΚΑ-ΕΤΑΜ ΘΕΣ/ΝΙΚΗΣ	135
3ο Νοσοκομείο ΙΚΑ-ΕΤΑΜ Αθήνας Βραχείας Νοσηλείας	127
7ο Νοσοκομείο ΙΚΑ-ΕΤΑΜ Αθήνας	86
Ογκολογικό Νοσοκομείο ΙΚΑ-ΕΤΑΜ ΑΘΗΝΑΣ	101
Κέντρο Διάγνωσης & Ιατρικής Εργασίας	5
Κέντρο Παιδοψυχικής Υγιεινής Αθήνας	9
Κέντρο Παιδοψυχικής Υγιεινής Θεσσαλονίκης	3
Κέντρο Προληπτικής Ιατρικής Αλεξανδρούπολης	5
Νομαρχιακή Μον. Υγείας Αγ. Παρασκευής	105
Νομαρχιακή Μον. Υγείας Αθήνας	238
Νομαρχιακή Μον. Υγείας Αιγάλεω	79
Νομαρχιακή Μον. Υγείας Αλεξανδρούπολης	39
Νομαρχιακή Μον. Υγείας Αμφισσας	14
Νομαρχιακή Μον. Υγείας Αρτας	34
Νομαρχιακή Μον. Υγείας Βέροιας	45
Νομαρχιακή Μον. Υγείας Βόλου	86
Νομαρχιακή Μον. Υγείας Δράμας	50
Νομαρχιακή Μον. Υγείας Έδεσσας	32
Νομαρχιακή Μον. Υγείας Ερμούπολης	14
Νομαρχιακή Μον. Υγείας Ηγουμενίτσας	17
Νομαρχιακή Μον. Υγείας Ηρακλείου	143
Νομαρχιακή Μον. Υγείας Θεσσαλονίκης	291
Νομαρχιακή Μον. Υγείας Ιωαννίνων	65
Νομαρχιακή Μον. Υγείας Καβάλας	63
Νομαρχιακή Μον. Υγείας Καλαμάτας	60
Νομαρχιακή Μον. Υγείας Καρδίτσας	40
Νομαρχιακή Μον. Υγείας Καστοριάς	19
Νομαρχιακή Μον. Υγείας Κατερίνης	50
Νομαρχιακή Μον. Υγείας Κερκiras	67
Νομαρχιακή Μον. Υγείας Κιλκίς	32
Νομαρχιακή Μον. Υγείας Κοζάνης	41
Νομαρχιακή Μον. Υγείας Κομοτηνής	30
Νομαρχιακή Μον. Υγείας Κορίνθου	32
Νομαρχιακή Μον. Υγείας Λαμίας	46
Νομαρχιακή Μον. Υγείας Λάρισσας	87
Νομαρχιακή Μον. Υγείας Λευκάδας	11
Νομαρχιακή Μον. Υγείας Λιβαδειάς	26
Νομαρχιακή Μον. Υγείας Μεσολογγίου	24
Νομαρχιακή Μον. Υγείας Μυτιλήνης	34
Νομαρχιακή Μον. Υγείας Ναυπλίου	18
Νομαρχιακή Μον. Υγείας Εάνθης	43
Νομαρχιακή Μον. Υγείας Πάτρας	129
Νομαρχιακή Μον. Υγείας Πειραιά	157
Νομαρχιακή Μον. Υγείας Πρέβεζας	20
Νομαρχιακή Μον. Υγείας Πύργου	34
Νομαρχιακή Μον. Υγείας Ρεθύμνου	23
Νομαρχιακή Μον. Υγείας Ρόδου	88
Νομαρχιακή Μον. Υγείας Σάμου	11

Υπηρεσία - Μονάδα Υγείας		Υπηρετούντες Ιατροί
Νομαρχιακή Μον. Υγείας	Σερρών	51
Νομαρχιακή Μον. Υγείας	Τρικάλων	57
Νομαρχιακή Μον. Υγείας	Τρίπολης	25
Νομαρχιακή Μον. Υγείας	Φλώρινας	16
Νομαρχιακή Μον. Υγείας	Χαλκίδας	71
Νομαρχιακή Μον. Υγείας	Χανίων	78
Νομαρχιακή Μον. Υγείας	Χίου	28
Τοπική Μον. Υγείας	25ης Μαρτίου	179
Τοπική Μον. Υγείας	Ανω Πόλης Πατρών	39
Τοπική Μον. Υγείας	Αγίου Αλεξίου	41
Τοπική Μον. Υγείας	Αγίων Αναργούρων	147
Τοπική Μον. Υγείας	Αγίου Ιεροθέου	43
Τοπική Μον. Υγείας	Αγίας Σοφίας	73
Τοπική Μον. Υγείας	Αγίου Στεφάνου	24
Τοπική Μον. Υγείας	Αγρινίου	65
Τοπική Μον. Υγείας	Αιγίου	29
Τοπική Μον. Υγείας	Αλεξάνδρας	161
Τοπική Μον. Υγείας	Αλεξάνδρειας	14
Τοπική Μον. Υγείας	Αμαρουσίου	135
Τοπική Μον. Υγείας	Αργούς	20
Τοπική Μον. Υγείας	Ασπροπόργου	19
Τοπική Μον. Υγείας	Αχαρνών	58
Τοπική Μον. Υγείας	Βύρωνα	59
Τοπική Μον. Υγείας	Γαλατσίου	49
Τοπική Μον. Υγείας	Γλυφάδας	34
Τοπική Μον. Υγείας	Δάφνης	126
Τοπική Μον. Υγείας	Ελευσίνας	86
Τοπική Μον. Υγείας	Ζωγράφου	67
Τοπική Μον. Υγείας	Ηλιούπολης	46
Τοπική Μον. Υγείας	Ζωγράφου	78
Τοπική Μον. Υγείας	Ηλιούπολης	74
Τοπική Μον. Υγείας	Θήβας	25
Τοπική Μον. Υγείας	Ιλίου	38
Τοπική Μον. Υγείας	Καλλιθέας	224
Τοπική Μον. Υγείας	Καμινίων Πειραιά	58
Τοπική Μον. Υγείας	Κεραμικού	60
Τοπική Μον. Υγείας	Κορωπίου	30
Τοπική Μον. Υγείας	Κώ	26
Τοπική Μον. Υγείας	Μεγάρων	26
Τοπική Μον. Υγείας	Μοσχάτου	35
Τοπική Μον. Υγείας	Νέας Ιωνίας	133
Τοπική Μον. Υγείας	Νέου Κόσμου	81
Τοπική Μον. Υγείας	Νέων Μουδανιών	22
Τοπική Μον. Υγείας	Νέας Φιλαδέλφειας	65
Τοπική Μον. Υγείας	Νάουσας	23
Τοπική Μον. Υγείας	Νεάπολης Θεσ/κης	119
Τοπική Μον. Υγείας	Νίκαιας	147
Τοπική Μον. Υγείας	Οινοφύτων	19
Τοπική Μον. Υγείας	Παγκρατίου	90
Τοπική Μον. Υγείας	Πατησίων	91
Τοπική Μον. Υγείας	Περάματος Πειραιά	31
Τοπική Μον. Υγείας	Περιστερίου	156

Υπηρεσία - Μονάδα Υγείας		Υπηρετούντες Ιατροί
Τοπική Μον. Υγείας	Πλ. Αττικής	72
Τοπική Μον. Υγείας	Πτολεμαΐδας	25
Τοπική Μον. Υγείας	Πύλης Αζιού	197
Τοπική Μον. Υγείας	Σαλαμίνας	30
Τοπική Μον. Υγείας	Τούμπα	78
Τοπική Μον. Υγείας	Χαϊδαρίου	46
Τοπική Μον. Υγείας	Χαλανδρίου	116
Πολυιατρείο	τ. ΤΑΞΥ Αττικής	50
Τοπικό Ιατρείο	Αγριάς	3
Τοπικό Ιατρείο	Γαλανεικών	1
Τοπικό Ιατρείο	Κουφαλίων	5
Τοπικό Ιατρείο	Μαρκοπούλου	14
Τοπικό Ιατρείο	Νέας Ιωνίας Βόλου	22
Τοπικό Ιατρείο	Νέας Μαγνησίας	1
Τοπικό Ιατρείο	Νέας Μηχανιάνας	2
Τοπικό Ιατρείο	Παγκρατίου	1
Τοπικό Ιατρείο	Παιανίας	8
Τοπικό Ιατρείο	Στυλίδας	1
Τοπικό Ιατρείο	Φύλιππιάδας	6
Περιφερειακό Υποκ/μα	Αθηνών	17
Περιφερειακό Υποκ/μα	Συντάξεων	5
Τοπικό Υποκ/μα	Αγίου Νικολάου	19
Τοπικό Υποκ/μα	Αλιάρτου	4
Τοπικό Υποκ/μα	Αλιβερίου	10
Τοπικό Υποκ/μα	Αλμυρού	8
Τοπικό Υποκ/μα	Αμαλιάδας	19
Τοπικό Υποκ/μα	Αμύνταιου	4
Τοπικό Υποκ/μα	Αξιούπολης	6
Τοπικό Υποκ/μα	Αργοστολίου	21
Τοπικό Υποκ/μα	Αρδαίας	11
Τοπικό Υποκ/μα	Αρναίας	7
Τοπικό Υποκ/μα	Αταλάντης	7
Τοπικό Υποκ/μα	Γρεβενών	11
Τοπικό Υποκ/μα	Διύμοτειχου	10
Τοπικό Υποκ/μα	Ζακύνθου	23
Τοπικό Υποκ/μα	Θήρας	5
Τοπικό Υποκ/μα	Ιεράπετρας	9
Τοπικό Υποκ/μα	Ιστιαίας	6
Τοπικό Υποκ/μα	Καλαμπάκας	8
Τοπικό Υποκ/μα	Καλόμνου	9
Τοπικό Υποκ/μα	Καματερού	15
Τοπικό Υποκ/μα	Καρπενησίου	6
Τοπικό Υποκ/μα	Κασσάνδρας	5
Τοπικό Υποκ/μα	Κιάτου	13
Τοπικό Υποκ/μα	Κρανιδίου	4
Τοπικό Υποκ/μα	Κύμης	3
Τοπικό Υποκ/μα	Κυπαρισσίας	12
Τοπικό Υποκ/μα	Λαυρίου	17
Τοπικό Υποκ/μα	Λέρου	4
Τοπικό Υποκ/μα	Μαντουδίου	2
Τοπικό Υποκ/μα	Μεγαλόπολης	1
Τοπικό Υποκ/μα	Μήλου	2

Υπηρεσία - Μονάδα Υγείας		Υπηρετούντες Ιατροί
Τοπικό Υποκ/μα	Μυκόνου	6
Τοπικό Υποκ/μα	Μύρνας (Λήμνου)	5
Τοπικό Υποκ/μα	Νάξου	11
Τοπικό Υποκ/μα	Ναυπάκτου	13
Τοπικό Υποκ/μα	Νέας Αλικαρνασσοῦ	13
Τοπικό Υποκ/μα	Ορεστιάδας	23
Τοπικό Υποκ/μα	Παραλίας Διστόμου	11
Τοπικό Υποκ/μα	Πολυγύρου	13
Τοπικό Υποκ/μα	Ραφίνας	32
Τοπικό Υποκ/μα	Σητείας	8
Τοπικό Υποκ/μα	Σιάτιστας	1
Τοπικό Υποκ/μα	Σουφλίου	3
Τοπικό Υποκ/μα	Σπάρτης	18
Τοπικό Υποκ/μα	Σπάτων	4
Τοπικό Υποκ/μα	Στρατωνίου	12
Παράρτημα	Αγίας Άννας	1
Παράρτημα	Αγίου Κηρύκου	2
Παράρτημα	Αγίου Κων/νου	3
Παράρτημα	Αγιάς	2
Παράρτημα	Αίγινας	4
Παράρτημα	Αιγινίου	3
Παράρτημα	Αιδηψού	4
Παράρτημα	Αμφιλοχίας	2
Παράρτημα	Άργους Ορεστικού	1
Παράρτημα	Αργαγγέλου	4
Παράρτημα	Αρχαίας Ολυμπίας	1
Παράρτημα	Αστακού	1
Παράρτημα	Αστρους	4
Παράρτημα	Βελεστίνου	2
Παράρτημα	Βόνιτσας	2
Παράρτημα	Γαλατσίας	1
Παράρτημα	Γαργαλιάνων	3
Παράρτημα	Γαστούνης	1
Παράρτημα	Γουμένισσας	3
Παράρτημα	Γυθείου	4
Παράρτημα	Δεσκάτης	1
Παράρτημα	Δομοκού	2
Παράρτημα	Ελασσόνας	9
Παράρτημα	Ελευθερούπολης	6
Παράρτημα	Ευδήλου	2
Παράρτημα	Ζαχάρως	2
Παράρτημα	Ηράκλειας	1
Παράρτημα	Ιτέας	1
Παράρτημα	Καλλονής	1
Παράρτημα	Καρλοβασίου	3
Παράρτημα	Καρπάθου	2
Παράρτημα	Κάτω Αχαΐας	3
Παράρτημα	Κερατέας	7
Παράρτημα	Κόνιτσας	2
Παράρτημα	Κρεστένων	3
Παράρτημα	Λάρυμνας	11
Παράρτημα	Λεχαινών	3

Υπηρεσία - Μονάδα Υγείας		Υπηρετούντες Ιατροί
Παράρτημα	Ληξουρίου	2
Παράρτημα	Λιμένα Θάσου	2
Παράρτημα	Λιμεναρίων Θάσου	3
Παράρτημα	Λιτοχώρου	3
Παράρτημα	Λουτρακίου	5
Παράρτημα	Μακρακώμης	2
Παράρτημα	Μεσσήνης	1
Παράρτημα	Μετσόβου	2
Παράρτημα	Μήθυμνας	1
Παράρτημα	Μοιρών	7
Παράρτημα	Μολάων	1
Παράρτημα	Μουζακίου	4
Παράρτημα	Νεάπολης Κρήτης	1
Παράρτημα	Νέας Αγχάλου	3
Παράρτημα	Νέας Καλλικράτειας	3
Παράρτημα	Νέας Σάντας	3
Παράρτημα	Νεμέας	1
Παράρτημα	Νιγρίτας	3
Παράρτημα	Ξυλοκάστρου	2
Παράρτημα	Ορχομενού	3
Παράρτημα	Παλαμά	2
Παράρτημα	Παπιάδου	2
Παράρτημα	Παραμυθιάς	2
Παράρτημα	Πάργας	3
Παράρτημα	Πάρου	1
Παράρτημα	Πάτμιο	1
Παράρτημα	Πολύκαστρου	4
Παράρτημα	Πόρου	3
Παράρτημα	Πύλου	2
Παράρτημα	Σαπών	2
Παράρτημα	Σερβίων	1
Παράρτημα	Σιδηροκάστρου	3
Παράρτημα	Σκάλας Λακωνίας	1
Παράρτημα	Σκάλας Ωρωπού	17
Παράρτημα	Σκύδρας	4
Παράρτημα	Σοφάδων	4
Παράρτημα	Σπετσών	1
Παράρτημα	Τήνου	3
Παράρτημα	Τυρνάβου	4
Παράρτημα	Φαρκαδόνας	2
Παράρτημα	Φαρσάλων	7
Παράρτημα	Φερών	4
Παράρτημα	Φιλιατρών	2
Παράρτημα	Φιλιατών	3
Παράρτημα	Χρυσούπολης	8
Σύνολο		8.001

Διοικητική Μονάδα		Κατηγορία Υπαλλήλων				Σύνολο
		ΠΕ	ΤΕ	ΔΕ	ΥΕ	
Διοίκηση		21	10	35	0	66
Περιφεριακό Υποκ/μα	ΑΘΗΝΩΝ	8	1	23		32
Περιφεριακό Υποκ/μα	ΒΟΛΟΥ			4		4
Περιφεριακό Υποκ/μα	ΕΛΕΥΣΙΝΑΣ			1		1
Περιφεριακό Υποκ/μα	ΗΡΑΚΛΕΙΟΥ	1	2	3		6
Περιφεριακό Υποκ/μα	ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ	3		9		12
Περιφεριακό Υποκ/μα	ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ	1		2		3
Περιφεριακό Υποκ/μα	ΚΑΒΑΛΑΣ	1		2		3
Περιφεριακό Υποκ/μα	ΚΑΛΑΜΑΤΑΣ	1		4		5
Περιφεριακό Υποκ/μα	ΚΑΡΔΙΤΣΑΣ		1			1
Περιφεριακό Υποκ/μα	ΚΟΖΑΝΗΣ			4		4
Περιφεριακό Υποκ/μα	ΚΟΜΟΤΗΝΗΣ			2		2
Περιφεριακό Υποκ/μα	ΛΑΜΙΑΣ	1		3		4
Περιφεριακό Υποκ/μα	ΛΑΡΙΣΑΣ	1		2		3
Περιφεριακό Υποκ/μα	ΜΥΤΙΛΗΝΗΣ		1	2		3
Περιφεριακό Υποκ/μα	ΠΑΤΡΑΣ	3		2		5
Περιφεριακό Υποκ/μα	ΠΕΙΡΑΙΑ	3		8		11
Περιφεριακό Υποκ/μα	ΡΟΔΟΥ	1		2		3
Περιφεριακό Υποκ/μα	ΤΡΙΠΟΛΗΣ			1		1
Περιφεριακό Υποκ/μα	ΧΑΛΚΙΔΑΣ			2		2
Γολικό Υποκ/μα	Αγίας Παρασκευής		1			1
Γολικό Υποκ/μα	Αγίου Νικολάου		1	1		2
Γολικό Υποκ/μα	Αιγάλεω		1			1
Γολικό Υποκ/μα	Αλιβερίου		1	1		2
Γολικό Υποκ/μα	Αλμυρού		3			3
Γολικό Υποκ/μα	Αμαλιάδας		1	1		2
Γολικό Υποκ/μα	Αμαρουσίου		1			1
Γολικό Υποκ/μα	Αμύνταιου		1			1
Γολικό Υποκ/μα	Αμφισσας		2	2	1	5
Γολικό Υποκ/μα	Αργοστολίου		4	1		5
Γολικό Υποκ/μα	Αρναίας		3	1		4
Γολικό Υποκ/μα	Αταλάντης		1	2		3
Γολικό Υποκ/μα	Γρεβενών		4	6		10
Γολικό Υποκ/μα	Διδυμοτείχου		3			3
Γολικό Υποκ/μα	Ζακύνθου	1	5	1	1	8
Γολικό Υποκ/μα	Ήγουμενίτσας		2	2		4
Γολικό Υποκ/μα	Ιεράπετρας		2	3		5
Γολικό Υποκ/μα	Καλύμνου			1		1
Γολικό Υποκ/μα	Καματερού		1			1
Γολικό Υποκ/μα	Καρπενησίου		1	1		2
Γολικό Υποκ/μα	Κερκυρας	1				1
Γολικό Υποκ/μα	Κιάτου		3			3
Γολικό Υποκ/μα	Λαυρίου		3	2		5
Γολικό Υποκ/μα	Λέρου		1	2		3
Γολικό Υποκ/μα	Λευκάδος			1		1
Γολικό Υποκ/μα	Μήλου			1		1
Γολικό Υποκ/μα	Μύρνας (Λήμνου)		2			2
Γολικό Υποκ/μα	Ναυπάκτου		1	2		3
Γολικό Υποκ/μα	Νέας Αλικαρνασσού			3	1	4
Γολικό Υποκ/μα	Νίκαιας		1			1
Γολικό Υποκ/μα	Οινοφύτων		1			1
Γολικό Υποκ/μα	Ορεστιάδας		4	4		8

Διοικητική Μονάδα		Κατηγορία Υπαλλήλων				Σύνολο
		ΠΕ	ΤΕ	ΔΕ	ΥΕ	
Τοπικό Υποκ/μα	Παραλίας Διστόμου		1	5	2	8
Τοπικό Υποκ/μα	Πολυγύρου		3	1		4
Τοπικό Υποκ/μα	Πρέβεζας	1		1		2
Τοπικό Υποκ/μα	Ραφήνας		2	1	1	4
Τοπικό Υποκ/μα	Σάμου		3	1		4
Τοπικό Υποκ/μα	Σητείας			3		3
Τοπικό Υποκ/μα	Σουφλίου		1			1
Τοπικό Υποκ/μα	Σπάρτης		4	1		5
Τοπικό Υποκ/μα	Στρατανίου		2			2
Παράρτημα	Λάρυμνας			3		3
Παράρτημα	Πάρου		1			1
Σύνολο		48	86	165	6	305

Μονάδα Υγείας	Κατηγορία Υπαλλήλων				Σύνολο	
	ΠΕ	ΤΕ	ΔΕ	ΥΕ		
Νομαρχιακή Μον. Υγείας	Αγ. Παρασκευής		14	8	2	24
Νομαρχιακή Μον. Υγείας	Αθήνας	4	119	58	1	182
Νομαρχιακή Μον. Υγείας	Αιγάλεω		26	18	2	46
Νομαρχιακή Μον. Υγείας	Αλεξανδρούπολης	1	17	26		44
Νομαρχιακή Μον. Υγείας	Αρτας		10	19	2	31
Νομαρχιακή Μον. Υγείας	Βέροιας	1	21	15		37
Νομαρχιακή Μον. Υγείας	Βόλου	2	42	26		70
Νομαρχιακή Μον. Υγείας	Δράμας		23	9	1	33
Νομαρχιακή Μον. Υγείας	Εδεσσας		10	14		24
Νομαρχιακή Μον. Υγείας	Ερμούπολης		3	1	3	7
Νομαρχιακή Μον. Υγείας	Ηρακλείου	2	41	45	5	93
Νομαρχιακή Μον. Υγείας	Θεσσαλονίκης	4	101	49	3	157
Νομαρχιακή Μον. Υγείας	Ιωαννίνων	1	32	28		61
Νομαρχιακή Μον. Υγείας	Καβάλας		32	25	2	59
Νομαρχιακή Μον. Υγείας	Καλαμιάτας		20	21	1	42
Νομαρχιακή Μον. Υγείας	Καρδίτσας		10	12	2	24
Νομαρχιακή Μον. Υγείας	Καστοριάς		11	4		15
Νομαρχιακή Μον. Υγείας	Κατερίνης		22	18	4	44
Νομαρχιακή Μον. Υγείας	Κερκύρας		14	2	1	17
Νομαρχιακή Μον. Υγείας	Κιλκίς		7	4		11
Νομαρχιακή Μον. Υγείας	Κοζάνης	1	18	11	1	31
Νομαρχιακή Μον. Υγείας	Κομοτηνής		12	13	1	26
Νομαρχιακή Μον. Υγείας	Κορίνθου	1	17	8	1	27
Νομαρχιακή Μον. Υγείας	Λαμίας		25	23	2	50
Νομαρχιακή Μον. Υγείας	Λάρισας		46	20		66
Νομαρχιακή Μον. Υγείας	Λιβαδειάς		3	4	1	8
Νομαρχιακή Μον. Υγείας	Μεσολογγίου	1	7	3		11
Νομαρχιακή Μον. Υγείας	Μυτιλήνης		20	9	2	31
Νομαρχιακή Μον. Υγείας	Ναυπλίου		4	9		13
Νομαρχιακή Μον. Υγείας	Ξάνθης		16	14		30
Νομαρχιακή Μον. Υγείας	Πάτρας	3	43	35		81
Νομαρχιακή Μον. Υγείας	Πειραιά	3	90	53	2	148
Νομαρχιακή Μον. Υγείας	Πρέβεζας		11	5		16
Νομαρχιακή Μον. Υγείας	Πύργου		6	3		9
Νομαρχιακή Μον. Υγείας	Ρεθύμνου		9	9	2	20
Νομαρχιακή Μον. Υγείας	Ροδου		16	8	1	25
Νομαρχιακή Μον. Υγείας	Σερρών	2	24	30		56
Νομαρχιακή Μον. Υγείας	Τρικάλων		13	23	2	38
Νομαρχιακή Μον. Υγείας	Τρίτολης		9	11		20
Νομαρχιακή Μον. Υγείας	Φλώρινας		8	6		14
Νομαρχιακή Μον. Υγείας	Χαλκίδας	1	24	18	4	47
Νομαρχιακή Μον. Υγείας	Χανίων		18	13	1	32
Νομαρχιακή Μον. Υγείας	Χίου		9	5		14
Τοπική Μον. Υγείας	25ης Μαρτίου		40	28		68
Τοπική Μον. Υγείας	Ανω Πόλης Πατρών		10	9	3	22
Τοπική Μον. Υγείας	Αγίου Αλεξίου		11	4		15
Τοπική Μον. Υγείας	Αγίων Αναργύρων		28	23	2	53
Τοπική Μον. Υγείας	Αγίου Ιεροθέου		12	10		22
Τοπική Μον. Υγείας	Αγίας Σοφίας		24	9	1	34
Τοπική Μον. Υγείας	Αγίου Στεφάνου		3	5	1	9
Τοπική Μον. Υγείας	Αγρινίου		19	25	1	45
Τοπική Μον. Υγείας	Αγίου		9	3	3	15
Τοπική Μον. Υγείας	Αλεξάνδρας		34	26	2	62

Μονάδα Υγείας	Κατηγορία Υπαλλήλων				Σύνολο	
	ΠΕ	ΤΕ	ΔΕ	ΥΕ		
Γολική Μον. Υγείας	Αλεξάνδρειας		2	2	4	
Γολική Μον. Υγείας	Αμαρουσίου		22	18	40	
Γολική Μον. Υγείας	Αργούς		8	2	10	
Γολική Μον. Υγείας	Ασπροπύργου		3	1	1	5
Γολική Μον. Υγείας	Αχαρνών		8	6	2	16
Γολική Μον. Υγείας	Βύρωνα		6	7		13
Γολική Μον. Υγείας	Γαλατσίου		3	6	1	10
Γολική Μον. Υγείας	Γιαννοτσών		11	5		16
Γολική Μον. Υγείας	Γλυφάδας		19	8	1	28
Γολική Μον. Υγείας	Δάφνης		26	5		31
Γολική Μον. Υγείας	Δραπετσώνας		19	8		27
Γολική Μον. Υγείας	Ελευσίνας		18	15	2	35
Γολική Μον. Υγείας	Ζωγράφου		15	15		30
Γολική Μον. Υγείας	Ηλιούπολης		14	11		25
Γολική Μον. Υγείας	Θήβας		6	1	1	8
Γολική Μον. Υγείας	Ιλίου		8	3	2	13
Γολική Μον. Υγείας	Καλλιθέας		40	34	5	79
Γολική Μον. Υγείας	Καμινίων Πειραιά		16	10		26
Γολική Μον. Υγείας	Κεραμικού		13	8		21
Γολική Μον. Υγείας	Κορωπίου		6	4	1	11
Γολική Μον. Υγείας	Κώ		2			2
Γολική Μον. Υγείας	Μεγάρων		4	2		6
Γολική Μον. Υγείας	Μοσχάτου		11	2		13
Γολική Μον. Υγείας	Νέας Ιωνίας		29	14	2	45
Γολική Μον. Υγείας	Νέου Κόσμου		16	15	1	32
Γολική Μον. Υγείας	Νέων Μουδανιών		3	2		5
Γολική Μον. Υγείας	Νέας Φιλαδέλφειας		14	3		17
Γολική Μον. Υγείας	Νάουσας		10	2		12
Γολική Μον. Υγείας	Νεάπολης Θεσ/κης		34	17	1	52
Γολική Μον. Υγείας	Νίκαιας		48	24	1	73
Γολική Μον. Υγείας	Ονοφύτων		4	1		5
Γολική Μον. Υγείας	Παγκρατίου		20	16		36
Γολική Μον. Υγείας	Πατησίων		23	10	2	35
Γολική Μον. Υγείας	Περάματος Πειραιά		10	9	3	22
Γολική Μον. Υγείας	Περιστερίου		39	23	6	68
Γολική Μον. Υγείας	Πλ. Αττικής		17	10	1	28
Γολική Μον. Υγείας	Πτολεμαΐδας		8	4		12
Γολική Μον. Υγείας	Πύλης Αξίου		48	29	3	80
Γολική Μον. Υγείας	Σαλαμίνας		5	6		11
Γολική Μον. Υγείας	Τούμπα		18	16		34
Γολική Μον. Υγείας	Χαϊδαρίου		10	11	2	23
Γολική Μον. Υγείας	Χαλανδρίου		19	12		31
1ο Νοσοκομείο ΙΚΑ-ΕΤΑΜ Αθήνας		10	164	126	14	314
2ο Νοσοκομείο ΙΚΑ-ΕΤΑΜ ΘΕΣ/ΝΙΚΗΣ		9	173	105	3	290
3ο Νοσοκομείο ΙΚΑ-ΕΤΑΜ Αθήνας Βραχείας Νοσηλείας		7	89	41	5	142
7ο Νοσοκομείο ΙΚΑ-ΕΤΑΜ Αθήνας		4	97	64	5	170
Ογκολογικό Νοσοκομείο ΙΚΑ-ΕΤΑΜ ΑΘΗΝΑΣ		9	76	56	1	142
Κέντρο Διάγνωσης & Ιατρικής Εργασίας			4	1		5
Κέντρο Παιδοψυχικής Υγιεινής Αθήνας		10	13			23
Κέντρο Παιδοψυχικής Υγιεινής Θεσσαλονίκης		4	6			10
Κέντρο Προληπτικής Ιατρικής Αλεξανδρούπολης			7	1		8
Σύνολο		80	2.497	1.668	128	4.373